

کوشتنی ژنان به بیانوی شهرهف

چیرۆکی راسته قینهی پینج ژنی کوژراو

له بلاوکراوه کانی ریکخراوی گه شه پیدانی مه ده نیهت CDO

نوسین و ریکخستنی

د. نه وزاد ئه حمه د ئه سوهد

ناوی په‌رتوک: کوشتنی ژنان به‌بیانوی شهره‌ف
بابه‌ت: چیرۆک و به‌سه‌رهاتی راسته‌قینه
پرۆژه‌ی هاوبه‌شی ریک‌خراوی گه‌شه‌پیدانی مه‌ده‌نیه‌ت CDO و وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئە‌لمانیای فیدرا‌ل
سه‌ره‌رشتیاری پرۆژه: پرۆژه محمد غه‌ریب
به‌پرئوه‌به‌ری پرۆژه: هانا شوان حه‌سه‌ن
نوسین و پرۆکخستنی: د. نه‌وزاد ئە‌حمه‌د ئە‌سوه‌د
ژماره‌ی سپاردن: له‌ به‌پرئوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه گشتیه‌کان ژماره (۱۵۵۰) ی سالی (۲۰۲۱) ی پیدراوه
به‌پرئوه‌به‌ری هونه‌ری: سو‌ران نه‌قشبه‌ندی
به‌رگ: ئاودیر عومه‌ر
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
چاپ: یه‌که‌م سلیمانی ۲۰۲۱
چاپخانه: کارۆ

مافی له چاپدانه‌وه‌ی ئە‌م کتیبه‌ پارێزراوه بو ریک‌خراوی گه‌شه‌پیدانی مه‌ده‌نیه‌ت CDO

ناوہ پۆك:

- پیشہ کی ریخراوہی گہشہ پیدانی مہدہ نیہت ... ۴
- پیشہ کی نووسہر ۶

چیرۆکەکان

- پێچەوانەى تەوژم ۸
- خونچەيەك زوو سەيس بوو..... ۲۵
- کانیہەك، كەس ئاوى لى نەخواردۆتەوہ ۴۰
- تاریکی لەنیو تاریکی ۶۰
- رۆشنايیەك لە كۆتایى تونیلەكەدا ۷۶

پیشگی ریخراوی گه شه پیدانی مه ده نییه ت CDO

له کۆمه لگه تهن دروسته کاندای مافی ژیان بو ره گه زه کان سازشی له سه ر ناکریت، بو مافه کانی تر زور فاکته ر هه ن هوکارن بو ده سته به ربوون یان نه بوونیان، له کۆمه لگه ی کوردیدا (شهره ف) هه ره شه به کی له میژینه یه بو سه ر ژیان ی کچان و ژنان و سه ده ها ژن بونه ته قوربان ی چه مکیک که نه ریت و ناین و ده سه لاتی سیاسی و قهیرانه جیاوازه کان له کۆمه لگه دا چه سپاندویانه و برهویان پیداو ه

ئه م کتیبه ی له بهر ده ستدایه به سه رهاتی پینج ژنه که عه قلیه تی باوی کۆمه لگه ره وحی لی سه ندونه ته وه. چیرۆکی ئه م ژنانه به شیکن له واقعی تالی کۆمه لگه یه ک که سه ده های له تاکه کانی به مندال و پیاو و ژنه وه کردۆته قوربان ی عه قلیه تیک که ریگه به ژیان نادات به لکو هانی کوشتن ده دات، ئه م کتیبه ی له بهر ده ستدایه به شیکه له پرۆژه ی به ره نگار بوونه وه ی توندوتیژی و کوشتن

به بیناوی شهرهف ئامانج لئی نوسینهوه و خستنه بهرچاوی ئه و چیرۆکه پر ئازارانهیه که باس له کوشتنی ژنان دهکات و بهشیوهیهکی جیاواز بۆتۆی خوینهر ئامادهکراوه، ئامانجیش لئی که تۆی خوینهر دواي خویندنهوهی چیرۆکهکان به رۆلی خۆت وهک تاکیکی بهرپرس بهشداربیت له گۆرانکاری کۆمه لایهتی و به شیوهیهک که هه مووان بهیه که وه بهرپرسیارانه روه پروی کوشتنی ژنان به بیانوی شهرهف بینهوه و له باوهری جیاوا زمانه وه بهوهی کوشتن به بیانوی شهرهف نهریتیکی له میژینهیه وه ده بێت رابگیریت، له جیه جیکردنی ئه م پرۆژهیه دا بهشدار بووین بۆ ئامانجه که مان میکانیزمی جیاوازی دیراسه کراوی وه لامده ره وه مان بریار لیدا یه کیک له و میکانیزمانه هۆشیاری کۆمه لایهتی یه، بۆ هۆشیاریش میکانیزمی جیاواز په ره پیده ده یین و یه کیک له هه نگاهه کانمان له م بواره دا نوسینه وهی چیرۆکی قوربانیه کانه، ئامانج لئی هاوسۆزی و پشتگیری کۆمه لگه یه بۆ گۆرانکاری کۆمه لایهتی.

پيشه كى نووسه

ئەم كىتپە، برىتتپە لە پىنج چىرۆكى كوشتنى ژنان بە بيانووى شەرەف، بەلام ئەم چىرۆكانە، بە مانا ئەدەبىيەكەى، چىرۆك نىن، واتە لىرەدا خوئنەر چىرۆكى هونەرى ناخوئىتتەو، بەلكو كۆمەلنى رووداوى راستەقىنە دەخوئىتتەو كە لەسەر زەوىى واقىع و لە كۆمەلگەى ئىمەدا روويان داو، ئىمە بە شىوازىكى ئەدەبى و بە زمانىكى روون دامانرشتوونەتەو، لەلايەك هەولمان داو رەگەز و تەكنىكەكانى چىرۆك بەكاربىتىن، لەلايەكى تر تا ئەندازەيەك مۆرك و شىوازى توئىژىنەوومان پىتەخشيە، واتە لەسەرىك هونەرەكانى گىرانەوومان بەكارهتتاو و لەسەرىكى تر شىوازى توئىژىنەو، بىتەوئەى پەراوئىزى بۆ دابىتىن و سەرچاوەكان دەستنىشان بکەين.

ده توانین بلیین، ژانری ئەم کتیبە بریتییە لە تووژینەوێی چیرۆکئامیز، یان بریتییە لە چیرۆکی شیکردنەوێی که تیایدا تیشکمان خستۆتە سەر هوکار و دەرئەنجام و چاره سەر. لە سەرجه م چیرۆکه کانیشدا جه ختمان کردۆتە سەر چه مکی ”شهره ف” و مانا کانی ”شهره ف” له کو مه لگه جیا جیا کاند، هه و لمانداوه مانا کانی تری چه مکی ”شهره ف” بخرینه روو، ره هه نده کانی دیکه ی ”شهره ف” پيشان بدیهین، نه ک ته نها ئه و مانایه ی له کو مه لگه دوا که وتوو ه کاند هه یه و ته نها ده به ستر ئیته وه به جه سته ی ژنه وه.

سه ره له به ری ئەم چیرۆکانه، کتومت وه ک ئەوه ی له واقیعدا روویان داوه، نه نوسراونه ته وه، به لکو، به پپی ئه و دوکیوم پنتانه ی ده ستمان که وتوون، چه ند به شیکی سه ره کیمان له رووداوه راسته قینه که وه رگرتوو، پاشان به خه یالی خو مان دامان پش توونه ته وه، واته رووداوی راسته قینه و رووداوی خه یالی، به یه کسانی، به شیان له م چیرۆکانه دا هه یه، چونکه هه م ناوی کاره کته ره کامان گو پریوه، هه م شو پینه کان. ئەم کاره شمان بو ئه وه کردوو ه تا هه رچی زیاتر بتوانین شیوازیکی دیکه له گیرانه وه ی رووداوه کانی کوشتنی ژنان دا به پینین که بیته مایه ی راکیشانی سه رنجی گه نجان بو ئەم مه سه له یه.

ئامانجی ئەم کتیبە بریتییە لە به رزکردنەوێی ئاستی هو شیاری گه نجان له به رامبه ر کیشه یه کی گه وره ی وه کو تاوانی ژنکوشتن به بیانووی شهره ف، هه و لیکه بو ئەوه ی بتوانری له م ریگه یه وه کاریگه ری له سه ر گه نجان دا بنری، تا پتر هاوسو ژریان له گه ل مه سه له ی ژناندا هه بیته و له دژی تاوانی ژنکوشتن بووه ستنه وه، سا ئه و کوشتنه به هه ر بیانوویه ک بیته.

د. نه وزاد ئەحمه د ئەسو ه د

سلیمانی ۲۰۲۱/۴/۲۵

پیچه وانه ی ته وژم

ديمه نى يه كه م:

پيشاندانى گرته يه كي قيد يوئى كه برىتييه له خستنه پرووى هه ندى لايه نى كوشتنى ”باخان عه لى“، له يه كيك له كه ناله ئاسمانىيه كانه وه توومار كراوه. فيلمه كه هه شت خوله كه و له هوئىكى گه و ره ي ريكخراوى كارى هاوبه شى مافه كانى مروفا، به داتاشو، پيشان ده دريت. كومهل گه نجى كور و كچ، به شيوه ي نيوه بازنه يى، له سه ر كورسيه كانى ده و رى ميژه بازنه ييه كه دانىشتوون و به بنده نكى ته ماشاى فيلمه دو كومىنتارىيه كه ده كه ن. له پيشه وه و له لاي راستى لاپتوپه كه و له نىكى داتاشو كه وه، سه ردار همه سالج، كه يه كيكه له ئەندامانى ريكخراوه كه و شاهزايه له بوارى مافه كانى مروفا، دانىشتووه و ئەويش سه يرى فيلمه كه ده كات.

سه ره تاى ديمه نه كه برىتييه له پيشاندانى پرسه ي باخان عه لى له مزگه وتيكد، باخان به ده ستى ميژده كه ي كوژراوه، پرسه كه زور قه ره بالغه، ده سته يه ك دىن و ده سته يه ك ده روون، له سه رووى مزگه وته كه يشه وه ده نكى گريان و ناله ي ژنان له مالىكه وه ديت، مالى باوكى باخان، خه لكى هه موو بو كوشتنى باخان عه لى خه ميار بوون .

په يامنيرى كه ناله كه ده لن: ئيواره ي دوئى پياويك به ناوى جه زا سه عيد ئيبراهيم، له نيو ماله كه ي خويدا به ده مانچه ژنه كه ي خوئى كوشتووه و سئ فيشه كي پيوه ناوه، ده سته جن پوليس هاتوون و پياوه كه يان ده ستيگر كردووه، پياوه كه قسه ي بو پوليس كردووه و گو توويه تى به ئەنقه ست نه مكوشتووه و له كانى توورپه بووندا له ده ستم ده رچووه، ته نها ويستوومه بيترسيتم. هيتا ورده كارىيه كانى كوشتنه كه ديار نييه و پوليسيش خه رىكى ليكوئينه وه ن له رووداوه كه. ژنه كوژراوه كه ناوى باخان عه لى مه حه مه ده و ته مه نى ۲۹ ساله، دوو مندالى هه يه، ده سال له مه و به ر شووى به جه زا سه عيد ئيبراهيم كردووه كه خزمى خوئيه تى.

كامپراكه ده چيټه نيو پرسه كه وه و ده بخاته سهر دايكى باخان كه زور به كول و سوزه وه ده گري و بو باخانى كچى ده لاويټيټه وه.

له به شيكى تردا، ژنان له پرسه كه دا ده وري دايكى باخانيان داوه كه بو كوژراني كچه گه نجه كه ده گري، به ده م گريانه وه باسى نارچه تىي ژيانى باخانى بو ژنه كان ده كرد كه به چ نه هامه تيه ك ژياوه، چهنده وري سهرى به ده ست نه و پياوه وه چه شتوه، ده لئ: ”نه و كچه داماهم له وه تهى شووى كردوه خيى له خوئى نه ديوه، پياوه كهى زور بو خراب بو، كه تووره ده بو په ناى ده برده بهر ليدان، چهندين جار ليداه، چهندين جار هه ره شهى كوشتنى ليكردوه، زور دلپيس بو، ههر له خوټه وه توټه تى بو كچه كه م هه لده به ست، پياويكى زور تووره و گومانكار بو، جاركيان يه ك كترى ئاوى گهرمى پيا كردوه و پيى وتوه نابئ تو بهر په رچى قسه كانم بده يته وه، جاركيى تر هيلكه و روټه كهى به گهرمى به سه روچاويدا كردوه و به بهرچاوى مندا له كانه وه ليداه، گوايه باخانيش به تووره پيه وه قسه لى له گه لدا كردوه و وتويه تى تو بوچى ئيشيك ناكه يت و ههر له چايخانه كاندا له گه ل ريفقه كانت خه ريكى دوټمينه و جگه ره كيشانيت. كچه كه م چهندين جار توټراوه و هاتوټه وه بو ماله وه، چهندين روژ له لام ماوه ته وه، كه چى نه و نه هاتوه به شوټيا تا بياته وه، كچه كه يشم ناچار بووه له بهر مندا له كانى دان به خوټيدا بگريټ و بگه رټه وه بو لاي، به شكو نه و پياوه بيټه وه هوش خوئى و توټيټى به ته ننگ خيزانه كه يه وه بيټ.“

دايكى باخان، به ده م لاواندنه وهى كچه كه يه وه له سهر قسه كانى به رده واهم و ده لئ: ”ئاي باخان گيان، ئيستا چى بكه م روټه شيرينه كه م، ناخى منت هه پروون به هه پروون كرد. برستم ليټيرا. ئيمه دوو كوټان له مالى كچه كه مه وه دوورين، ئاگام له هه موو شتيكى بو، ميټده كهى زور خراب بو بوئى، له سهر بچوكترين شت ليدده دا، ته نانه ت جاركيان من و كچيكم چووينه مالىان نه وان شهريان بو، به بهرچاوى ئيمه وه ليدده دا و ئيمه به زور له ژير ده ستى ده رمانهټينا، جنئوى پيدده دا و ده يووت دا يكتت بينيوه زياتر هار بوويت. نه و تاوانباره به رده وام توټه تى بيټه خلاقى بو كچه كه م

هه لده به ست، هه موو كه سېك ده زانېت كچه كه ي من چه نده سه نگين و به نه خلاقه، به س نه وه نده ي هه يه وه كو نه و مېشك پووته نه بوو، چه زى له پېكه نين و تېكه لېوون ده كرد، ده يوېست له دهره وه ي ماله وه كارېك بكات و داهاتېكى هه بېت، چه زى ده كرد ئابوو رېيه كى سه ربه خوځى هه بېت و خوځى مه سره فى منداله كانى بكات، هه رده م چاوى له ده ستى مېرده قرچوكه كه ي نه بېت كه به بېكار ده سوپا يه وه، خو نه گهر پار يه كى به باخان بديا، نه هوا به جنپو پېيده دا. نه و تاوانباره دروځى ده كرد و تومته تى بو كچه كه م هه لده به ست، زوو زوو پېتووه روژېك له سه ر نه و بېشه ره فېيه ت ده تكوژم، يانى پېشوه خت پلانى هه بووه كه به بيانووى شهره ف بېكوژېت. بوځه دوځى تېواره نه و تاوانباره سى گولله ي ناوه به كچه كه مه وه، دروځى ده كات له ده ستى دهرنه چووه، گولله ي به دلې كچه كه مه وه ناوه، هه ي دلې له توپه ت و هه لاهه لا بېت. تا دراوسېكان گه ياندد بوپا نه نه خوځخانه، نه و گيانى دهرچووبوو. به خوا هه رگيز لېنى خوځ نامم. ده بى له زينداندا دابرژېت. نه مه پېشت له سه ر لافېته ي كچه كه م ناوى نه و تاوانباره بنووسرېت“.

په يامنېره كه ده لى: ”نه و رووداوه له گه ره كى ئيسكان رووى داوه، چه ند جارېك په يوه نديمان به گوته بېژى پوځيسه وه كردووه، به لام وه لامى په يوه ندييه كه يان نه داوځينه ته وه. ته نها له راكه يه ندراوى پوځيسدا هاتووه: ژنېك به ناوى (ب.ع.م) له گه ره كى ئيسكان له ماله كه ي خوځيدا به ده ستى مېرده كه ي كوژراوه. خاوه نى دوو منداله. پوځيس به رده وامه له به دوا دادا چوون و لېكوځينه وه. به پېى وته ي سه ره تايى مېردى ژنه كه، كوشتنه كه به نه نقه ست نه بووه، به لكو له ده ستى دهرچووه، سى فېشه كى ته قان دووه و به رى كه وتووه و به سه ختى بريندارى كردووه، دواتر له نه خوځخانه گيانى له ده ستداوه. پاش گه يشتنى هېزه كانى پوځيس بو شوځى رووداوكه، لېكوځينه وه سه ره تاييه كان ده ستيان پېكر دووه، به مه به ستى لېكوځينه وه ي زياتر دوسيه كه ره وان ه ي بنكه ي پوځيس كراوه، دواتر ده برېته دادگا“.

له گرتیه کی دیکه دا، په پامنیره که له بهرده مائی باخان عه لی و جهزا سه عید ئیراهیم وه ستاوه و ده لئ ئه و ژن و میرده به کرئ له م خانووه دا داده نیشن و ”به پیی زانیاریه کانی ئیمه، جگه له میرده که ی، ژن و پیاوئیکش له کاتی کوشتنه که دا له وئ بوون که خزمی نزیکه پیاوه کهن و له شاریکی تره وه هاتبوون، نه و ئتوره یه میوانی مائی ئه مان بوون، نه وانیش ده ستگیر کراون، ژن و پیاوه میوانه که وتوویانه خو مان ناماده کربوو بچین بو پارکی وه نه وشه. له دواییدا ده رکه وت میوانه که برای جهزا سه عید ئیراهیمه.“

دیمه نی دووهم:

سه ردار همه سألخ رووی کرده گه نجه کان و گووتی: ”له راستیدا ئه مه به شیکه له ورده کاریه کانی کوشتنی باخان عه لی به دهستی میرده که ی، ئه م گرتیه فیدیویه چند لایه نیکی تاوانی کوشتنی باخان عه لی به بیانووی شهره ف ده گیریتته وه، هه ندئ لایه نی شاراووی دیکه ی هه یه ئیستا ده مانه وئ ئه و لایه نانه ی دیکه بخه ینه روو، ئینجا دوا ی ئه وه به گشتی له هوکاره کانی کوشتنی ژنان به بیانووی شهره ف ده کوئینه وه و گفتوگو ی له سه ر ده که ین، به داخه وه ئه م حاله تانه له کو مه لگه ی ئیمه دا خه ریکه ده بی ت به دیارده، چونکه وه ک ده بینن نه نجامدانی ئه و چه شنه تاوانه، به بیانووی شهره ف و پاراستنی ناموس، به رده وامه، وه خته بلیم هه موو روژیک هه وائی کوشتنی کچیک یان ژنیک به دهستی میرده که ی یاخود برا که ی یان باوکی یان مامی یان ئاموزاکه ی و که سه نزیکه کانیه وه ده بیستین، که سه نزیکه کانی قوربانیه که خو یان به پاریزه ری شهره ف ی ژنان ده زانن و ریگه و هه ق به خو یان ده دن تاوان نه نجام بده ن. روژیک له م شاروچکه و گوند و روژیک له م شار و ئه و شار، هه وائی کوشتنی ژنیک به بیانووی شهره ف بلاو ده بیته وه. ئیمه چه ندین ساله ئه م مه سه لانه ده خه ینه روو، کوړ و سیمیناری بو

رېځده خهين و له كه ناله كاندا باسى ده كه ين و هه ولى به زركردنه وهى ئاستى وشيارىي
 كه نجان ده ده ين، كه چى ئه و ديارده يه هه ر به رده وامه. ئاخو هوكاره بنه رپه تيبه كانى ئه م
 تاوانه له كوځدايه؟ كنى تاوانبار له به رده وامبوونى ئه م ديارده نيگه تيف و ناشيرينه و
 ئه م تاوانه گه وره يه، تاك يان كوځمه لگه؟ دادگه و ياساكانى؟ يان حكومت و برپاره كانى؟
 ئايين و دابونه ريتى كوځمه لايه تى؟ يان ناهو شيارىي تاكه كان؟

پيش ئه وهى ئه م لايه نانه يه كالا و شيبكه پنه وه و گفتوگوئى له سه ر بكه ين، با هه ندى
 لايه نى ديكه ي كوشتنى (باخان عه لى) تان به ده ستى ميڙده كه ي، به پيى قسه كانى
 دايكى باخان له و فيلمه دوكويميتتارييه دا، بو روون بكه مه وه. خو شيمان له دواييدا
 به دوادا چووئمان بو كردوو و ته فاسيلى زياترمان كوكردوئته وه، جگه له وهى (باخان
 عه لى) مان ده ناسى و چه ند جار يك سه ردانىي ئوفيسى رېكخراوه كه مانى كردوو.

باخان عه لى چه ند جار يك سه ردانىي كردووين، ده ستى كچه بچكوله كه ي ده گرت و
 به روويه كى شيرين و به زرده خه نه وه سلاوى له كارمه ندانى رېكخراوه كه ده كرد و
 گفتوگوئى له گه لدا ده كردن، جاروبار هه ندى كتىيى بو خوځندنه وه ده برد، به تايه تى
 زورى هه ز له كتىيى (پياوانى ئازا و ژنانى جوان) بوو، دوو جار ئه و كتىيى بو
 خوځندنه وه خواستبوو، وابزانم زوربه تان كتىيه كه تان بينيوه، باسى مه سه له ي چينده ر
 و توندوتىيى هېمايى له كوځمه لگه ي كورديدا ده كات، ژنيكى ئه لمانى نوسيوه تى كه
 ماوه يه كى زور له كوردستاندا ژياوه، ناوى ئه ندرىا فيشه ره، هه ز ده كه م بيخوځينه وه،
 ئه وانه ي نه يانخوځيندوئته وه له كتىبخانه كه ي ئيمه دا به رده سه ته.

هه موو جارئى باخان، وهك خوئى ديگوت، به پاس ده چوو سه ردانىي رېكخراوه
 ناحكوميه كانى ده كرد، ده يويسه ت شاره زايى له و بواره دا هه بيت و ئه حوالى دونياى
 ده وروبه رى خوئى بزائيت، ديسان هه ولى ده دا له و بواره دا كار پيكي ده ست بكه وئى،
 هه ندى جار سكالاي له ميڙده كه يشى هه بوو، به ئاشكرا ده يگوت: ”ميڙده كه م رېگريم
 بو دروست ده كات و ناهيلايت بجمه ده ره وه، يان رېگه نادات له شوځينيكا كار بكه م،
 به تايه تى له م رېكخراوانه دا، بوچوونتيكى خراپ و هه له ي له سه ر رېكخراوه كانى ژنان

و ریکخراوه کان به گشتی هه یه. یانی باخان ئاستیکی هۆشیاریی به رزی هه بوو، گرفتیی ئەم ژن و میرده ئه وه بوو ئاستی هۆشیاریی ژنه که زۆر له پيش ئاستی هۆشیاریی پیاوه که بوو. ئیوه له و گرتە فیدیوییه دا گوپتان له قسه کانی دایکی باخان بوو، ئەگەر جوان دیکه تان دابیت، باسی ئه وه ده کات میرده که ی هه ر له ئه وه له وه خراپ هه لسه که گووتی له گه لدا کردوو، چه ندین جار لیداو، تۆمەتی ناهه خلاقیی بو هه لبه ستوو، نه پویستوو باخان له دهره وه ی ماله وه کار بکات، گومانی له هه فتاره کانی هه بووه و تۆمەتی بو هه لبه ستوو، واته هه موو جوولانه وه و قسه یه کی باخان له لایه ن میرده که یوه لیکدانه وه ی خراپی بو کراوه، بوچی؟ چونکه پیشوه خت گومانکار بووه و به خه یالی خۆی باخان کاری ناشایسته ده کات، له میشکی خۆیدا سیناریوی ناپراستی دروست ده کرد و گومانی زیاتری له ژنه که ی ده بوو.

رق و کینه ی میردی باخان گه یشتۆته ئاستیک که ته نانه ت له به رده می منداله که یاندا لیتی بدات، ئاوی گهرمی پیادا بکات و هیلکه و رۆنه که به گهرمی به سه روچاویدا بکات، مه به ستم ئه وه یه بیر له وه بکه نه وه ئەم پیاوه پیشوه خت چه بیرکردنه وه و چه هه ست و ناخیکی به رامبه ر به باخان هه لگرتوو، گومان و لیدان و تۆمەتی ناپراست، رق و توندوتیژی راسته وخۆ، ئەمانه ورده به ره و بریاردانی کوشتنیان بردوو.

چوونه دهره وه ی باخان و سه ردانیکردنی بو ریکخراوه مه ده نییه کان، میرده که ی قه لسه کردوو و زیاتر گومان و فشاری خستۆته سه ر، باخانیش هه میسه ته هه دای کردوو و وتوویه تی خۆ من کۆیله ی تۆ نیم. باخان له م چوونه دهره وه و سه ردانیکردنه ی ریکخراوه کاند، به ته بیعه تی حال کۆمه لئی هاوړی پیدای ده کات، چه ندین هاوړی کور و کچی هه بوو، هه ویان ده دا کاریکی بو بدۆزنه وه، ببوو به هاوړی هه ندی له کچان و کورانی ریکخراوه که.

جاریکیان یه کیک له کارمه نده کانی ئیمه ویستوویه تی به تۆتۆمبیله که ی، باخان و کچه که ی بگه یه نیته وه بو ماله وه، پیی وتوووه من ده تانگه یه نه وه و زۆر ئاساییه، ئەم وتوویه تی ئاخه ر عه زیه ته و ئه ویش وتوویه تی نا زۆر ئاساییه، دواجار باخان به

شهرمیکه وه سهرده که ویت. به لام که ئۆتۆمبیله که گه یشتۆته نزیك مائی باخان له ئیسکان، میرده که ی بینویه تی باخان له ئۆتۆمبیلی که سیکی غه ریب داده به زیت و به سوپاسه وه مائناوایی لیده کات. ئیتر هه ر که چۆته ماله وه، میرده که یه کسه ر به دوایدا خۆی به ماله که دا کردوو و به تووره ییه وه پرسیری ئه و ئۆتۆمبیله و شوڤیره که ی کردوو، باخان هه رچییه کی وتوو، ئه و باوه ری نه کردوو، چونکه میرده که ی له بنه رته دا گالته ی به ریڤخراوه کانی مافی مروڤ ده هات و نه یده و بیست باخان سه ردانی ئه و شوڤیانه بکات، ئه مه جگه له وه ی بینویه تی باخان به ئۆتۆمبیلی ریڤخراویڤ ده گه ریته وه بو ماله وه، خویشی پێشتر گومانی هه بووه و گوئی له چه ندین قسه و قسه لۆک و پلاری خزمان و دراوسیکان بووه، ئیتر نه ی توانیوه کۆنترۆلی خۆی بکات و به توندترین شیوه لییداوه، دراوسیکان گوڤیان له قیژه و هاواری باخان بووه و فریای که وتوون، به زۆر له ژیر ده ستی ده ریا نه ی ناوه و به په له گه یاندوو یانه ته مائی باوکی که دوو کۆلان له ولاتر بووه. باخان خۆی دواتر ئه و شتانه ی بو گپراوینه ته وه، ئیمه زۆرمان هه ولدا په یوه ندی به میرده که یه وه بکه ین و قسه ی له گه لدا بکه ین، سوودی نه بوو، ده مانویست ئه و هه موو وه هم و گومانه له میشکیدا بسرینه وه و به جوړیکی تر بروائیته ژیان و ریڤخراوه کان و په یوه ندییه کانی ئیوان ژنان و پیاوان، به لام به هه یچ جوړیک قایل نه ده بوو دیده نیمان بکات. باسی ئه وه ش ده کرڤی گوايه براکانی جه زا سه عید ئیبراهیم، هه ره شه یان له جه زا کردوو و وتوو یانه ژنه که ت خه ریکی کاری ناشایسته و بئنه خلاقیه، ئه گه ر نه یکوژیت ئه و ئیمه تۆ ده کوژین، واته ئه وان پتر جه زایان پر کردوو له گومان و رق، پاشان هاندانی تاوانی کوشتن. ئه و شه وه ی که تاوانی کوشتنه که ی تیادا ئه نجام درا، په کییک له براکانی میرده که ی له ووی بوو، گوايه ئه ویش بو ئه و کاره هاتوو و یارمه تی داوه. ئه ویش ده سته سه ره و له ژیر لیڤکۆلینه وه دايه.

ئستا با رێستتیک وه ربرگین، فه رموون چایی و قاوه ی لییه، دوا ی ده خوله ک ده گه رپینه وه بو هۆله که و گفتوگو ده که ین له سه ر ئه م که یسه و هۆکاره کانی تاوانی کوشتنی ژنان به بیانووی شهره ف.

ديمهنى سئيه م:

سەردار ھەمە سەلج، دەرگای گەتوگۆی کردەو و گووتی: ”ئىستا بە راشکاوی لەسەر ئەم بابەتە ھەستیارە قسە دەکەین، بیرورا ئالوگۆر دەکەین و ھەز دەکەم گویم لە بۆچوونی ئیوھەش بێت، بێگومان دەتوانن ھەموو پرسیارپێکیش بکەن.“

یەکیەک لەو کورپە گەنجانەى لەو مێزگردەدا ئامادە ببوو، سەرەتای گەتوگۆکەى کردەو، دەستپێشخەری کرد و گووتی: ”مامۆستا سەردار، تۆ لە قسەکاندا باسى شتێکت کرد، بووھ ماىە بىرکردنەوھى من، شتێکی سەرنجراکێش بوو، تۆ وت گرتى باخان عەلى و مێردەکەى ئەوھبوو کە ئاستى ھۆشیاریى باخان عەلى زۆر لەپێش ئاستى ھۆشیاریى مێردەکەىھوھبوو، ئەمەش بە بۆچوونی تۆ یەکیەک لە ھۆکارەکانى کوژرانى باخان عەلى بوو.“

سەردار ھەمە سەلج بەم شێوھى وەلامى داىوھ:

”ئەمە راستە و ئموونەى لەو چەشنە کەم نییە، بێگومان پێچەوانەى ئەم ھالەتەش ھەبە، واتە ئاستى رۆشنبیریى پیاوھکە لە پێش ئاستى رۆشنبیریى ژنەکەوھبە، لەم ھالەتەدا رۆلى پیاو زۆر باش دەبێت لە کردنەوھى بواریک بۆ ئازادى و ماڤى ژنان.

واتە پیاوان دەتوانن کاربکەنە سەر ھۆشیارکردنەوھى ژنان و رۆلىکی پۆزەتیڤ بگێرن، بێگومان دەبێ ژنان خۆشیان رۆلە سەرەکییەکە ببینن. بەلام لە ھالەتەى باخان عەلىدا، کارەسات دەخولقێ، چونکە پیاو لە کۆمەلگەى نێرسالارى و دواکەوتوودا، ھەرگیز گوێ لە ئامۆژگارى و داواکارى و دانایى ژن ناگرێ، چونکە ھەزاران سەلھ بەو شێوھى پەرورەدە کراوھ کە ھەرچى پیاو بیلێ و بیکات، ھەر ئەوھ راستە، لە بىرکردنەوھى ئەو جۆرە پیاوانەدا ژن پلە دووھ و لە خوار پیاوھوھبە. ئەزانى گرتەکە پەيوھندیى

به‌وه‌وه هه‌یه که وه‌ک عه‌لی وه‌ردی ده‌لئێ ئازادیی ژنان پێش هۆشیاریی کۆمه‌لگه‌ و قبول‌کردنی پیاوانه‌وه هاته‌ دی، عه‌لی وه‌ردی باسی په‌نجاکان و شه‌سته‌کانی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی ده‌کات که ژنان به‌ هۆی پێشکه‌وتن و مۆدیرنه‌وه، جلی سفوریان له‌به‌ر ده‌کرد و ئازادییه‌کی زیاتریان بۆ ده‌سته‌به‌ر بوو، به‌لام هێشتا بونیادی کۆمه‌لگه‌که‌ بونیادیکی خێله‌کیانه‌ی کۆنه‌په‌رستانه‌ بوو، هێشتا زۆربه‌ی پیاوان نه‌یانده‌توانی ئه‌و ئازادییه‌ی ژنان قبول‌ بکه‌ن، ته‌نها له‌لای ده‌سته‌بژێرێکی خوینده‌وار نه‌بێ، بۆیه‌ زۆر جار کاره‌ساتی به‌دوادا ده‌هات.

کۆرێکی دیکه‌ گووتی: ”مامۆستا، له‌وه‌ ده‌چێ مێرده‌که‌یشی که‌مێک ئاگای له‌ سزادانی تاوانی کوشتن به‌بیانووی شهره‌ف بووبێت، بۆیه‌ وتوویه‌تی به‌ ئه‌نقه‌ست نه‌مکوشتوووه‌ و له‌ده‌ستم ده‌رچوووه‌“.

سه‌ردار هه‌مه‌ سالج به‌م جووره‌ وه‌لامی دایه‌وه‌: ”له‌وانه‌یه‌، نازانم، به‌لام ئه‌مه‌ش دادی نادات، کوشتن هه‌ر کوشتنه‌، ئێتر به‌ ئه‌نقه‌ست بێت یان بیانوو به‌پێنێته‌وه‌، هه‌مووی له‌کاتی تووره‌بوون و به‌ بیانووی شه‌ره‌فه‌وه‌یه‌، ئاخ‌ر که‌سانی وا هه‌ن به‌ شانازییه‌وه‌ ده‌لێن به‌لئێ له‌سه‌ر شه‌ره‌ف کوشتووومه‌، هه‌یه‌ له‌ دادگادا و له‌به‌رده‌می دادوه‌ره‌که‌شدا نکوڵی له‌ تاوانه‌که‌ی ناکات و بگه‌ر شانازی به‌ ده‌سه‌لات و توانا و پیاو‌بوونی خۆیه‌وه‌ ده‌کات“.

کچێک که‌ له‌ پێشه‌وه‌ دانیشتبوو، ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌ و گووتی: ”مامۆستا، ده‌مه‌وی له‌وه‌ تیبگه‌م که‌ وشه‌ی ”شه‌ره‌ف“ چیه‌ و ماناکانی چین، ئیمه‌ هه‌ر وا چۆته‌ مێشکه‌مانه‌وه‌ که‌ شه‌ره‌ف ته‌نها په‌یوه‌ندی به‌ ره‌گه‌زی مێینه‌وه‌ هه‌یه‌“.

سه‌ردار گووتی: ”ئافه‌رین پرسیا‌رێکی باشت کرد، باهه‌تیکێ گه‌نگت ورووژاند که‌ له‌ راستیدا کرۆکی هه‌موو مه‌سه‌له‌که‌نه‌. وشه‌ی ”شه‌ره‌ف“ له‌ته‌ک چه‌ندین وشه‌ی دیکه‌ی هاومانادا ده‌برێت، وه‌کو وشه‌ی ”ناموس“ و ”هه‌یا“ و ”ئه‌خلاق“ و ”ئابروو“. ئه‌مانه‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر ماناکانیان نزیکن له‌ په‌کته‌وه‌. واته‌ شه‌ره‌ف مانایه‌که‌ هه‌لده‌گرێت، یانی شه‌ره‌ف له‌لای ئیمه‌ ته‌نها په‌ک مانای هه‌یه‌، که‌ ده‌لێن شه‌ره‌ف په‌کسه‌ر له‌ زه‌ینی

ټیمه دا مانایه ک دروست ده بیټ ته نیا مانای شهره فی ژن و زایه ندی ژن و سیکسی ژن ده گریټه وه. له کاتیکدا چه مکی شهره ف چه ندین مانای دیکه هه لده گریټ، نه و مانایه ی سره وه ته نها له کومه لگه دواکه و تووه کانداهیه، له کومه لگه ی پیشکه و توودا شهره ف مانای تر و ره هندی دیکه ی هیه، که نابه سترټه وه به ژنه وه، به لکو ده به سترټه وه به به هاکانی مرقایه تیبه وه. که واته شهره فیش ریټه ییه و مانای جیا جیای هیه. ههروه کو چوون جوانی ریټه ییه، ناشیرینی ریټه ییه، شهره فیش ریټه ییه. چه مکی شهره ف له کومه لگه ی کوریدیدا وه ک سیفه ټیکي جوانی ژن سه یرکراوه، ههروه ها شهره ف به پیروژی لیکده درټه وه، شهره ف هاومانای (جوانی) یه و پیو بیستیه کی کومه لایه تیبه که خودی ره گزی نیر خووی به خاوه نی ده زانیت و پارټی گاری لیده کات، به لام پیو بیسته به ئاشکرا رایبگه یه نین که کوشتنی ژن به بیانووی شهره ف ره فتاریکی درندانیه به رامبه ر به ژن ده کریټ، ههروه ها کوشتنی ره گزی می په یوه ندی نیبه به شه ره فوه، به لکو بریتیه له وینا کردنی توندوتیژی نیرانه و بالاده ستی نیر .

لیره دا له وانه یه پرسن، نه گهر ژن بیټه شهره فی پیاو، نه ی پیاو خووی ده بیټه شهره فی کن؟ نه م پرسیاره ره ننگه زور جار کرابیت، به لام بی ولام ماوه ته وه، وه کو نه و تاوانانه ی به ناوی شهره فوه نه جامده درټ و هه میسه بی ولام ده میننه وه، یا خود ره ننگه نه و په ری نه رمی تیدا به کار بربیت، بوټوونه به سولجی عه شایه ری و ده ستیوه ردانی ریش سپی و پیاو ماقولانی ناوچه که چاره سه ر بکریټ و به ریکه وتن له سه ر بریک پاره که له مالی ده سندرټی کار یان تاوانبار و رده گیریت، به م شیوه نایاسایه کیشه که (به ناو) چاره سه ر ده کریټ و نه و مه سه له یه چاوپوشی لیده کریټ، بکوژه که ژن یان خوشک یان دایک یا خود کچی خووی که به شه ره فی خووی پیناسه ی ده کات، به و بره پاره یه ده گوړیټه وه، نه گهر مه سه له ی پاره ش نه یه ته ئاراه له بری خوینی کوژراهه که، نه و کچیکی دیکه ده بیټه قوربانی و ده درټه مالی کوژراهه که، نه و کچه تا مردن ده بیټ به ئازارو نه شه که نجه وه له و ماله دا وه ک خزمه تکاریک بژیټ.

کچه که دیسان گوټی: ”ئی باشه شهره ف خووی چیه؟ مه به ستم له پرووی زانستیه وه،

چونکه هیشتا روون نییه که مه به ستمان له شهرهف چیه، مه رج نییه ته نها له کومه لگه ی ئیمه، به لکو ده مانه وی ئه و ئه زموننه له کومه لگه پیشکه وتوووه کاندایانین. سهردار گووتی: ”زه حه مه ته پیتاسه یه کی دیاریکراو بو شهرهف دابنریت، چونکه شهرهف مانای جیاواز جیاوازی هه یه، له کومه لگه یه که وه بو کومه لگه یه کی دیکه جیاوازه، شهرهف بریتیه له هه لسه نگاندن پوهوشتی کومه لایه تیی تاکه که سی له لایه ن تاکه کانی تری کومه لگه وه، ئه مه پیتاسی کی گشتیه.

له راستیدا شهرهف له کومه لگه کانی ئیمه دا ته نها به ئافره ته وه ده به ستریت وه، له م حاله ته شدا شهرهف پیوه ریکه به شیوه یه کی سه ره کی به ژنان و کچانه وه ده لکیندریت، له لایه ن پیایوی خیزان به په زامه ندیی کومه لگه، که گویه کومه لگه بو پاراستنی سومعه و ئاکاری خوئی، ئه و کاره ده کات.

شهرهف چه مکیکی پزیه یه، له کومه لگه یه که وه بو کومه لگه یه کی تر گورانکاری به سه ردا دیت و تا راده یه کی زور به ستره وه به بارودوخی مادی و پله و پایه ی کومه لایه تیه وه، واته مه رج نییه چند په نسیییکی بنه په تی بیت، گه رچی زور جار واش دهرده که ویت که جیگیرو نه گور بیت. زور جاریش مانای وه های پیده به خشریت که ده بیت هه وی هشاردانی مانا ئه سلیه که ی، وه ک خانه دانیی روج، جوامیری، هه ره ها ئابروو، حه یا، ئه مانیش دیسان مانا کانیان جیریان هه یه و ده شیت بکشیزین. له هه ندیک کومه لگه ی دوکه وتوو دا مانای سه ره کیی شهرهف له سنوردارکردنی ژبانی سیکسیدا کورت ده بیت وه، وه ک پاکیزه یی و داوینپاکی و ... هتد. واته لیره دا مانای شهرهف به رته سک ده کریته وه و ته نها ده به ستریت وه به ئه خلاقه وه، ئه خلاقیش ته نها له روانگه ی سیکسیه وه ته ماشا ده کریت، واته شهرهف و ئه خلاق له نه ریتی کومه لایه تیی کومه لگه دوکه وتوووه کاندایانین له روانگه ی سیکسه وه ته ماشا ده کرین، لیره دا پاک، راستگویی، دل سوژی، لیکوردن، ریزگرتن، مرفدوستی، یارمه تیدانی ئه وانیدی و زور ئاکار و سیفه تی جوانی دیکه، له پرووی ئه خلاقیه وه وه کو شهرهف حیسابیان بو ناکریت.

یه کینکی دیکه له گه نجه کان گووتی: ”ماموستا سه ردار، ئایا ده توانی ناوی کتیبیکم پین

بلييت كه له رووى زانستيه وه به زمانى كوردى باسى چه مكى شهرهف بكات؟“ .
 سه ردار همه سالخ گووتى: ”به لئى بيگومان، له كورديدا ههندي كتيب له م بواره دا
 ههن، بو مومونه سه رجتان بو دوو كتيب راده كينشم كه لي ره له كتيبخانه كه ي خو ماندا
 هه يه، ده توانن داواى بكنه و بيخوينه وه، نه و دوو كتيب هيش نه مانه ن:

۱- شهرهف: تاوان، چه مك، توندوتيتي به رامبه ر به ژن. سه ر په رشتياري نووسينه وه ي
 له لايه ن لين ويلشمان و سارا حسينه وه كراوه و چه ند كه سيك وه ريانگي پراوه، نه زه ند
 به گيخانى سه ر په رشتي كرووه، وه كه به شيك له سياسه تي حكومه تي هه ريم بو
 كه مكرده وه و نه هيشتنى تاوانى كوشتن به بيانووى شهرهف، له سه ر ئه ركى حكومه تي
 هه ريم وه رگي پدراوه و له ده زگاي ئاراس له سالي ۲۰۱۱ دا چاپ كراوه.

۲- شه ر فنامه: شه ر هف كو دي كه بو كو يله كرنى ژن. له نووسيني مه هاباد قه ره داغى،
 له سالي ۲۰۰۴ له ده زگاي چاپ و په خشى سه رده م چاپ كراوه.

نه و كتيبانه و چه ندين كتيبى دي كه ش، هو شياريمان فراوانتر ده كه نه وه و له وه ناگادارمان
 ده كه نه وه كه هه تا چه مكى شه ر هف و ناموس، نه و پيناسه سامنا كه ي هه بيت كه تيستا
 له كومه لگه نه ريتخوازه كاندا باوه، هه تا نه م چه مكه له جه سته ي ژندا كو كرابي ته وه،
 جه سته ي ژن و به تايبه تي نه ندا مى سيكسيي ژن پيوه رى بن، دوخى كاره ساتاميز له
 ئارادا ده بيت، نه وسا تاوانى ژن كوشتن به بيانووى شه ر هف به رده وام ده بيت، له و دوخه دا
 جه سته ي ژن به هاى سروشتيى خو ي له ده ست ده دات و ده بيته وه همى شو ينيك
 بو پاراستنى شه ر هف ي پياو، شه ر هف ي ش له مانا سروشتيه كه ي خو ي دوور ده كه وي ته وه
 كه ده بيت پيوه رى سيفه ته گرنگه كانى مرو ف بيت، وه كو: راستگو يى، ده ستيكى،
 مرو ف دو ستى... هتد.

چه مكى (شه ر هف) واته (ريز)، واته به هاى (مرو ف بوون)، واته نه و په رى ئازادى و
 سه ر به خو بوونى مرو ف، گه و ره يى و شكودارى، خاوه نى خوديكي ريز ليگي راو، به شي وه به كي
 سروشتى هه موو مرو ف يك سه ر به رزى و شكوى خو ي له وه دا ده بيني ته وه كه خاوه نى
 جه سته يه كه و ده روونتيكى سه ر به خو بيت، هه چ كه سيك ده ستر ريزى نه كاته سه ر

مافه کانی، به ئیزن و پښه پیدانی خوځی نه بیټ، که واته شهرهف و نامووس و حهیا ئه و به ها هره به هیزن که مروځ خوځی به خاوه نی ده زانیت، به لام به مانا مروځدوستیبه که ی نه ک به مانا ته سکه ئه خلاقیه نهریتیبه که ی، ئیین و بیرو ئیدیلوژیا و که لتوره کانیش به های شهره فیان له پله یه کی به رزی به ها کانیاندا داناه، بویه مروځه کان به هه موو هیز و توانایانه وه به رگری له و به هایه ده که ن، واته به رگری له ئه خلاقی مروځدوستانه ی خوځیان ده که ن بۆ خوځگوزهرانیی کومه لایه تی و بۆ زیاتر جوانکردنی ژیان.

که واته ده توانین بلیین شهرهف و حهیا و نامووس په یوه نندیان به به های مروځایه تی و مروځبوونه وه هه یه نه وه ک به پاکیزه یی په گه زی (مئ) و سیکیسیه وه، شهرهف واته به های خودی هه رمروځیک جا تیر بیټ یان مئ، به لام له کولتوری کومه لگه نهریتی و دواکه وتوووه کانداهه موو ئه خلاق ته نها له شهرهفدا کوکراوه ته وه، شهرهفیش ته نها له سیکیس و ئه ندامی مینیه ی ئافره تدا کوکراوه ته وه. بویه تاوانی ژنکوشتن به بیانوی شهرهف له کومه لگه عه شایه ری و دواکه وتوووه کانداه کوتایی پینه هاتوووه.

کچیکي تر پرساری کرد و گووتی: ”که واته ماموستا گیان، ئیمه له دوا ی چهند نه وه ی تر ئینجا له ماناکانی شهرهف تیده گه یین؟ ئیمه که ی شهرهف ده به سستینه وه به به ها کانی مروځایه تیبه وه، نه ک به سیکیسی ژنه وه؟ که ی تاوانی کوشتن به بیانوی شهرهف کوتایی پیدیت؟“

سه ردار حه مه سالح گووتی: ”ئهمه یه پرسیاره که، ری ک ئهمه یه ئه و پرسیاره ی ئیمه به دوا یه وه یین و هه وئی بنه برکردنی ئه و دیارده خپله کییه ده ده یین، تا کومه لگه ی ئیمه ش وه کو کومه لگه پشکه وتوووه کان بچیتیه سه ر ریچکه ی زانست و مودیرنه و پشکه وتنی کومه لایه تی و خوځگوزهرانیی کومه لایه تیبه وه، بۆ ئه وه ی تاکه کانی کومه لگه ی ئیمه ش بیر له زانست و داهینان و نازادیی تا ک و به ها کانی مروځبوون بکه نه وه، نه ک خه یالیان هه ر لای شهره فی ژن و تاوانی کوشتن بیټ، بۆ ئه وه ی کاری زانستی و داهینان ئه نجام بده ن و خزمه تی کومه لگه بکه ن، نه ک تاوانی کوشتن به بیانوی شهرهف ئه نجام بده ن. پیش راپه رین و له سه رده می به عسدا مه سه له ی کوشتن له سه ر ”شهرهف“ به ئاشکرا

قسهى لهسەر نهدهكرا و بگره پهردهپوښ دهكرا، بهلام دواى ئازادبوونى كوردستان و دامهزراندنى حكومهتى ههرېم، گرووپ و رېكخراوهكانى ژنان دهستيان كرد به وروژاندنى ئەم مهسهلهيه و جوړېك له هۆشيارى دروست بوو، ئەم هۆشياريه لهبوارى گشتى و فهرميدا پهيوهندي بهوشهوه ههبوو كه لهوكاتهدا توندوتیژی لهسەر بنهمای ”شهرهف“ به تايهتى تاوانى كوشتن به بيانووى شهرهف به شپوهيهكى بهرچاو له زيادبووندا بوو، تاوانى پهيوهست به شهرهف دهسى ههر كردهيهكى ئەنجامدراو يا ههپهشه ئامیژی توندوتیژی و پيشيلكاري بيټ له دژى ژن لهلايهن ئەندامانى نيړينهى ناو خيزان و كۆمه لگهوه، هههچهنده به شپوهيهكى نمونهيى پياوان ئەنجامدەرى سهرهكی تاوانهكانى ”شهرهف“ ن، بهلام ژنانيش بهدەرين له سهركوتکردن و كوشتنى كچان، به پيى ليكۆلینهوهيهكى سهنتەرى رووناكبيرى ژنان، چهندين ژنى ناهوشيار ههن نهك ههر رازين به كوشتن لهسەر شهرهف، بگره بهشدارى له ئەنجامدانی تاوانهكەشدا دهكهن. واته ليرهه دا روئليكى شاراوه ههيه له بهشداريكردى ژنان خويان له تاوانى كوشتن به بيانووى شهرهف. كارساتهكه ليړه دايه، ئەمه ئهوپهري ناهوشياريه. نمونهى لهو چهشنه له كۆمه لگهكانى تيمه دا ههن، كه رقيان له يه كدييه، يان ناوبانگى يه كدى ده زرين، ئەمهش به شپكى تره له ناهوشيارى ژنان.

كچيك هه ليدايه و گووتى: ”بو نمونه ئه و ئافره تهى له مالى باخان عه ليدا بووه و له كاتى كردهوى تاوانى كوشتنه كه دا ئه و يش دهستى تيدا هه بووه“.

سهردار همهه سالف گووتى: ”به لئ وايه، گوايه ئه و ئافره ته زورى رق له باخان بووه و زانيارى ناراستى لهسەر كۆردۆتهوه و ميړدهكهى خوى لئ ئاگادار كردۆتهوه كه براى جهزا سهعيد بوو، يانى هههچيهكى لهسەر باخان بيستوهه و هههچيهكى بينيوه، به زيادهوه و به پيوه نانئيكى زۆرهوه گپراويه تيهوه. ئەمه جيا له وهى ژنانئيكى زۆريش ههن قه ناعه تى تهواويان بهوه ههيه كه دهبى ژن لهسەر ئه و شتهى به بيته خلاقى ناوده برپيت، بكوژرپيت. سا له روانگهى ئاينيهوه بيټ يان له روانگهى خپلهكى و عهشايه ريهوه بيټ“.

یه کیك له كوره گهنجه كان گووتی: ”نا مامۆستا، له ئایینی ئیسلامدا یه کسه ر ژن به بیانووی شهرهف ناکوژریت، تهنه ده بی بسه میتریت که ئەمه زینایه، واته ده بی چوار کهس شایه تی له سه ر بدهن، واته ده بی چوار کهس به به لگه وه پیاویک له گه ل ژنیکدا به رووتی بینن که ژن و میردی یه کتر نه بن، به زینا حیسابی بو ده کرئ، ئینجا هه ردووکیان هه م ژنه که و هه م پیاوه که حوکمی ئیسلامیان به سه ردا ده سه پینن، خو ژه گه ر ژنه که میردی هه بووی و له ژیاندا ماییت، ئەوا حوکمه که ی قورستر ده بیت. جا مامۆستا گیان قه ت شتی وابووو چوار کهس ئەو کاره بینن و چوار کهس به به لگه وه بین به شایه ت؟ زور به ده گه من“.

سه ردار هه مه سألح گووتی: ”ئافه رین، که واته هیشتا ئاین نه رمتر مامه له له گه ل ئەم مه سه له یه دا ده کات، یه کسه ر بریاری کوشتنی به سه ردا نادریت ژه گه ر به ته واوی نه سه میندریت. بو هه وونه له قورئانی پیرۆزدا هاتوو: (وعاشروه ن بالمعروف) واته به باشی مامه له له گه ل ئافه ر تدا بکه ن، یان له فه رموو ده یه کی پیغه مبه ردا هاتوو و ده لئ: ”ما اکرم النساء الا کریم، و لا اهانه ن الا لئیم“ واته تهنه که سی ریزدار ریزی ژن ده گریت و تهنه که سی به دکار سووکایه تی به ژن ده کات. یان هه ر له فه رموو ده یه کی دیکه ی پیغه مبه ردا هاتوو: ”لا تضربوه ن و لا تلعنوه ن“، واته لئیان مه ده ن و نه فره تیان لئ مه که ن. ئەم خاله تا راده یه ک نه رمتره له حوکمی خیل و عه شایه ر که پیاوی خیله کی له سه ر بنه مای گو مان یه کسه ر میشکی قفل ده بیت و ده ست بو چه که که ی ده بات، یان ته نانه ت هه ر به گو مان کردنی ش په نا بو چه ک و کوشتن ده بات. پیاوی ژنکوژیش سوود له مامه له ی نه رمی یاسا وه رده گریت و سل له کوشتنی ژن ناکاته وه. له راستیدا ئەم باسه زور دوورو دریزه و ده یان ده رگای ترمان بو ده کاته وه، تو با به تیکی هه ستیارت ورووژاند که با به تیکی ئاینیه، ئەگه رچی پیویسته خال له سه ر پیته کان دابنئین و ره خنه له هه موو ئەو بیروباوه ر و عه قیده و ئاین و ئایدیو لۆژیا یانه ی ش بگرین که مافه کانی مروف پیشل ده که ن، سا ئەو مروقه ژن بیت یان پیاو“.

با له کو تاییدا، سه به رت به چه مک و مانا کانی شهره ف، قسه یه کی دکتور عه لی

وه‌ردیتان بو بهیمنه‌وه که به‌سه‌ر خویدا هاتووه، دواجار گه‌یشتۆته ئه‌و ده‌رئه‌نجامه‌ی که گۆرانکاری به‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌یدا بی‌ت، تیگات مانای شه‌ره‌ف زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تر و فراوان‌تره که له‌لای ئیمه به‌جه‌سته‌ی ژن و سیکسی ئافره‌ته‌وه‌ گری دراوه.

عه‌لی وه‌ردی ده‌لی: ئه‌و کاته‌ی له‌سه‌ره‌تای په‌نجاکاندا خویندکاری دکتۆرا بووم له‌ئهمریکا، من و چه‌ند خویندکاریکی تری عیراقی له‌مالی ژنیکه‌ی به‌ته‌مه‌ندا ده‌ژیاين، روژیکیان له‌ده‌وام ده‌گه‌رامه‌وه‌ و گه‌یستمه‌ نزیکی ماله‌که، سلّوم له‌ژنیکه‌ی دراوسێ کرد که له‌به‌رده‌می ده‌رگای خویندا وه‌ستابوو، ژنی خاوه‌ن ئه‌و ماله‌ی ئیمه‌ی تیا‌دا ده‌ژیاين، چاوی لیبوو که من سلّو له‌دراوسێکه‌یان ده‌که‌م، له‌ژوره‌وه‌ سه‌رکۆنه‌ی کردم و گووتی: نابیت سلّو له‌و ژنه‌ بیئابرووه‌ بکه‌یت، منیش گوتم بوچی؟ گووتی: ئاخ‌ر ئه‌و ژنه‌ بیئه‌خلاق و بی‌شه‌ره‌فه. منیش بزیه‌ک گرته‌ی و گوتم: ئه‌ها.. که‌واته‌ بی‌شه‌ره‌فه و کاری بپه‌ره‌شتی ده‌کات. ژنه‌ ئه‌مریکیه‌که‌ یه‌کسه‌ر له‌جووری تیگه‌یشتنه‌که‌م حالیوو و ده‌یزانی من وه‌کو خۆره‌لآتیه‌ک چۆن بیر له‌شه‌ره‌ف و ئه‌خلاق ده‌که‌مه‌وه، بویه‌ ده‌موده‌ست گووتی: ئه‌زانی بوچی بیئه‌خلاق و بی‌شه‌ره‌فه؟ منیش پیکه‌نیم و گوتم: به‌لی به‌لی ئه‌ی چۆن نازانم، ژنه‌ ئه‌مریکیه‌که‌ گووتی: نا نا تو به‌ه‌له‌ تیگه‌یشتوویت، تو به‌ه‌له‌ له‌شه‌ره‌ف و ئه‌خلاق تیگه‌یشتوویت، شه‌ره‌ف و ئه‌خلاق مانایه‌کی تر و پیه‌وری دیکه‌یان هه‌یه، ئه‌و ژنه‌ بویه‌ بیئه‌خلاقه‌ چونکه‌ له‌کاتی جه‌نگی دووه‌می جیهانیدا شه‌وان گلۆپه‌کانی نه‌ده‌کوژانده‌وه‌ و هه‌موومان‌ی دوچار‌ی مه‌ترسیی بو‌ردومان‌ی فۆۆکه‌کانی دوژمن کردبوو، عه‌لی وه‌ردی ده‌لی: تیگه‌یشتم شه‌ره‌ف و ئه‌خلاق مانایه‌کی گه‌وره‌تریان هه‌یه، ژنه‌ ئه‌مریکیه‌که‌ گووتی من هه‌قم نییه‌ به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ژنه‌ چۆن ده‌ژی و چی ده‌کات و په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل کیدا هه‌یه، لای من شه‌ره‌ف ئه‌وه‌یه که ژیا‌نی من نه‌خاته‌ مه‌ترسییه‌وه، شه‌ره‌ف ئه‌وه‌یه من راستگۆ بم و خزمه‌تی کۆمه‌لگه‌که‌م بکه‌م و په‌په‌وه‌یی یاساکان بکه‌م و یارمه‌تی که‌سانی دیکه‌ بده‌م.

• ناو و شوینی که‌سایه‌تیه‌کانی ئه‌م چیرۆکه‌ خوا‌زراوه

خونچه يهك زوو سييس بوو

(۱)

من ”دهشنتی سامی“م ده ناسی، کاتی خوئی دراوستی بووین، منداآل بوو و له کوآلان یاریی ده کرد، ته مهنی له ده ووروبه ری ههوت سالان ده بوو که ده میننی له گهآل منداآله کانی من و کوآمهآلی منداآلی کچ و کوپی دیکه دا له کوآلان یاریی شلکین و بازبازین و چه ندین یاریی دیکه ی منداآله بیان ده کرد، کچیکی جوان و هیمن و شهرمن بوو، که ده مگووت چوئی ده شنتی؟، سه ری بهرز ده کرده وه و به په نجه بچووکه کانی قزه خورماییه که ی له سه ر چاوی لاده برد و بیئه وه ی ته ماشام بکات ده یگووت: باشم. کاک سامی باوکی ده شنتی کریکاریی ده کرد و دایکیشی ژنی ماله وه بوو، جاروبار خه یاتیی ده کرد، به لام که مجار ئیشی ده ست ده کهوت، ده شنتی خوشکیکی گه وره ی هه بوو زوو دابوویان به شوو، برابه کی له خوئی گه وره تری هه بوو، ده شنتی هه ر له گهآل منداآله کانی من و هه ندی منداآلی دیکه ی کوآلانه که دا، پیکه وه ده چونه قوتا بخانه.

له نیو منداآله کاندایا و باو بوو هه ر یه که بیان پاسکیلیکی هه بوو، ته نها ده شنتی پاسکیلی نه بوو، خه فه تی ده خوارد، کاتیک به دایکیم گووت: ”بوچی پاسکیلیک بو ده شنتی ناکرن، گوناحه با له نیو منداآله کاندایه ست به که می نه کات“، دایکی ده شنتی له سه ره تادا وه لامیکی وه های دامه وه که به هوئی ده ستکورتیی وه ناتوانن پاسکیلی بو بکرن، کاتیکیش پیم وت ئاماده م یارمه تی کپینی پاسکیله که بده م، که چی دایکی راشکاوانه گووتی: ”پاسکیل بو کچ ناییت، بو دواروژی باش نییه“، وه همی وا له میسکی دایکیدایه هه بوو که ناییت کچ له منداآلییه وه ئاره زوووه کانی جیبه جی بکرین. و ازانم ئه مه یه که م هه سه رت و یه که مین بییه شبوونی ده شنتی بوو له هه ز و خواسته کانی.

ده شنتی جگه له وه ی له نیو خیزانیکی هه ژاردا گه وره ببوو، به لام ئه و خیزانه به رده وام له نیو شه ر و ئازاوه دا ژیانان به ریډه کرد، دایک و باوکی هه میسه ده نگه ده نگیان بوو و به رده وام له شه ر و ناکوکیدای بوون، باوکیکی تووره و دایکیکی له و تووره تر، ده شنتی

که گه وره بوو ده بووت: ”رۆژ نه بوو به شهر و ده نگه ده نگی دایک و باو کم خه به رم نه بیته وه، دراوسیکان گوئیان لیده بوو و به زه بیان پیمدا ده هاته وه، کاتیک شهریان ده کرد نه وه نده جنیوی پیسیان به یه کدی ده دا ده ترسام یه کیکیان نه ویدیکه یان بکوژیّت، رقم له هه ردوویان هه لگرت، حه زم نه ده کرد له و ماله دا بژیم. هه ژاری کیشه نییه نه گه ر دایک و باوگ گونجاو بن و پیکه وه به ته بایی هه ولّ بدن“. به لام سه رباری هه ژاری، نه مانه به رده وام له شه رو ناکوکیدا بوون، له وانیه سه رچاوه ی شه ره کانیشیان به هوئی که مده رامه تی و هه ژارییه وه بوویّت.

هیشتا ده شنئ تمه نی نه گه یشتبووه ۱۲ سالی، دایکی په لی گرت و له یاری نیو کۆلان و هاوړییه تی له گه ل مندالانی دیکه دا، دووری خسته وه. نه و هیشتا حه زی له لیخوړینی پاسکیل و گه مه ی نیو کۆلان و ماله باجینه و یاریی چاوشارکئی و راوړاوین بوو که دایکی هات و په لی گرت و به گرپانه وه برده وه بو ماله وه، پیشتیش هه ره شه ی لیکردبوو و پیی وتبوو تو ئیتر گه وره بوویت و نابئ چیتر له کۆلان له گه ل کوراندای یاری بکه ییت. هاوړیکانی ده شنئ سه ربیان سوپما و نه یانزانی بوچی دایکی ده شنئ ناهیلیت ده شنئ بیته ده ری و گه مه یان له گه لدا بکات، بویه چوونه به رده رگای مالی ده شنئ بوئه وه ی ده شنئ بانگ بکه نه ده ره وه، که چی دایکی پیی وتبوون: ”ده شنئ گه وره بووه و نابئ چیتر بچیته کۆلان بو یاری کردن“، که چه کان هه موو به تیرامانه وه سه یری یه کتریان کرد و وتیان: ”خو ئیمه ش هاوړی و هاوته مه نی ده شنئین، نه گه ر وایت ئیمه ش نابئ یاری بکه یین؟“، دایکی ده شنئ پیی وتبوون: ”به لئ ئیوه ش گه وره بوون و ئیتر نابئ له کۆلان یاریی منالانه بکه ن“.

دوای سی سالی، ده شنئ بو کورپکی زور له خوئی گه وره تر، ماره کرا، کوره که ناوی سووران هه مید بوو و تمه نی ۲۵ سالی بوو، شو فیزی ته کسی بوو، نه لقه ی ده زگیراندارییان خسته په نجه ی ده شنئوه، بیته وه ی بزانی نه لقه ی ده زگیرانداری یانی چی. نه و هیشتا مندالیک بوو حه ز و خولیای مندالانه ی تیا دا مابوو، هیشتا په نجه کانی ئاره زووی گرتی بوو که له و ماله باجینه یان بوو، که چی نه لقه ی ده زگیرانییان خسته په نجه ی ده سته

راستی و له قوتابخانهش ده‌ریانیه‌ئا. ده‌شنی رۆژ له‌دوای رۆژ پتر ده‌گریا و پتر ئاره‌زووی چووونه ده‌روهو و گه‌مه‌ی نیو هاورپیکانی بوو، هیشتا له‌هه‌زه‌کانی مندالیی تیر نه‌ببوو، که‌چی دوچاری شووکردن و دروستکردنی خیزانیان کرد.

ده‌شنی له‌تەمه‌نی ۱۵ سالییدا ببوو به‌ژن، من‌هه‌په‌سابووم له‌وه‌ی چۆن کاک سامی و نه‌زیره‌خان ئه‌و تاوانه‌گه‌وره‌یه‌یان کردوو، چۆن دلیان هاتوووه ئه‌و منداله‌ناسک و بیئاگایه‌فری بده‌نه‌ناو ژبانی ه‌اوسه‌رگیری و به‌رپرسیاریی بارودۆخیک له‌توانا و تیگه‌یشتن و ه‌وسه‌له‌ی ده‌شنیدا نییه. که‌ده‌مینی ده‌شنی ته‌مه‌ن پانزه‌سال روخساری مکیاج کردوو و ده‌یه‌وی وه‌کو گه‌وره‌یه‌ک ده‌ربکه‌ویت و وه‌کو ژنیک‌خوی پیشان‌بدات، لیی نه‌ده‌هات و دیمه‌نیکی ناشرین و نااسایی هه‌بوو، چونکه‌هیشتا ره‌نگ‌و‌رووی مندالیی به‌روخسار و جه‌سته‌یه‌وه‌دیار بوو. که‌واته‌ده‌شنی له‌ته‌مه‌نی‌کدا چوووه نیو به‌رپرسیاریتی ه‌اوسه‌رگیرییه‌وه، هیشتا له‌مانا‌کانی ه‌اوسه‌رگیری تینه‌ده‌گه‌یشت و نه‌یده‌زانی ئه‌رکه‌کانی ه‌اوسه‌رگیری چین و نه‌یده‌توانی ئه‌و ئه‌رک و به‌رپرسیاریتییه‌جیبه‌جی بکات.

(۲)

رۆژیکیان، له‌ناکاو، هه‌واڵیکی ناخۆش و جه‌رگه‌ر له‌کۆلانه‌که‌دا بلا‌بووه‌وه، هه‌واڵیک له‌سه‌ره‌تادا باوه‌رم نه‌ده‌کرد، هه‌واڵیک نه‌ده‌چوووه زه‌ین و گو‌یچکه‌کانه‌وه، دواتر که‌هه‌واڵکه‌پشتراست کرایه‌وه، دوچاری هه‌په‌سان و واقورمان بووم: ده‌شنی سامی به‌ده‌ستی مێرده‌که‌ی کوژرا. هیشتا به‌ته‌واوی ورده‌کارییه‌کانی کوشتنه‌که‌ی نه‌ده‌زانرا، روون نه‌بوو به‌چ هۆکاریک سۆران ده‌ستی چوووه‌ته‌کوشتنی ده‌شنیوه‌که‌هیشتا سالییک به‌سه‌ر ه‌اوسه‌رگیریاندا تینه‌په‌ریوه. تا ئه‌و کاته‌ی سۆران خوی راده‌ستی پۆلیس کردبوو،

دواتر له دادگادا، له کاتی دادگاییکردنیدا به تۆمتهی کوشتنی هاوسه ره که ی به بیانوی شهرهف، دانی به تاوانه که یدا نابوو، له به رده می دادوهر و پاریزهر و هه ندی خه لکی دیکه ی که سوکاری هه ردوولادا که له وی ئاماده ببوون، ورده کاریبه کانی کوشتنه که ی گپرا بووه وه.

که وانه دوو جار تاوان به رامبه ره به ده شنن سامی کراوه، جاری یه که م له لایه ن دایک و باوکیه وه که له ته مهنی مندالییه وه داویانه به شوو، واته تاوانی هاوسه رگریی پیشوخت، جاری دووهم تاوانی کوشتن به بیانوی شهرهف، له لایه ن می رده که یه وه.

(۳)

سوژان هه مید، می ردی ده شنن سامی، له دادگادا دانی به تاوانه که یدا نابوو، من خوّم یه کینک بووم له وانیه ی له کاتی دادگاییکردنه که دا دانیشتبووم، گویم لیوو سوژان به م شیویه یه تاوانی کوشتنه که ی گپرایه وه:

”ماوه یه ک بوو گومانیکم له سه ره ده شنن له لادا دروست ببوو، هه ستم ده کرد هه ل سوکه وته کانی ئاسایی نین، ئیشوکاره کانی ماله وه جیبه جی ناکات، زیاتر ده چیتیه کولان و له بهر ده رگا ده وه ستیت و سه یری کوران ده کات، خو ی له ئه رکی ژن و می ردا یه تی ده دزییه وه و مه یلی بو من نه بوو، گومانم له لا دروست ببوو که له وانیه یه په یوه ندیی له گه ل که سیکی دیکه دا هه بیته، چاودیریم ده کرد. چاودیریکردنی ده شنن زه ین و می شکی داگرتبووم، خه یالی ئه وه م ده کرد که په یوه ندیی له گه ل که سیکی دیکه دا هه یه و که میکی تر ئه و که سه په یدا ده بیته، ده شنن بو ی پنده که نن و چاوبازی له گه لدا ده کات، له دووره وه چاوم لییه کوره که سه یری ئه ملاو ئه ولا ده کات تا بزانی که س دیار نییه، له ده شنن نزیک ده بیته وه، ده شنن ته ماشای ئه ملاو ئه ولا ده کات و ئاماژه بو کوره که ده کات که بیته ژووره وه، هه ردووکیان ده چنه ژووره وه، ده شنن ئه و

کوره ده باته ژووری نووستنه که، هه موو کاریکی ناشایسته ده کهن، من به په له خوّم ده گه یه نه ماله وه، ده بینم ده شنن له ژووری نووستنه که دا راکشاوه، به لام به ته نه یاهه و که سی له گه لدا نییه، هه موو سوچیکی ژوره که ده گه پریم، سهیری ژیر سیسه مه که ده کم و ناو که نتوره که ده پشکنم، که سی تیا نابینم، ده شنن به چه په سان و ترسه وه ته ماشام ده کات...“

دادوره که ده پرسیت: که واته دان به وه دا ده نیت که ته نها گومان بووه.

سوړان چه مید: نه خیر قوربان، هه ر گومان نه بوو...

دادوره: چوّن؟ به لگه ت چیه که ناپاکی له گه لدا کردوویت؟

سوړان چه مید: گه وره، که من لئی چوومه ژوره وه نه و توییوو، له ترساندا خه ریک

بوو هه لئی، هه ر ده یوت: به خوا هیچم نه کردوو، خه تای من نییه...

دادوره: به پنی قسه کانی تو، ته نها گومانه و هیچ به لگه یه کت نییه که که سیکی تر له

ژووری نووستنه که دا له گه لئی بووویت..

سوړان: نا گه وره، هه ر گومان نییه، ئاخر من چه ندین جاری دیکه چاودیریم کردوو

و به رده وام چاودیریم ده کرد، هه مان شت دووباره بوته وه..

دادوره: چی دووباره ده بووه وه؟

سوړان: هه موو جارئی نه و که سه ده هاته ژوره وه بو لای ده شنن..

دادوره: نه و که سه کئی بوو؟ ده پناسیته وه؟

سوړان: نا نه خیر.. هه ر جارهی که سیک ده هات بو لای...

دادوره: شتی وه ها روو نادات، نه مه وه همه، نه مه دروستکراوی خه یالی خوّت بووه..

سوړان: نا قوربان، هه موو جارئی که لئی ده هاته ژوره وه، ده شنن شپره ده بوو،

به جوړیک ده شله ژا که تاوانی کردوو.. هه ستم به وه ده کرد خه لکی گه ره که به چاوکی

نزم سه یرم ده کهن، هه ستم ده کرد نه وان شتیک ده زانن و له منی ده شانزه وه، بگره

پلاریان ده هاویشت و ده مزانی مه به ستیان منه، باسی ژنی که سیکیان ده کرد که کاری

نه شیاو ده کات، منیش ته ریقی ده بوومه وه و به خوّمدا ده شکامه وه، بویه هه ر ده بوايه

ئەم مەسەلە یە چارەسەر بکەم..

دادوهر: سۆران تۆ گومان زەین و بیرکردنەووەتی داگیر کردبوو، گومانکردن خەیاڵ و سیناریۆ و رووداوی ناواقعیی لە میشتکتدا خولقاندوو، ئەو رووداوه ناواقعیانەت لەلا بووه بە رووداوی راستەقینە...

سۆران: نا گەورەم، هەستم دەکرد ئەو کارانە دەکات، زۆر دەترسا، کە پرسیار و لێکۆڵینەوهم لەگەڵدا دەکرد، دەبقیژانند بەسەرماندا..

دادوهر: بە چ شیوێهە کە پرسیار ت لێدەکرد؟ بیگومان بە دنیا یە ک گومان ی پێشوخەت و بە توورەبوونەو..

سۆران: بە لێ بیگومان، ئە ی چۆن ئەعساب نەمگر ی و توورە نەبم کە ژنە کەم لەگە ل کە سێکی دیکە دا پە یو نەدی هەبیت.

دادوهر: کەواتە دەش نیت بە بیانووی نامووس و پاراستنی شهرهف کوشتوو.

سۆران: بە لێ بیگومان، بە شانازییەو..

دادوهر: قسە کانت هیچ بە لگە و بنەمایەکیان نییە.. ئایا دەزانیت کوشتن بە بیانووی شهرهف توندترین سزای لەسەرە؟

سۆران: نەو لە نازانم.. بۆچی سزای توندی لەسەرە، من پیاوم و هەقی خۆمە شهرهفی ژنە کەم بپارێزم کە شهرهفی منیشە، بۆچی لەسەر شهرهف توندترین سزا بدریم..

دادوهر: بە لێ کوشتن بە بیانووی نامووس و پاراستنی شهرهف سزای قورسی بە دوایە، تا رادە ی لە سیدارە دان..

سۆران: هە ل لا هە ل لا... گەورەم ئەو ژنی خۆمە.. لەسەر شهرهف ژنی خۆم بکوژم و لە سیدارەش بدریم...

دادوهر: ریزی خۆت بگرە و بزانه چۆن دەدویت، تۆ لە دادگا دایت، جوان بووه سته، دەست لە گیرفانت دەری نە..

سۆران: گەورەم نە ریتی کۆمە لگە بەو جوړه یە، ئە گەر نە یکوژم، دایمە سەر شوپ و ریسوا دەردە کەوم لە لای خزمان و دراوسێکان..

دادوهر: ژنیش مروڤه، ناتوانیت چۆنت بوئی بیکوژیت، کوشتنی ژنان به هر بیانوویه ک بیت سزای توندی له سهره، له م ولاته دا دادگا هیه و ریگه نادات پیاوان وه کو که رهسته یه ک مامه له له گه ل ژناندا بکه ن... ریگه نادات به هر بیانوویه ک بیت ژنان بکوژرین. نه گهر پیکه وه ناگونجین نه وا جیا ده بنه وه، نه ک کاری کوشتن نه نجام بدریت، تو که له گه ل ده شنی سامی پیکه وه نه ده گونجان، ده تانتوانی جیا ببنه وه، نه وه کو بیکوژیت...

سۆران:

دادوهر: ئیستا پیمان بلن چۆن کوشتت؟

سۆران: گه وره م، کاتیک لیبیچینه وه م له گه لدا ده کرد، نه و پتر ده ترسا و تووره ده بوو، له گه ل تووره بوون و نه عسابی مندا نه ویش تووره ده بوو و ده یقیژاند به سهرمدا، جنپوی پیدام، منیش به پارچه ئاسنیک که پتشت ئاماده م کردبوو، زۆرم لیدا، کیشام به سه ر و مل و شان و قۆله کانیدا، له په لوپۆم خست، وامزانی مرد، خستمه ناو گۆنیه که وه و به بیده نگی خستمه ناو سنووقی تاکسییه که مه وه، ده مانچه که شم له گه ل خوڤدا هه لگرت و بردم بو چه می روخانه، ئیواره بوو و دنیا تاریک ببوو، چه مه که چو ل بوو و که سی لینه بوو، تاکسییه که م له که ناری روخانه راگرت، سنووقی سه یاره که م هه لدا به وه، گویم له نووزه نووزی ده شنی بوو، زانیم نه مردوو، گۆنیه که م ده رهینا و فریمدایه سه ر نه رزه که، سه ری گۆنیه که م کرده وه و ده شنی به روخساری خویناوی و دوو چاوی نه بله ق و ترساوه وه، ده گریا و ده پارایه وه و ده یووت به سه مه مکوژه، منیش ده مانچه که م ده رهینا و چوار فیشه کم پیوه نا. له گه ل ته قه کردندا هاوارم ده کرد: چۆن ناتکوژم که تو حیا و شه ره فم به یته ...

دادوهر: که واته تو به هوشیاری و بریاری پیشوخته وه کوشتووته ..

سۆران: به لئ گه وره م، هه قی خومه و په شیمانیش نیم.....“

(٤)

ئەمە بە شێك بوو لە دادگاییکردنی سۆران حەمید، خۆم لەو ق بووم، ئەمە ئەو بەشە بوو كە سۆران حەمید بە راشكاوی دانى بە تاوانەكەیدا نابوو، بێئەوهى هیچ بەلگە يەكی لەسەر ناپاكیى دەشنى هەبوویت، تەنها گومانى هەبوو، گومان هەموو زەینى سۆرانى داگیر كەردبوو، بە جۆرێك هەموو رەفتار و هەلسوكەوتیكى دەشنى بیوو جیگەى گومانى سۆرانى مێردى، هەرچیپەكی بكردايە، بۆ هەر شوێنێك پرۆیشتایە، لەگەڵ هەر كەسێكدا قسەى بكردايە، لەلای سۆرانى مێردى دەبوو بە گومان، دەیان سیناریۆ و چیرۆكى ناواقعیى لە مێشكى خۆیدا دروست دەكرد.

گرفتەكە ئەو یە هەموو شتێك لەسەر گومان هەلچنابوو، گومان دەشنی بە كوشت دا، سەربارى ئەقلى دواكەوتووانه و رزیوى سۆرانى مێردى، كە بەهەمان ئەقلى تى دواكەوتووانه و كۆنەپەرستانەى سەردەمى دەرەبەگایەتى بیری دەكردەوه.

دەشنى سامى، سەربارى هاوسەرگیری پێشووخت، هێشتا قۆناغى مندالیى بەچینههێشتبوو، هێشتا حەزى لە گەمەى نێو كۆلان بوو، خواستى مندالانەى تىادا مابوو، بۆیە بە چوونە بەردەرگا و چوونە كۆلان، دەروونى دەكرایەوه، هێشتا تامەزرۆى گەمەكانى سەردەمى مندالیى بوو، هەر بەو بىركردنەوه مندالیانەشەوه رەفتارى دەكرد و قسەى لەگەڵ كوران و كچانى گەرەكدا دەكرد، هێشتا زۆربەى هەلسوكەوتەكانى سەردەمى مندالیى تىادا مابوو، ئەمانەش ببوون بە مایەى گومان و سیناریۆى ناپراست لەلای مێردە نەزان و كۆنەپەرستەكەى.

ژن هەمیشە جێى گومانە. لە كۆمەلگە نەرىتى و دواكەوتووكاندا، ژن شوێنى گومانكردنێكى گەرەبە.

لە كۆمەلگەى ئێمەدا هەموو ژنێك گومانى لەسەرە. ئەمە بەشێكى گەرەبە بىركردنەوهى پیاوانە. ئەمە دیاردەیهكى بەرچاوى كۆمەلگەى تیرسالارییه.

(5)

له دواييدا زانيمان كه سؤران له بهنديخانهدا ههست به پهشيمان بوونهوه دهكات، ههست بهوه دهكات به ناههق دهشنى كوشتووه، لهلاى هاوړپيهكى زيندانى، دانى بهوهدا ناوه كه پهلهى كردووه له كوشتنى دهشنى، وتوويهتى: دهشنى زور گوناح بوو، من غه درم لىكرد. ههروهها وتوويهتى: ئه گهر همزانيايه كوشتنى ژنان به بيانووى شهرف، سزاي قورسى لهسهره، ههريگيز ئه و كارهم نه ده كرد، پياو ئه گهر بزائيت كوشتنى ژنان سزاي سيډارهى لهسهره، ئاقلانه تر بير ده كاته وه و دهستى ناچيته كوشتنى ژنه كهى. سؤران له بهنديخانهدا، دواى ئه وهى سزاي 10 سالى زيندانى بو براهيه وه، دانى بهوهدا نابوو كه له كوشتنى دهشنى ساميدا ههلهى كردووه، به ئاشكرا لهلاى رهفقيه كهى وتوويهتى: ”ئاموزگارپيه كانى دادوهره كه زور راست بوون، دادوهره كه پيى گوتم: مادام دهشنيت به دل نه بووه، ده بوايه جيا ببنه وه، نهك په نا ببه يته بهر كوشتن“.

(6)

له سه ره تادا ده يانگووت سزايه كى زور تووند به سه ر سؤران هميدا ده سه پيڅيت، كه له وانه يه بگاته سزاي هه تا هه تايى يان له سيډاره دان، كه سوكاره كهى سؤران كه وتنه خو بو چاره سه ر و ريگه چاره ي ديكه، واته بهر له وهى دادگا سزاي ياسايى به سه ردا سه پيڅيت، كه سوكارى بكوژه كه به په له بير يان له چاره سه ر و سولجى عه شايه رى كرده وه و ده ستيان كرد به جوولانه وه و په يوه ندي كردن به كه سوكارى ده شنپوه. دواچار بيستم كه هه ولى چاره سه رى عه شايه رى سه رى گرتووه، له برى سزايه كى زور قورس، كه چى به ده سالى زيندانى كي شه كه كو تايى پي هيزا وه، بيگومان له ريگه ي سولجى عه شايه ريه وه. به لام چون؟ چ جو ره چاره سه ريكي عه شايه رى؟ ئه مه لاي من

جیڱه‌ی سه‌رسورمان نه‌بوو، چونکه هه‌میشه له کۆمه‌لگه‌ی پيش مۆډيرندا، يان ئه‌و کۆمه‌لگه‌يانه‌ی له سه‌ره‌تاکانی مه‌ده‌نيه‌ت و مۆډيرندان، چه‌ندین که‌سايه‌تی و خيزانی وا هه‌ن، بۆ چاره‌سه‌ری کيشه‌کانيان، په‌نا ده‌به‌نه به‌ر چاره‌سه‌ری عه‌شايه‌ری، بړويان به ياسا و ريسا و دادگا و حکومه‌ت نيه‌.

بۆ زانیاریی زياتر له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه، رۆژنیکيان چوومه لای کاک کامه‌ران حسين، کامه‌ران کورپکی ناسياوی خۆمانه و به‌رپۆه‌به‌ری ریکخراوی مافه‌کانی منداڵه، که‌سه‌یکه جیڱه‌ی متمانه‌یه، ریکخراوه‌که‌ش به‌دوای ئه‌و که‌يسانه‌وه‌یه که تايبه‌تن به پيشيلکردنی مافه‌کانی منداڵ، ریکخراوه‌که‌هه‌ول ده‌دات له ریکه‌ی ياسایی و به‌پیی به‌نده‌کانی ”جاری گه‌ردوونی مافه‌کانی مروّف” و ”مافی ئافه‌رت” و ”مافی منداڵ” و ”مافی خاوه‌ن پيداويستی تايه‌ت” کار بکات که ریکخراوی جيهانی نه‌ته‌وه یه‌کگرتووه‌کان دايمه‌زراندوون، سه‌رحه‌م ولاتانی پيشکه‌وتوو ئه‌ندامن له‌و ریکخراوه‌دا و ئيمزایان له‌سه‌ر به‌نده‌کانی مافی مروّف کردوو، به‌و پيیه‌هه‌ول ده‌دات رۆ له پيشيلکاریه‌کان بگريّت. کاک کامه‌ران که‌یسی کوشتنی ده‌شنی سامی له‌لابوو، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌دواداچوونی بۆ کردبوو و داتا‌کانی کۆکردبووه‌وه. پرسیاری ئه‌وه‌م لیکرد که له مه‌سه‌له‌ی کوشتنی ده‌شنی سامیدا به‌چ شيوه‌یه‌ک چاره‌سه‌ری عه‌شايه‌ری کراوه؟ چونکه من ده‌شنی سامی و خيزانه‌که‌يانم ده‌ناسی و ئاگاداری زۆر لایه‌نی ژپانی ئه‌و خيزانه‌داماوه‌بووم، به‌زه‌ییم به‌ده‌شنیدا ده‌هاته‌وه و زۆریشم خه‌فه‌ت بۆ خوارد، حه‌زم ده‌کرد بزائم له مه‌سه‌له‌ی به‌ناهه‌ق رشتنی خوینی ده‌شنیدا چۆن چاره‌سه‌ری عه‌شايه‌ری کراوه، يانی خوینی به‌ناهه‌ق رزاوی ده‌شنی به‌چه‌ند فرۆشراوه. کامه‌ران حسين له هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ عه‌شايه‌ریه‌ ئاگاداری کردم‌ه‌وه، له‌گه‌لیدا ره‌خنه‌ی له‌ دا‌بونهریتی کۆمه‌لایه‌تی و خپله‌کی ده‌گرت که بکوژان داڵده‌ ده‌دن و چاوپۆشی له‌و تاوانانه‌ ده‌که‌ن، به‌ وردی باسی هۆکاره‌کانی هاوسه‌رگيری پيشوه‌خت و لیکه‌وته‌کانی بۆ کردم.

(۷)

كامهران حسين وايدهبيني يه كيك له هوکاره كانى ئهو دهره نجامه تراژيديهى ده شتن ساميى تيكهوت، ئهويه كه له تمه نيكي زودا و هيشتا منال بووه داويانه به شوو، كاك كامهران له وهيش ئاگادارى كردمه وه كه مهسه لهى هاوسه رگيرى پيشوه خت له ئاستى جيهاندا ره تكراره توه، ته نانهت له سالى ۱۹۹۴د له ريخراوى نه توه يه كگرتووه كاندا، كوئفرانسي تايه تى له باره وه كراوه، داوا كراوه ئهو پرؤسه نامرؤفانهيه قه دهغه بكرىت. پيوسته وهك به شيك له دابينكردنى مافه كانى مندال، هاوسه رگيرى مندال له هممو جيهاندا قه دهغه بكرىت. له بهرامبر ئه وه دا داويان كرد تمه نى هاوسه رگيرى بهرز بكرىتوه، كه پيشتر و له بنده كانى مافى مرؤفدا تمه نى هاوسه رگيرى بو كور ۲۲ سال و بو كچ ۱۸ سال دانراوه، به پىي ئهو پيوهرهش ههر كه سيك تمه نى نه گه يشتيته ههژده سالى، ئه وه به مندال داده نرىت و نابى هاوسه رگيرى بكات. له به ندى يه كه مى ريكه وتنامه ي مافه كانى مندالدا كه له سالى ۱۹۸۹ له لايه ن ريخراوى نه توه يه كگرتووه كانه وه دهرچووه، ده لى مندال مرؤفيكه تمه نى له خوار ۱۸ ساليه وه بيت، واته له رووى ياساي و بايؤلؤژى و كومه لايه تيه وه به ناته واو و ناكامل ده ژميردىت.

كاك كامهران سه رنجى منى بو ياسايه كى گرنى راكيشا كه له ههرىمى كوردستاندا دهرچووه، ئه ويش ياساي ژماره ۸ سالى ۲۰۱۱يه بو روبه روو بوونه وهى توندوتىژى خىزانى، به تايه تى ئهو توندوتىژى يانه ي روبه رووى ژنان و مندان ده بنه وه. ئه م ياسايه ته نيا له ههرىمى كوردستاندا دهرچووه و كارى پيدكردىت، به داخه وه له شاره كانى ديكه ي عىراقدا كارى پيناكردىت. له ريكه وتى ۲۰۱۱/۶/۲۱د بو يه كه مجار له ميژووى ههرىمى كوردستان و عىراقدا، ياسايه ك له لايه ن په رله مانه وه دهرچووه به ناوى ”ياساي به رهنگار بوونه وهى توندوتىژى خىزانى“، ده قى ئه م ياسايه له ژماره ۱۳۲ى رؤژنامه ي وه قانعى كوردستاندا بلاو كرايه وه كه له لايه ن وه زاره تى داد دهرده چىت، پاشان ئه م

ياسايه چووه بواری جیبه جیگردنه وه.

ئهم ياسايه مامه له له گه ل پرسه تايه ته كانی مروّف و خيزان و كۆمه لگه و داب و نه ریت و ئایین و چه ندين پرسى ديكه ده كات كه سه دان سألّه و بگره هه زاران سألّه سيستمى ”پياوسالارى“ ريشه يه كى قوولّى له كۆمه لگه كانى ئيمه دا هه يه و پاريزگارى له نه ريته كۆنه كان ده كات، بۆيه جیبه جیگردنى ياساى ژماره 8ى سالى 2011 رووبه پرووى چه ندين ئاستهنگ و مملانتي گه و ره ده بپته وه. له م ياسايه دا جوړه كانى توندوتيزي خيزانى له م خالانه دا دياري كراوه: (هاوسه رگيرى به زور، هاوسه رگيرى ژن به ژن ”شغار“، مندال به شوودان، به شوودان له جياتى خوین، ليكجودا كرده وه ي به زور، خه ته نه كردنى ميینه، ناچار كردنى مندال بو كار كردن و سوال كردن و به جيوپشتنى خویندن، له باربردن له ئه نجامى توندوتيزي خيزانى، ليدانى ژن و مندال و تاكه كانى خيزان به هه ر بيانوييه ك ييت.. و زوري تريش).

به پيى قسه كانى كاك كامه ران، يه كيك له هوكاره به هيژه كانى ئه و كاره نه شياوه، بریتيه له دابونه ريتى كۆمه لايه تى كه ريشه يه كى ميژوويى دوور و ديژى هه يه، واته ئه و دووكه له بئ ئاگر نييه، ئه و نه ريته كۆنانه چه قيونه ته نيو زهين و بيركردنه وه ي زۆربه ي تاكه كانى كۆمه لگه ي ئيمه، هه ر بۆيه ده بينين له پرووى كولتور ييه وه هيج ريگر ييه ك نييه بو پروسه ي هاوسه رگيرى پيشوه خت. ئه م ديارده يه ش به زوري له لادى كان و له ناوچه دووره كاندا بوونى هه يه، له شاره قه ره بالغه كاندا به ده گمه ن كارى نه شياوى وه ها بوونى هه يه، وه خته بلیم له شاره پيشكه وتوووه كاندا ئه م ديارده يه به هووى پيشكه وتنى ئابوورى و كۆمه لايه تى و بيري ئينسانى و فراوانبوونى شاره كان و به رزبوونه وه ي هوشار يى كۆمه لايه تيه وه، كه م بوته وه. خيزانى ده شنئ سامى، وه كو خيزانتيكى كۆنه پاريز، له ترسى ئابرووچوون و پاراستنى شهره ف و به هه له تيگه يشتن له شهره ف و نامووس، هه ر زوو ده شنئ له خویندنگه بييه ش ده كهن، هه ر كه يه ك توژ سينه ي بلند ده بپته وه، ئه مان ترسى شهره ف و ئابرووچوونيان له لا گه و ره ده ييت، بۆيه هه ر له مندالييه وه كچه كه يان ده دن به شوو، به ئه قليبته تى خويان، خويانى لئ رزگار

دەكەن.

كاك كامەران ھۆكارپكى ديكەى ورووژاند كە شوپنى قسە لەسەر كردن و گفتوگۆيە، ئەو بە راشكاوى ئاماژەى بۆ ھەندى ھۆكارى ديكەش كرد، يان راستر ئەو كاتەى ھۆكارە نەريتى و ئاينىيەكان ئاويژانى يەكدى دەبن، چۆن نەريت دەيەوي سوود لە ھەندى لايەنى رېگەپپدراوى ئاينى وەرېگرېت و رېساكانى خۆى بسەپنېت، كە دابونەريت و ئاين تېكەل دەبن، ئېتر دياردەى وەكو بەزۆر بەشوودانى كچان و بەشوودانى پېشوخەت و خەتەنەكردنى كچان و ژن بە ژن و گەورە بە بچووك و كوشتن لەسەر شەرەف و زۆر نمونەى ديكەش رەوايى پېدەدرېت. چونكە ئەو جوړە كەسانە لە بەرژەوئەندى خۆيان و بەھەلە سوود لە ئاين وەرەدەگرن، پېيان وايە نە لە قورنان و نە لە فەرموودەكانى پېغەمبەردا شتېك نىيە راستەوخۆ رېگرى لەو دياردانە بكات، لەولاتر چەندىن فەقېھو فەتواى ئاينى ھەن رېگە نادەن مندال شوو بكات. پياوانى ئاينى منەوەر و رۆشنگەر ھەن بەھېچ شېوئەيەك رېگە نادەن كچى خوار ھەژدە سالى مارە بكرېت، تەنانەت لە ھەرئىمى كوردستاندا لېژنەى بالاي فەتواى كوردستان لە رېكەوتى ۱۹۹۹/۵/۲۰ د زۆر ئازايانە برباريان داوہ مارەكردنى كچى مندال قەدەغە بكرېت، ھەر مەلایەكېش ئەو كارە بكات لېپېچىنەوہى لەگەلدا دەكرېت، دەقى فەتواكەش لە ھەمان سالد لە گوڤارى ”دەنگى زانا“ دا بلأو كراوئەوہ.

پېم وت: ”باشە كاك كامەران، ئەى كى مارەى دەشنى سامى بۆ سووران ھەمىد بربوہ، ئەو مەلایە كىبوو؟ بەپى ئەو فەتوايە بېت، دەبى لەپاش كوشتنى دەشنى سامى، مەلاكە دەستگىر كرابېت“.

كاك كامەران گووتى: ”بەلئى ئىستا حالى حازر دەستگىر كراوہ، ئەويش لە ژېر لېكۆلېنەوہەدايە. بەلام درەنگ دۆزىانەوہ و بە زەھمەت ئاشكرا بوو“.

كامەران حسېن لە درېژەى قسەكانىدا گووتى: بەداخەوہ ھۆكارى ئابوورى يەكېكى تر بوو لەو ھۆكارانەى چارەنووسى دەشنىيان گەياندە ئەو ئاستەى بە دەستى مېردەكەى بكوژرېت. سەربارى دواكەوتويى و نەريتە رزىوہەكانى كۆمەلگە، ھەژارېيش رۆلى

له و دهرئنه نجامانده دا زوره، چونکه هه ژاری کاریه گه ریه کی زوری هه یه له سه زوره ی ئه و کیشه و دیاردانه ی رو به رووی ژانی خه لکی ده بنه وه، بویه ده لیم که م و کورتی ده سه لاتی شی تیدایه، ئه گهر چاودیری له سه ر گنده للی و گنده لکاران هه بیت و سزای توند بدرین و دادپه روه ری هه بیت، تا راده یه کی زور هه ژاری که م ده بیت هه وه، من له خومه وه ئه م قسانه ناکه م، بروانه ولاتانی پیشکه وتوو و ده وله مهنده، که سیستمیکی ریک و پیکی ئابووری به رپوه ده بن، تا ئه ندازه به کی گه وره هه ژاریان بنه بر کردوو. توندوتیژی نیو خیزان هۆکاریکی تری ئه و دیارده کومه لایه تیه نه رینیانیه، بو نمونه ده شنئ له ده ستی توندوتیژی نیو خیزانه که یان و له شه ری به رده وامی نیوان دایک و باوکیدا، وه رس و بزار بووه، که ده بیینی چۆن رۆژانه شه ر ده که ن و باوکی په نا ده باته به ر لیدانی دایکی، ئه وه نده ی تر ژانی له لا تاریک ده بوو. شه ر و ئازاوه به رده وام له نیو مالی ده شنئ سامیدا ئاماده بووه.

مه سه له ی مانه وه ی دیارده ی هاوسه رگیری پیشوه خت له م جوړه کومه لگه یانه دا، په یوه ندی به لاوازی جیه جیکردنی یاسا کانه وه هیه له لایه ن دادگا کانه وه، به تاییه تی له لایه نی به رگریکردن له مافه کانی ژنان و مندالان، زوره ی ئه و که سانه ی کوشتیان به بیانووی شه ره ف ئه نجام داوه، به سزای سووک ده رباز بوون، یان به پاره و سوخی عه شایه ری، کیشه که یان یه کلا کردۆته وه. له مه سه له ی ده شنئ سامیشدا به هه مان شیوه، به سوخی عه شایه ری کۆتایی پیه ئنراوه، واته هیشتا دادگا مه سه له کانی یه کلابی نه کردۆته وه، که چی به بریک پاره، خیزانی ده شنئ سامی رازی کراون که له خوینی کچه که یان خووش بن و داوا له سه ر سووران هه مید پیشکه ش نه که ن. واته ته نازولیان کرد و دادگاش ته نها به ۱۰ سأل زیندانی بو سووران هه مید کۆتایی به مه سه له که هیناوه، هیشتا ته مییز و نانه و شتی تریش ماوه و له وانه یشه دوا جار سووران هه مید ئازاد بکریت.

• ناو و شوینی که سایه تیه کانی ئه م چیرۆکه خوازراوه

كانىيەك، كەس ئاوى لى نەخواردۇتەوہ

(۱)

فهره يدوونى روژنامه نووس، ئاگادارى هه موو ورده كارىيه كانى رووداوه كه يه، كنه و پشكيني بو هه موو لايه نه كانى ئه و رووداوه تراژيدىيه كرده وه، به گه پان و پرسياره كانى، هه موو ئه و كه سانه ي هينا بووه قسه كردن كه رۇلى سهره كى و لاوه كييان له كوشتنى ئه و ژنه بيگونا هه دا هه بوو، هه ر له سهره تاوه به دواى رووداوى به ناهه ق كوشتنى ”كانى سه عىد ره سوول“ هوه بوو. ئه مه يه كه م دؤسييه و يه كه م كه يس نيه فهره يدوونى روژنامه نووس به دوا دا چوونى بو بكات و ورده كارىيه كانى تو مار بكات، ئاخه ئه و وهك ئه ركى روژنامه نووسى و وهك رۇشن بيريك، رووداوه كانى ژنكوشتن له كو مه لگه كانى ئيمه دا كو ده كاته وه و له چه ندين ريبورتاژدا ده يان خاته پروو، پتر له بيست كه يسى كوشتنى ژنانى كو كر دؤته وه، هه موويان به شيويه كى جه رگپر كوژران، بگره هه نديكيان لاقه ش كراون. به لام له دوو توپى لاپه ره په رشو بلا وه كانيدا و له تپو ئه و كه يسانه دا، كوشتنى كانى سه عىد جياواز بوو، رووداوى كوشتنى ئه و ژنه، كه ماويه كى زور نه بوو ده ستى كه وتبوو، وه ستان و هه لوپسته به كى زورى پيكرد، چيروكى كوژرانى كانى سه عىد به ده ستى باوك و براكانيه وه، دوچارى شو كى كرد بوو.

له دواى كوشتنى كانى، كو مه لى راستى ئاشكرا ده بن، ئه و راستيانه ي نه ك ته نيا خه لكى دوچارى شو ك و سه رسورمان كرد، به لكو بكوژانىشى خسته تپو دؤخىكى پر له شه ژان و نا ئارامى ده روونى و په شيما نبوونه وه. ئه و راستيانه ي له دواى كوشتنى كانى ئاشكرا بوون، ده ريان خست ژنكوژرانى كو مه لگه ي ئيمه، له ناو چ وه ميكي ترسنا كدا ده ژين. پياوانى كو مه لگه ي ئيمه گومان له هه موو جوولانه وه يه كى ژنان ده كهن، بگره گوئ

بو هه ناسه كانيشيان هه لده خه ن، ده ريانخست چون كومه لگه ي پياوسالاريي تيمه، به رده وام به چاوى گومانه وه ته ماشاي ئافرهت ده كات، ئافرهت هه ميشه بوونه وه ريكى گومانليكراوه تا نه گهر هيچيشى نه كردبى.

(۲)

ماموستا نه جيب، له لايه كى ديكه و به شيوازيكى جياواز، ده بويست رووداوى كوشتنى "كانى سه عيد" به بيانووى شهرهف، بنووسينه وه. ئاخىر نهو بو تيزى دكتوراكه ي، پيويستى به وه بوو ليكوئينه وه له چهند كه يسيك بكات، به پيى ناو نيشانى تيزه كه ي، ده بوايه له رووى ده روونى و كومه لايه تيبه وه، له ديارده ي ژنكوشتن بكولتته وه، ماموستا نه جيب ده بويست له ريگه ي تيزى دكتوراكه ي وه ره خه له كومه لگه يه ك بگرى، به شيك له پياوه كانى هه موو جوانيه ك ده كوژن. وه هميك زه ينى پياوه كانى داگيركردوو، پره له توندوتيزى. نه مه ش وايليكردبوو به شيوازيكى ديكه و به ريگه يه كى جياوازر به دواى هوكاره كانى كوشتنى كانى سه عيد وه بچيت، كوششيكى زياتر بكات تا به دواى هوكاره ده روونى و كومه لايه تيبه كانى نهو كوشتنه وه بيت. ئاخىر كوشتنى كانى سه عيد به بيانووى شهرهف موريكى ره شه به نيوجه وانى كومه لگه ي پاشكه وتوو و تاكى نه زان و دواكه وتوو. كوشتنى كانى ده رهنجامى كومه لى ديارده ي ترسناكه كه كومه لگه ي تيمه به ده ستيه وه ده نالينى، ماموستا نه جيبش نيازى وايه له تيزه كه يدا به دواى چاره سه ره كاندا بگه ريت. ليره دا ئامانجى فهره يدوونى روژنامه نووس، له ته ك ئامانجى ماموستا نه جيبدا، يه كانگير ده بن، ئامانجى هه ردوو كيان له نووسينه وه ي چيروكى كوشتنى كانى سه عيد و ئاشكر كردنى نه ينيه شوكتاميزه كه دا، يه كده گر نه وه، به لام به شيوازي جياواز.

(۳)

مامۆستا نه جیب زانیبووی فهرهیدوون هه موو ورده کارییه کانی کوژرانی ”کانی سه عید“ی له لایه، بیستبوویه وه فهرهیدوون به دوا داچوونی وردی بو کردووو و نیازی وایه نهیئیه شاراوه که ی دوای کوشتنی کانی سه عید ئاشکرا بکات، ئەمه بو مامۆستا نه جیب گرنگ بوو، چونکه ئەو دهیویست بچیتته قوولایی رووداوه که و شوپیتته وه بو ره گورپه شه ی هۆکاره کانی کوشتنی ئەو ژنه بیگونا هه وه. جا بو ئەوه ی بتوانی شیکردنه وه یه کی دهروونی و کۆمه لایه تیی بو بکات، دهیویست سه ره داوه کانی ده ست بکه ویت تا بگاته ده رنه جامیک تیزه که ده یخوازیت. جا بو ئەوه ی ئەو سه ره داوانه ی ده ستبکه ویت و ورده کاری زباتر له رووداوه که هه لبه یئنجینیت، پیوستیی به وه بوو فهرهیدوون بینیت، تا بیدوینیت و زانیاریه کانی لئو ره بگریت. دوای ئەوه ی ژماره که ی له ریگه ی هاوړپه کی روژنامه نووسیه وه ده ستکه وت، ته له فۆنی بو کرد. فهرهیدوون مامۆستا نه جیبی ده ناسی و ده یزانی سه رقالی خویندنی دکتورایه و بابه ته که یشی ده رباره ی هۆکاره دهروونی و کۆمه لایه تیه کانی ژنکوشتنه له کۆمه لگه ی نه ریتپارێزیدا، بۆیه ته له فۆنکردنه که ی مامۆستا نه جیبی پی نامۆ نه بوو، ده یزانی بو چ مه به ستیک په یوه ندیی پیوه ده کات. کاتیکیش مامۆستا نه جیب ته له فۆنی بو کرد تا پیکه وه قاوه یه ک بخۆنه وه و پاشان مه به ست و داواکاریه که ی بو خسته پروو، فهرهیدوون بئ دوو دلئ ره زامه ندیی ده رپری، کات و شوپینکیان دیاریکرد تا له وئی یه کتر بینن.

فهرهیدوون وتی: ”پیم خۆشه له کافتریای (شه ن) یه کتر بینن، شوپینکی هیمن و بیده نگه و ده توانین له ویدا به ئیسه رحه ت قسه بکه ین. دواتریش پیت ده لیم بوچی ئەو کافتریایه م هه لبئار دووه“. مامۆستا نه جیب خۆشحالیی ده رپری.

(۴)

فهره يدوون كۆمه لىك رۆژنامە و چەندىن لاپەرەى نووسراوى لەسەر مېزەكەى بەردەمیاندا دانابوو، مامۆستا نەجیبىش ھەندى كىتیبى لەسەر مېزەكە دانابوو، دەفتەرىكىشى بەدەستەو ەرتبوو، چاوەرپى دەكرد فەرەيدوون رووداوى كوشتنى كانى سەعیدی بۆ بگىرپتەو ە و ئەو نەپىنىيەشى بۆ ئاشكرا بکات كە ھەمووانى دوچارى شۆك كرددو ە. فەرەيدوون وتى: ”دەزانم ناوەرۆكى بابەتەكەى تۆ چىيە، بەلام تا كوئى ئاگادارى كوژرانى كانىت؟ يانى لەكوپۆ ە دەست پىبەكەين؟“.

مامۆستا نەجیب وەلامى داپەو ە: ”من كوژرانى كانى سەعیدم لە رۆژنامەكانەو ە خویندۆتەو ە، لە كەنالەكانەو ە گوپم لىبوو ە، رووداوىكى زۆر كارىگەر ە، ئەو ەى من دەيزانم ھەموو چىرۆكەكە نىيە، وا ھەستدەكەم تۆ وردەكارى دىكەت لەلايە، چونكە بەدواداچوونى وردت بۆ كرددو ە. ئىنجا من دەموئى ئەو نەپىنىيە بزنام كە لەدواى كوژرانى كانى سەعیدەو ە ئاشكرا دەبىت“.

فەرەيدوون وتى:

ئىستا زانىارىيەكانى خۆمت سەبارەت بە كوژرانى كانى سەعید بۆ دەخەمە بەردەست، ئەگەرچى بەپىيى پەراو ەكانى دادگا، گىرانەو ەى جىاجىاي لەسەر ە، بەلام من رووداو ەكانم رىكخستوونەتەو ە.

كانى لە تەمەنى بىست و چوار سالىدا، بە بيانووى ”شەرەفپاريزى“ كوژرا. ئەو، وەكو زۆربەى كچانى كۆمەلگەكەى ئىمە، لە خىزانىكى نەرىتپاريزدا پەروەردە بوو ە، بەلام ھەر لە سەرەتاو ە پىر لە جوول ە و چالاک بوو ە، لە شوپىنكىدا ئۆقرەى نەگرتو ە، ھەمىشە ھەزى كرددو ە كارىك بکات و چىدەستى ديار بىت، كەچى وەك زۆربەى ھەرزەكارانى

ولاتی ټیمه، ری لیده گیریټ و به شیوازی جیاواز، کوټی نهریت و شهرم و عه یه ی بؤ داده نریت، که گه وره ده بیت و دست ده کات به خویندنه وه، فیری ټه وه ده بیت بیر له نهریته کان و دیارده کومه لایه تییه کان بکاته وه، خوبه خو ناته واوییه کانی ژیانو کومه لگه که ی بؤ درده که ویت و به شیوازی خو ی ره خنه ده گریټ، زوربه ی ره فتاره کومه لایه تییه کانی به دل نایت و ره خنه یان لیده گریټ، ده بینو به ټاشکرا کچان په راویز ده خرین و ریگه ی چوونه درده وه یان لیده گیریټ، کورانیش به ټاره زووی خو یان ده چنه درده وه و سنووری ټازادیه کانیان زیاتره.

هسته یی زاری و نارازیوون له لای کانی سه عید گه وره تر ده بیت، له ره فتار و قسه کانیدا درده که ویت که ټه ویش ده یه وئ وه کو کوران ټازاد بیت، ټه م هه سته ی کانی سه عید سه ره تای یاخپوونی له لادا دره سکیټیت، به تاییه تی که ده بینیت مه سه له ی ”شهره ف“ و ”حه یاچوون“ و عه یب و شهرم و شووره یی و ټه م شتانه، ده کریټن به بیانووی کوټکردنی ټه و هه زارانی وه ټه و، بیټه وه ی کاریکی ناشایسته ش ټه نجام بده ن، که چی له ولتر چلیسی پیوانی ده بینو چوټ دروانه سینه و سمتی کچه هه رزه کار و ژنه جوانه کان، چیروکی سه یر و سه مه ره ی دربراره ی لاقه کردنی کچان ده بیست، بؤ نمونه یه کیټک له کچه کان باسی ټه وه ی کردوو که چوټ له سه ره تای هه رزه کارییدا، له ناو پاسدا پیاوټک له ټه نیشتی داده نیشیت، ورده ورده رانی له رانی ټه و نزیک ده کانه وه و پیوه ی ده نووسینیت، ټینجا ده سته ی کچه هه رزه کاره که ده گریټ و ده یخاته نیوگه لی خو یه وه، ټه و کچه به جوړیک رووداوه که ی ده گپراپه وه، هه موویانی توټقاندبوو، ټه و چیروکانه گریټه کی دروونیی وایان له لای کانی سه عید خوټقاندبوو که له پیاو بترسیت و سل له هاوسه رگریټی بکاته وه.

پیاو و هاوسه رگریټی و سیکس، خوین و په رده ی کچینی، چیروکه کانی لاقه کردنی کچان له لایه ن پیوانه وه، ټه مانه به سه ریبه که وه حاله ټیټکی دروونیی خراپیان له لای کانی سه عید دروست کردبوو. له به رامبه ر ټه و حاله ته ی کانی سه عیددا، خیزانه که ی بیریان له وه ده کرده وه چوټ بیده ن به شوو، ده یانینی کانی ورده ورده گه وره ده بیت و ره فتاری

ره تکردهوه و یاخیبوونى تبادا سهرهه لدهدات، باسى په کسانى دهکات و کارىگه رى
له سهر کچانى تريش چیده هیلیت، ئەمه له لای باوک و براکانى، ده بیته مایه ی ترس،
ترس له وهى کانى گه وره بووه، ئەگه زوو نه درى به شوو، ئەوا له وانیه ئەو خیزانه
دوچارى کاره ساتیک بکات، وهك باوه له کۆمه لگه نه ریتیه کاندایان وایه حهیا و
ئابروویان به وه ده چیت.

فهره ی دوون له سهر قسه کانى به ردهوام بوو، گووتى: ”مامۆستا نه حیب گیان، تۆ پروانه
ئەو دوو حالته دژ بهیه که له نپۆ ئەو خیزانه دا که نمونەى سه دان و هه زاران خیزانى
دیکه یه، واته کچانى تيمه له ژینگه یه کدا په روه رده ده بن دوچارى چه شنه ها گرئى
ده روونى ده بن، له لایه ک ئەو ژینگه کۆمه لایه تیبه دواکه وتووه، دۆخیکى ده روونى
نااسایى بۆ کانى سه عید ده خو لقی نى، به راده یه ک ترسى له پیاو و له هاوسه رگيرى
ده بیته، له لایه کى تر باوک و مام و براکان بىر له وه ده که نه وه زوو بیده نه شوو، پیش
ئەوه ی کار له کار بترازى. که ته مەنى ده گاته هه ژده سال، ده پیدەن به کورپیکى خزمى
خویان ناوى سۆران عه بدوللايه، چوار سال له خۆى گه وره تره، کانى به نابه دلئى ئەو
هاوسه رگيریه قبول ده کات، بىگومان سه رکه وتوو نایته، زوو زوو له ده ست مێرده که ی
راده کات و ده گه رپته وه بۆ مالى باوکى.

دواى چوار مانگ، سۆران کانى ته لاق ده دات و ده به پیتته وه بۆ ماله باوانى، بپته وه ی
نه پنییه راسته قینه که یان بۆ بدرکینیت، باوک و مامیش له و باوه رپه ی گوايه کانى سه ره رۆ
و سه ربه گۆبه نده، بىر له وه ده که نه وه له شاریکى دیکه بیدەن به پیاویکى غه ریب،
به و پنییه کانى به ردهوام له ده ستى ماله وه و خزمان هه لدهات، دواچار له شاریکى
دیکه له گه ل پیاویکدا هاوسه رگيرى کرد ناوى سه رکه وت ئیسماعیل بوو، به لام زۆر له
کانى گه وره تر بوو، ئەگه رچى بۆ ماوه ی پینج سال به رگه ی یاخیبوون و هه لاتنه کانى
گرت و تا راده یه ک نه رمتر بوو له گه لیدا، به لام دواچار ئەویش ته لاقیدا.

کانى له گه ل سه رکه وتیشدا بپتارام و ناره حهت بوو، خۆى به ده سه توه نه ده دا، زوو زوو
هه لدهات و ده گه رپه وه ماله باوانى، نه سرینى دایکى کانى، زۆرى هه ولدا کیشه

سهره كيهه كهى كچه كهى بزائيت، به شوواى خوئى كه هه نديچار نه رم و هه نديچار توند و رهق بوو، ويستى له ريگهه قسهه داىك و كچه وه، هوكارى سهره كيهه راکردنى له دهست ميړده كهى بزائيت، سوودى نه بوو، ته نيا له يه ك شت حالى بوو، نه ویش كانى ده يو يست بگه پرتوه بو شاره كهى خوئى و له نزيكى مالى باوكى بژين. داىكى كانى نه و خواستهه گه يانده ميړد و باوك و براكانى، پاش هه و ليكى زور، مالى كانى گواسترايه وه بو زيدي خوئى و له نزيكى مالى باوكيه وه خانويه كيان به كرئى گرت، كه چى كانى له ويشدا ئوقرهه نه ده گرت و زوو زوو ده گه رايه وه بو مالى باوكى، سهره كهوت ئيسماعيل چيتر به رگهه ياخي بونه كانى كانى نه گرت و دواچار نه ویش ته لاقيدا.

(0)

ماموستا نه جيب روچوو بووه نيو قوولايى قسهه كانى فهره يدونه وه و له گه ليدا تيبينى ده نووسيه وه، سه يريكي فهره يدونى كرد و وتى: ”كه واته كانى سه عيد بهر له كوژرانى، دوو شووى كردووه، به لام دواچار له دهست هه ردوو پياوه كهه هه لاتووه.“
فهره يدون كه به هماسه وه رووداوه كهه بو ده گپرايه وه، قومپكى ترى له قاوه كهه دا و وتى: ”تو بووه سته، رووداوى سه يرتر ماوه.“

ماموستا نه جيب جوړى دانيشته كهه خوئى گوپرى و وتى: ”ئاخر مينش به پرؤشه وه چاوه رپم چيروكى رووداوه كهه بو ته واو بكه يت، ده مه وئى گوپم له و نهينيه شاراوه يه بيت كه هه مووانى دوچارى شوك كردووه و تا ئيستاش بو ت نه دركاندووم.“

فهره يدون وتى: ”ئستا نهينيه كهت بو ئاشكرا ده كهه، به لام پيوسته له ويشدا رووداوى كوشتنه كهت هه مووى بو بگپرمه وه.“ روژنامه يه كهه له سه ر ميژه كه هه لگرت و وينهه كانى سه عيدى به كوژراوى پيشان دا، كه هه ر خوئى له و روژنامه يه دا بلاوى كرد بووه وه، به مانشتيتكى گه وره نوو سرا بوو: (كانى سه عيد به ناهه ق كوژرا)، له ژير

ئەو ناوئىشانەشدا، بە خەتتىكى سوور نووسراپوو: (نەرىتى دواكەوتوانەى كۆمەلگە و عەقلى قفلدراو).

مامۇستا نەجىب سەرنجى رۆژنامەكەى دا، وئىنەى كوژرانى كانى دوچارى خەم و نىگەرانىيى كىرد، ئىنجا وتى: ”من رەخنەم لە وشەى -بەناھەق كوژرا- ھەيە، نەدەبوايە رۆژنامەكە ئەم وشەيە بە زەقى دابىت. چونكە لە كوشتنى ژناندا ھەق و ناھەق نىيە. ھەموو جوۆرە كوشتنىك لەسەر شەرەف ناھەقە“.

فەرەيدوون وتى: ”چۆن؟“.

مامۇستا نەجىب وتى: ”ئەو دواتر بەدرىژى گىفتوگۆى لەسەر دەكەين، تۆ جارى چىرۆكى رووداوەكەم بۆ تەواو بكە“.

فەرەيدوون وتى: ”بەھەر حال من وەكو رۆژنامەنووسىك سەيرى ئەو كەيسە دەكەم و تۆيش وەكو توژەرىك، واتە ئاسايە دوو دىد و دوو تىروانىنمان بۆ كوژرانى كانى سەعید ھەيىت“.

مامۇستا نەجىب وتى: ”بىگومان، ھىچ كىشەيەك نىيە بە زياد لە دىدپكەو ھەيى نەپروانىت، بەلام لەم كىشەيەدا ئىمە جياواز نىين لەوھى كە لەژىر ھەر ناوئىشانىكدا يىت و بە ھەر بيانوويەكەو ھەيىت، ئەوا ژنكوشتن تاوانە“.

فەرەيدوون وتى: ”زۆر راستە“. ئىنجا بە ھەمان ھەماسى پىشووويە لەسەر گىپرانەوھى كوژرانى كانى سەعید بەردەوام بوو:

”دواى ئەوھى لە مېردى دووھمىشى جيابووھە، نەيتوانى لەئىو چوارديوارى مائىكى پر لە قسە و پلارھاويشتن و بەسووك تەماشاكردنى باوك و براكانى بىئىتتەو، ھەستى بە بىزارىيەكى زۆر كىرد بەھوۆ قسەو قسەلۆكى خزمان و گەپەكىكى مىللىي دواكەوتوو، ئەمىك كە ھەستىكى ناسكى ھەبوو، ژياندۆست بوو، گيانىكى رۆمانسىيانەى ھەبوو، ھەزىدەكرد دوو بالى ھەيىت و ھەمىشە بفرىت، كەچى لە ژيانى واقىبى خۆيدا ھەموو شتىكى لى قەدەغەكرابوو، بەو پىيەى ژنى جيابووھە لە كۆمەلگەى دواكەوتوو دا بە چاوپىكى سووك و پر لە گومانەوھە سەير دەكرىت، چىتر نەيتوانى بەرگەى ئەو ھەموو

ئازاره بگریت. بهردهوام بیری له فرین ده کردهوه، زوو زوو بریاری فرین و جیهیشتنی کۆتهکانی خیزان و کۆمه لگه‌ی ده‌دا، تا روژئیکیان بریاره‌که‌ی جیه‌جی کرد و رویشت. هه‌لات و دوورکه‌وتهوه له وه‌هامه‌تییه‌ی تیایدا ده‌ژیا، له‌و ژینگه‌یه‌ی دوورکه‌وتهوه که به سووک ته‌ماشای ژنی جیابوووه ده‌کات، له‌و که‌شوه‌ه‌وایه‌ی گومان له‌ ژنی ئازاد ده‌کات. ئیت هه‌لات و ونبوو، که‌س نه‌یزانی بۆ کوئی چوووه، بۆ ماوه‌ی پتر له‌ سالیئک که‌س هیچ هه‌والئیکی نه‌ده‌زانی.

مامۆستا نه‌جیب زیاتر له‌ فه‌ره‌یدوون نزیك بووه‌وه و پتر گوئی بۆ هه‌لخست، قسه‌که‌ی پیپری و وتی: ”باشه بۆ کوئی هه‌لاتوووه، ئاخۆ بۆ چ سهرزه‌مینئیکی خه‌یالیی رایکردوووه، چ خاکیك تاونیویه‌تی بیگریته‌ خووی و له‌ چنگی نه‌ریتی دواکه‌وتووانه‌ی کۆمه‌لگه‌ و له‌ چه‌که‌مه‌ی پیاوسالاری بیپاریزیت، باوهر ناکه‌م گه‌یشتیته‌ ولاتیکی ئه‌وروپی، نه‌گینا نه‌ده‌کوژرا“.

فه‌ره‌یدوون وتی: ”نا، ئه‌و داماووه دۆخیکى وای بۆ نه‌ره‌خسابوو بتوانی بگاته‌ ولاتیکی ئه‌وروپی و داوای په‌نابه‌ری بکات. به‌لکو رایکردوووه بۆ ئه‌م شاره‌ی خۆمان، لی‌ره‌دا که‌میک هه‌ستی به‌ ئارامی کردوووه“.

مامۆستا نه‌جیب وتی: ”ئاخر ئه‌م شاره‌ی ئیمه‌ش له‌شاره‌که‌ی ئه‌وه‌وه ئه‌وه‌نده‌ دوور نییه، ئینجا هه‌مان ژینگه‌ و هه‌مان نه‌ریت و هه‌مان ئه‌قلیه‌تی هه‌یه، به‌ که‌میک جیاوازییه‌وه“.

فه‌ره‌یدوون وتی: ”ئاخر بۆیه‌ داوی سالیئک، له‌م شاره‌دا دۆزیویه‌ته‌وه و کوشتویانه“.

مامۆستا نه‌جیب په‌راوه‌کانی خسته‌ سه‌ر میزه‌که‌ و ته‌ماشایه‌کی فه‌ره‌یدوونی کرد و وتی: ”ئهری تۆ هه‌ر پیت نه‌ووتم، ئه‌و نه‌ئینییه‌ چیه‌ که‌ هه‌مووانی تووشی شوک کردوووه؟“.

فه‌ره‌یدوون زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ کرد و وتی: ”په‌له‌ مه‌که‌ مامۆستا گیان“.

په‌رداخیک ئاوی خواردوووه و ئینجا وتی: ”کانی سه‌عید، به‌ر له‌ ئاشکرابوونی، بۆ ماوه‌ی سالیئک له‌م شاره‌دا کاری ده‌کرد، له‌ رێگه‌ی هاوڕییه‌کی دی‌رینه‌وه‌ تاونیوووی هه‌م کاریک بدۆزیته‌وه‌ و هه‌م شوینی نیشه‌ته‌جیبوون“.

مامۆستا نه جیب ملی بۆ خوار کردهوه و وتی: ”کاری چۆن و له کوئی؟“
 فه ره ی دوون بۆ ماوه یه که سه یری مامۆستا نه جیبی کرد، ئینجا ئاماژه ی بۆ شوپنی
 دانیشننه که ی خۆیان کرد و وتی: ”له م کافتیریایه دا کاری ده کرد. کافتیریای شه ن. هه ر
 بۆیه چه زمکرد لیره دا یه کتر ببینین و رووداوی کوژرانی کانی سه عیدت بۆ بگپرمه وه.
 هاوړی دپړینه که یشی کچیککی هاوړی بوو له قوتابخانه دا پیکه وه بوون، که شووی
 کردبوو مالیان گواستبووه وه بۆ ئه م شاره، ئاگاداری باروودۆخی کانی بوو، بۆیه هه ولیدا
 یارمه تی بدات.“

مامۆستا نه جیب سه ری هه لپری و ته ماشایه کی چوارده وری خو ی کرد، به چه په سانه وه
 سه یریکی کارمه ند و کاشی و کورسی و میزه کانی کرد، چاوی ته ر بوو و هیچی بۆ
 نه و ترا. قه له مه که ی دانا و پشتی دایه کورسییه که وه، پاش که میک بیده نگی، وتی:
 ”فه ره ی دوون گیان تکایه به رده وام به.“

فه ره ی دوون که وته ژیر کاریگه ریی کاریگه ربوونه که ی مامۆستا نه جیبه وه و که میک سه ری
 داخست، ئینجا سه ری به رز کرده وه ده ستی کرده وه به گپرانه وه ی رووداوه که:
 ”کانی سه عید بۆ ماوه ی سالیکی له م کافتیریایه دا کاری ده کرد، له ریگه ی خاوه نی
 کافتیریاکه وه شوپنی خه وتیشی بۆ دابینکرا، خاوه نی کافتیریاکه ژنیکی ته مه ن په نجا
 ساله، به ناوی زه ینه ب عه لی. ته نها خو ی و کچیککی له مالپکدا ده ژین. هاتنی کانی
 سه عید بۆ نیو ئه و خیزانوچکه یه، زه ینه ب عه لیشی خو شحال کردبوو، بۆیه به هه موو
 شیوه یه که یارمه تی ده دا، به تاییه تی پاش ئه وه ی کانی هه ندی لایه نی ژیا نی خو ی بۆ
 گپرابوو وه. زه ینه ب ژنیکی مرؤفدۆست و ئه قلکراوه و به رپه حمه.“

مامۆستا نه جیب سه یریکی لای کاشیره که ی کرد و وتی: ”ئایا ئه و ژنه ئیستا لیره یه؟
 ده توانم له داوییدا ببینم و قسه ی له گه لدا بکه م؟“
 فه ره ی دوونیش ته ماشایه کی لای کاشیره که ی کرد و وتی: ”نا ئیستا لیره نییه، پرسیارم کرد
 وتیان سه فه ری کرده وه. هه ر کاتیکی هاته وه ده توانی ببینیت. به لام بوچی؟“

مامۆستا نه جیب وتی: ”حه ز ده که م هه ندی پرسیا ری سه باره ت به ژیا نی کانی سه عید

لیکهم، هه ندی لایه نی ژانی له م شارهدا بزنام.“
 فه ره یدوون وتی: ”وابزانم ئاساییه، من پِشتر قسه م له گه ل زه ینه ب خان کردووه.
 وتی به کانیم وتووو ئه گهر له ژانی خۆت دلنیا نیت، بۆچی ناچیت بۆ یه کینک
 له شیلته ره کان، کانی وتویه تی شیلته ره چیه؟ زه ینه ب خانیش بۆی روونکردۆته وه که
 شیلته ره بریتیه له خانه ی دالده دانی ئه و ژانه ی هه ره شه ی کوشتنیان له سه ره، ئه م
 شاره زیاد له سه نته ریکی تیا به بۆ شیلته ره. کانی وتوو به تی نا پئویستیم به شوینی وا
 نییه.“ ئینجا له سه ر گپرانه وه ی رووداوه که به رده وام بوو:
 ”کانی هه م له کارکردنیدا له م کافتیریایه و هه م له گه ل ئه و ژنه دا، خۆشحال بوو،
 تاراده یه ک توانییوو ی ده روونی ئارام بکاته وه و هه ست به جوړیک له ئازادی بکات،
 بۆ یه که مجار که مپک هه وای ئازادی هه لمژئ. وابزانم په یوه ندیی له گه ل کوریکیشدا
 هه بوو ناوی ئاراس مسته فاه، ئه مه یان زه ینه ب خان بۆی گپرامه وه. ئه گه رچی ته مه نی
 ئاراس مسته فا له سه رووی سی و پینج سالییه وه بوو، به لام ژنی نه هینابوو، زه ینه ب خان
 ده یووت: من ئاراسم بینیه و زوو زوو ده هات بۆ کافتیریاکه و جاروبار له گه ل کانی
 قسه ی ده کرد، رۆژیکیان کانی باسی ئه و کوره ی بۆ کردم و وتی که سیکی زۆر روشنیه
 و هیمن و راستگۆیه، وا هه سته ده که م ده یه وئ له نیکه وه مه ناسن، به نیگا و قسه کانیدا
 دیاره مه یلی بۆم هه یه، کانی پئی گووتم ئه گهر سه ردار داوای هاوسه رگیریم لیکات
 باوه رناکه م ره تیکه مه وه، منیش به زه رده خه نه وه پیمووت له وه ده چی خۆشتبوی
 عه یار، ئه ویش به شه رمیکی پر له گه شان هه وه وتی نازانم.“ فه ره یدوون ئه و قسانه ی
 بۆ مامۆستا نه جیب ده گپرایه وه و ئه ویش له ده فته ره که یدا ده ینووسییه وه. فه ره یدوون
 به رده وام بوو: ”زه ینه ب خان پئی گووتم کانی له م دواییه دا که سیکی زۆر کراوه و
 گه شبین بوو، دیاربوو که وتبووه ژیر کاریگه ری قسه و ره فتاره کانی سه رداره وه، دل
 به ژیان خۆشبوو، بیری له ئابنده یه کی گه ش ده کرده وه، بگره بیری له وه ش ده کرده وه
 رۆژیک بیت بتوانی بگره پیته وه بۆ ماله وه، تا ئه گهر ئاراس داوای هاوسه رگیریی لیکرد،
 به ره سه می شووی پیکات.“

ماموستا نه‌جیب وتی: ”ئایا ئەو ئاراسه دیت بۆ ئەم کافتیریایه؟“
 فه‌ره‌یدوون وتی: ”زەینەب خان دە‌لێ له‌دوای کوژرانی کانی، تەن‌ها یه‌ک‌جار ئاراسم
 بینوه، ئەویش زۆر شکست و خەمبار بوو، به‌قورگی پر له‌گریانه‌وه وتووێه‌تی ئەو
 کاره‌ساته‌ وێرانی کردووم“.

فه‌ره‌یدوون هه‌ناسه‌یه‌کی خه‌م‌ئامیزی دایه‌وه و به‌رده‌وام بوو: ”به‌لام هه‌شتا کانی
 به‌ته‌واوی ده‌روونی ئارام نه‌بوو، هه‌شتا هه‌ستی به‌ناره‌حه‌تی ده‌کرد، له‌لایه‌ک سۆزی
 بۆ ماله‌وه‌یان ده‌جوولآ و حه‌زی ده‌کرد سه‌ر له‌دایکی بدات، له‌لایه‌کی دیکه‌ ترسیک
 له‌ناخیدا جیگیر ببوو، (سۆز) و (ترس) هه‌ستیکی ناسه‌قامگیر و خه‌مه‌ینه‌ریان له‌لا
 دروست کردبوو. بۆیه‌ کاتیک زانا حه‌میدی له‌کافتیریاکه‌دا بینی، دلی پێی کرایه‌وه“.
 ماموستا نه‌جیب وتی: ”زانا حه‌مید کێیه؟“.

فه‌ره‌یدوون وه‌لامی دایه‌وه: ”زانا حه‌مید کوری خالیتی، له‌گه‌ل هاورپیکانیدا هاتبوون
 بۆ ئەو کافتیریایه، کاتیک کانی بینی لێره‌دا کار ده‌کات، ئەب‌له‌ق بوو. له‌راستیدا یه‌که‌م‌جار
 کانی ئەوی ناسییه‌وه، سۆز گرتی و چوو له‌لای، کاتیک کوره‌خاله‌که‌ی بینی، که‌می‌ک
 گه‌شایه‌وه، نه‌یزانی ئەم دیداره‌ ده‌بیته‌ سه‌ره‌تای کۆتایی ژبانی“.
 ماموستا نه‌جیب سه‌ریکی بۆ راوه‌شاند و وتی: ”تیگه‌ه‌شتم. له‌وه‌ ئەچێ کوره‌خاله‌که‌ی
 تووشی کێشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی کردبێ“.

فه‌ره‌یدوون وتی: ”نا، یه‌ک‌سه‌ر نا، واته‌ ده‌موده‌ست خه‌به‌ری ماله‌وه‌یانی لێنه‌دابوو،
 به‌لکو به‌پێی گێرانه‌وه‌یه‌کی دیکه، زانا حه‌مید له‌سه‌ره‌تادا له‌گه‌ل کانی سه‌عید میهره‌بان
 بووه و بگه‌ر یارمه‌تیشی داوه. به‌لام دواجار، رۆژیک زانا حه‌مید ته‌له‌فۆن بۆ براکانی
 کانی سه‌عید ده‌کات. کانی دوو به‌یه‌یه: هه‌لۆ و شێرکۆ، هه‌ردووکیشیان ژن و مندالیان
 هه‌یه و له‌کانی گه‌وره‌ترن. وه‌ک به‌ریزت ده‌لێی ئەم ته‌له‌فۆنکردنه‌ ده‌بیته‌ سه‌ره‌تای
 کۆتاییهاتنی ژبانی کانی“.

ماموستا نه‌جیب به‌خه‌مباریه‌وه وتی: ”چۆن؟“
 فه‌ره‌یدوون به‌رده‌وام بوو: ”ئاخه‌ر که‌ زانا ته‌له‌فۆن بۆ براکانی ده‌کات، له‌سه‌ره‌تادا

نیازی خراپ نه بووه، به پیی گپړانه وه به کی دیکه، زانا ویستوویه تی یارمه تی کانی و خپزانه که ی بدات، تا به سه لاهه تی و به بی کیشه بگه پرته وه بو لای که سوکاری. گوايه پیشتریش زه مینه ی بو ئه وه خو شکر دووه تا کانی به سه لاهه تی بگه پرته وه، یانی قسه ی له گه ل باوک و براکانیدا کردووه، دواى ئه وه پیی وتوون من شوینه که ی ده زانم.“

ماموستا نه جیب به که سه ریکه وه وتی: ”جا دابونه ریتی دواکه وتوو و ئه قلی داخراو، چوون به قسه ی گه نجیکی وه کو زانا نه رم ده بنه وه، چوون بیرکردنه وه ی چه قبه ستوو و گومانکردن له ژن، به ئاموژگاریی ئه م و ئه و کو تایی پیدیت؟ ئه مه پیوستی به گورانکاریی ریشه یی هه یه، ده بی کومه لگه له بناغه وه بگوردری.“

فهره ی دوون وتی: ”ئاخر ماموستا گیان هه ر واش بوو. ئه و به ئینانه ی زانا که به کانی دابوو تا ژیانی پاریزراو بیت، به ئینی پووچ بوون. قسه که ی تو راسته، گیانی کوئه په رستی و گومانکردن له هه موو جوولانه وه به کی ژنان، ئه وه نده له ناخی پیاوی کومه لگه ی ئیمه دا ریشه ی داکوتاوه، هه روا به ئاسانی له ئیو ناچیت. زاناش به هه لده دا چوووه که وایزانیوه به قسه و وه عد و به ئینی زاره کی، گیانی تو له سه ندنه وه و نه ریتی کوشتن له سه ر شهره ف، کالده بیته وه. زانا ویزانیوه به م کاره ی، کانی له کوشتن دهر باز ده کات. به لام به داخه وه ئه مه ده بیته سه ره تای دانانی پیلانیک بو کوشتنی کانی. ئاخر له لایه کی دیکه وه کانیش ساویلکه بوو که باوه ری به وه عد و به ئینی زاره کی کردبوو. بویه به ئاسانی چوووه به رده ستیان. پیشتر به ته له فون قسه ی له گه لدا کردبوون، براکانیشی دنیایی ئه وه یان تیادا چاندبوو که ژیانی پاریزراو ده بیت.“

ماموستا نه جیب قسه کانی پیپری و وتی: ”فهره ی دوون گیان من داواى چاپیه که ده که م، تو چیتر ده خو یته وه؟“

فهره ی دوون وتی: ”منیش هه زم له چاپیه.“

ئیت دوو چاپیان داواکرد و فهره ی دوون به رده وام بوو:

”به مجوره پیلانیکیان بو گه راندنه وه ی کانی سه عید دانا، پیلانه که گپړانه وه ی جیا جیای له سه ره، من ناچمه ناو ورده کاریی گپړانه وه جیاوازه کانه وه، به لکو هیله گشتیه کانی

رووداوه کهت بۆ ده گپرمه وه.“
 مامۆستا نه جیب که میک بیتاقت بوو، کتیبه کانی کۆکرده وه و وتی: ”فه ره یدون گیان
 ههسته با پرۆین، با بچینه شوینیکی تر.“
 فه ره یدون ویستی پاره ی چایی و قاوه کان بدات، مامۆستا نه جیب نه بهیشت، خوئی
 پیشکهوت و پاره که ی دا و رویشتن.

(٦)

به شه قامی ئه وه بهری کافتیریا که دا په رینه وه و چوونه سهر شوسته که، به پیاسه به ره و
 پارکی نه ورۆز رویشتن. ئه گه رچی که شی نیو پارکه که خووش و سه رنجراکیش بوو، بوئی
 درهخت و گولئی هه مه چه شن ئاسووده ییه کی پییه خشین، به لام ئه مان زیاتر سه رقالی
 که یسی کوژرانی کانی سه عید بوون، ئه و بابه ته پتر زه ینی داگیر کردبوون. فه ره یدون
 گپرانه وه جیاوازه کانی پیلانی کوشتنی کانی سه عیدی کورت کرده وه و وتی:
 ”دوای ئه وه ی زانا هه مید ته له فۆن بۆ براکانی کانی سه عید ده کات و له شوینی
 کارکردنه که ی ئاگاداریان ده کانه وه. باوک و براکانی بیر له وه ده که نه وه چۆن کانی
 بگه رپننه وه نیو خیزانه که یان، بیئه وه ی خیزانه که، به پیی ئه قلبیه تی ئه وان، دوچار ی
 ریسوایی بییت. که چی له گپرانه وه یه کی دیکه دا، باوک و براکان هه ر له سه ره تاوه پیلانی
 کوشتنی کانیاان دارشتووه. به پیی گپرانه وه ی یه که م، خیزانه که داوا له زانا ده که ن، به
 شینه یی و بیده نگ ی قسه له گه ل کانیدا بکات و قه ناعه تی پیبه ییت بگه رپته وه بۆ نیو
 خیزانه که ی و واز له یاخیوون به ییت، گه ره نته یی ئه وه یشی ده دهنی که ژیا نی پاریزراو
 ده بییت. زانا ئه و داواکارییه جیه جی ده کات و قه ناعه ت به کانی ده کات، کانیش که میک
 نه رم ببوو، سوژی گه پرانه وه ی بۆ مندالی و بۆ لای دایکی و گه پرانه وه بۆ نیو باوه شی
 خیزان و بیرکردنه وه ی له ئاراس مسته فا، وایانلیکرد ره زامه ندی ده ربیریت، به تاییه تی

دواى ئه وهى براكانى به تهلهفون قسهى لهگه لدا دهكهن و دنيايى پيده به خشن. بهو چهشنه ئيوارهيهك زانا به ئوتومبيله كهى خوئى كانى سهعيد دهباته وه بو لاي باوك و براكانى، ئه وانيش هاوكات له دهره وهى شار و له شوينئىكى سه رشه قامه كه دا، له ئوتومبيله كه هاتبوونه دهرئى و چاوه رپيان ده كرد، تا زانا له وي دا كانيان راده ست بكات و خوئى بگه رپته وه. كاتيك كانى باوك و براكانى ده بينئت، به پيكه نين و به شيوه به كى ئاسايى به ره و روويان ده چيئت، به و پيهى دنياكراوه ته وه له نيازپاكيان، ئه وانيش باوه شى پيادا ده كهن و ده يخه نه ناو ئوتومبيله كهى خوئانه وه. له ريگادا زور پرسيارى ليده كهن، ده يانه وي بزنان له و ماوه يه دا له كوئيدا ژياوه و چون ژياوه، له گه ل كيدا په يوه نديى هه بووه. له و گيړانه وه يه دا هاتووه، ئه وان كانيان خستوته ناوه راستى خوئانه وه، به پرسيار و تووره بوون و هه ره شه، گه مارؤيان داوه، ئه مه ترسيكى راسته قينه ده خاته دلى كانيه وه و واهه ست ده كات ده يانه وي بيكوژن، ده يه وي بقيرژينئى، هاوار ده كات و ده يه وي هه ليئت، ئه مانيش ده مى ده گرن و به په رؤيهك ده مى ده به ستنه وه و به شيوه به كى ته مومژاوى كارى كوشتنه كه ئه نجام ده درئى. به لام له گيړانه وهى دووه مددا، ئه و خيژانه هه ره له سه ره تاوه به نيازى كوشتنى كانى بوون به بيانووى ”به رگريكردن له شهرهف“، پيلانين بو كوشتنى دارشتووه، به پيى ليكوئينه وهى پؤليس له رووداوه كه، هه ره ئه و ئيواره يه ي زانا كانى راده ست كردوونه ته وه، له ريگادا ده ست و قاچى كانيان به په ت و وايه ره به ستوته وه و بردوو يانه ته شوينئىكى دهره وهى شار و خنكاندوو يانه، پاشان فرپياند او ته نيو جوگه ئاويك وه و به جيانه يشتووه. بو رؤزى دوايى شوانتيك لاشه كهى ده بينئت و پؤيسى ليئاگادار ده كاته وه. پاش ليكوئينه وهى وردى پؤليس و دادگا، هه روه ها به پيى ئاسه وارى كه ره سه ته كانى كوشتن و دوكيومينته كان، دادگا به پيى رووداوه راسته قينه كانى گيړانه وهى دووه م، سزاي به سه ره بكوژانى كانى سه عيددا سه پاندووه.“

فه رهدوون هه ستى كرد مامؤستا نه جيب كه وتوتته ژير كار يگه رى جوړى كوشتنه كه وه، بو ماوه يهك بيده نگ بوو. هه ره به و بيده نكيه له پياسه كردن به رده وام بوون و هه ر دووكيان خه يالانين له لاي كوشتنى كانى سه عيد بوو.

(V)

مامۆستا نه جيب كه ميك وه ستا و سه پيركي فهره يدوونى كرد، بيده نكيه كه ي شكاند و وتى: ”فهره يدوون دلم ته قى، ههر پيت نه وگووتم نه و نهينييه چيه كه هه مووانى تووشى شوک کردوه، دهى پيم بلنى دواى كوشتنى كانى سه عيد، چ نهينييه كه ئاشكرا بوو؟“.

فهره يدوون وتى: ”مامۆستا نه جيب، نه گهر حه قيقه ته كهت بو ئاشكرا بكه م، له وانه يه باوهر نه كه يت، يان له وانه يه تويش دوچارى شوک بيت“.

مامۆستا نه جيب چيتر خووى نه گرت و به نيمچه تووره بوونيكه وه وتى: ”فهره يدوون، ته واو ته حه موم نه ما. دهى نهينييه كه م بو ئاشكرا بكه“.

فهره يدوون سه رى داخست و هه ناسه يه كى خه مئاميزى هه لكيشا، سه رى به رزكردوه وتى:

”دواى كوژرانى كانى سه عيد به بيانووى شهرهف، كه چى... له توبعه دلى و دواى پشكيني پزيشكى... ده ركهوت كه.... كانى.... ژن نييه.... به لكو كچه.... به لنى هيشتا كچه...“.

ئه م رسته يه مامۆستا نه جيبى دوچارى حه به سان و واقورمان كرد، ئه بله ق بوو، ههر ده پروانويه فهره يدوون، بيته وهى وشه يه ك بلنى، له شوينى خويدا چه قى، باوهرى به گوپيه كانى خووى نه ده كرد. چى ده بيسيتيت؟ فهره يدوون چيده لئيت؟ به ده نكيكى كز و نيمچه نووساوه وه وتى:

”ئه وه تۆ ده لئى چى فهره يدوون؟ يانى چى كچ بوو؟ چۆن كانى سه عيد به بيانووى ”شهرهف“ و ”نامووس“ كوژراوه و كه چى له كو تايدا ده رده كه وئيت هيشتا كچه...؟ يانى چى له دواى دووچار شوو كردن و جيا بوونه وهى، ههر به كچى ماوه ته وه؟“.

فهره يدوون وتى: ”به لنى، ئه وه حه قيقه تى كانى سه عيد بوو. چونكه به پيى روژنامه كان

و دوکیومینته‌کان، له‌دوای کوشتنه‌که‌ی و ئاشکرا بوونی ئه‌وه‌ی که کانی هیشتا کچه، بو سه‌لماندنی ئه‌و راستیه، په‌یوه‌ندیان به‌میردی په‌که‌م و میردی دووه‌مه‌وه کردوو، هه‌ردووکیان راستی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌یان سه‌لماندوو، هه‌ردووکیان دانیان به‌وه‌دا ناوه کانی تا ساتی ته‌ل‌ق‌دان‌ی، هه‌ر کچ بووه، میردی دووه‌می به‌ئاشکرا و توویه‌تی: له‌ ماوه‌ی هاوسه‌رگه‌ریماندا نه‌یه‌په‌ش‌توو له‌ی نزیك بیه‌وه.

هه‌ره‌یدوو لاپه‌ره‌کانی په‌کێک له‌ روژنامه‌کانی ده‌ستی کرده‌وه و له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی ریپورتاژدا وه‌ستا، ئه‌و به‌ش‌ه‌ی بو‌مامۆستا نه‌جیب خوینده‌وه که نووسراوه: کانی سه‌عید نه‌له‌گه‌ل میردی په‌که‌م و نه‌له‌گه‌ل میردی دووه‌م و نه‌له‌گه‌ل هه‌یج پیاویکی تردا سێکسی نه‌کردوو.

مامۆستا نه‌جیب بو‌سه‌لماندنی ئه‌و راستیه، باسی ئه‌و گه‌رئ ده‌روونیانه‌ی کرد که له‌ کۆمه‌لگه‌ی نه‌ریتپارێزی و دواکه‌وتوو‌دا دوچار ی کچان ده‌بیت، به‌و پێه‌ به‌شێک له‌ کچان، له‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل پیاوان و سێکس ده‌ترسن، سل له‌ هاوسه‌رگه‌ری ده‌که‌نه‌وه، ئه‌و گه‌رئ ده‌روونییه‌ ده‌بیت به‌ نه‌خۆشی و له‌هه‌ندیکیاندا تا کۆتایی ژیان تیاپاندا ده‌مپینته‌وه، ته‌نانه‌ت شووش بکه‌ن، هه‌ر ناتوانن له‌گه‌ل میرده‌کانیاندا سه‌رحه‌یی بکه‌ن. ده‌شیت کانی سه‌عید به‌هه‌مان دۆخدا تپه‌ریبیت.

مامۆستا نه‌جیب ئه‌مجاره‌ به‌ ده‌نگه‌کی گه‌ر و به‌ره‌زه‌وتی: ”له‌ به‌ندی دووه‌می چاری گه‌ردوونی مافه‌کانی مرو‌ق‌دا هاتوو: ”هه‌موو خه‌لکی له‌ که‌رامه‌ت و مافه‌کاندا په‌کسان، هه‌موو مرو‌ق‌یک، به‌بێ جیاوازی، مافی ژیان و ئازادیه‌کانی هه‌یه.“ هه‌موو چه‌شنه‌کانی کوشتنی ژنان تاوانه. کوشتن به‌بیانووی شهره‌ف، یان به‌هه‌ر بیانوویه‌کی تر، تاوانه. کانی سه‌عید بو‌خۆپاراستن، شه‌رێکی سه‌ختی له‌گه‌ل کۆمه‌لگه‌دا کردوو. به‌داخه‌وه به‌ ده‌ستی نه‌زانین و نه‌ریتی خێل و ئه‌قلی قه‌ل‌دراو ده‌کوژریت. ئه‌مه‌ چ کۆمه‌لگه‌یه‌که‌ و با‌ئاسانی ژن ده‌کوژریت؟“

(A)

مامۆستا نه جیب له سهر نووسینه وهی تیزی دکتۆراکهی بهردهوام بوو، به شیکێ تهرخانکردبوو بۆ کۆمه لگه ی ژنکوژ، یان ئه و ژنانه ی به بیانووی شهره ف ده کوژرین. به پێی ههر دوو میتۆدی کۆمه لئاسی و ده رووناسی، شیکردنه وه به کی زانستی بۆ ئه و دیارده یه کردبوو، چه مکی ”شهره ف” ی له پرووی زانستی میژوووی و له کۆمه لگه جیا جیاکاندا شیکردبووه. گه یشتبووه کۆمه لئ ده ره نجامی زانستی گرنگ.

له یه کێک له خاله کانی ئه و ده رته نجامه دا ده لئ: شهره ف په یوه ست نییه به جهسته ی ژنه وه، ره وشت ناییت به پێوه ر بۆ جهسته ی ژن و ره وشت. جهسته ی ژن و شهره ف دوو چه مکی زۆر جیاوازن، ئه وه نه ریتی کۆمه لایه تیه هه ولده دات ئه و دوو چه مکه پیکه وه گرێ بدات. لێره دا شهره ف ده بیته کۆدیک بۆ کۆیله کردنی ژن. ”شهره ف” و ”شوروه یی” و ”حه یاچوون” نیشته جیی جهسته ی ژنان نین. کاتیک به های ئینسان پێشیل ده کریت و ئازادییه کان ده کوژرین، نه ریته کۆنه کانی پیاو سالاری زالدەبن و ژن ده بیته به بوونه وه ریکی لاواز و گومانلیکراو، لێره دا جهسته ی ژن ده بیته به شهره فی پیاو. ئه مه کۆمه لگه به ره وه نه هاهمه تیه کی گه وه ده بات. له و چه شنه نه ریتانه دا هیچ چه شنه ئازادییه ک نایه ته دی، به تابه تی ئازادیی تاکه که س که به مه ای سه ره جم ئازادییه کانی تره، له وانه ئازادیی ژنان.

شهره ف و ره وشت بریتین له کار و ئاکاری ئینسان خوێ، ره وشت بریتیه له گیانی مرۆفدۆستی و یارمه تیدانی ئه وانیدی و هه ولدان بۆ پێشخستی کۆمه لگه، له پێناو به دیپێنانی کۆمه لگه یه کی خۆشگوزه راندا که دوا ئامانجی پێشکه وتنی کۆمه لایه تیه. به لام ژنکوشتن له کوپیی ئه م چه شنه کۆمه لگه یانه دایه؟

پێشکه وتنه خیرا کانی کۆمه لگه و دنیای مۆدێرن، تیگه یشتنی شهره ف و ره وشتیان گۆریوه، ئه مپرو دنیایه باسی ئازادی و مافه کان ده کات، نه ک شهره ف و ره وشت به مانا

خېلە كېيە كەي، ئەمىرۆ كۆمە لگە كان هەولئى پېشكە وتنى ژيان و پەرورە دە بە كى مۆدېرنا نەي نە وە كان دە دەن، نەك ژنكوشتن.

پېويستە ئەم چەم كانە لە دروشمى نووسراو وە بگۆردرېن بۆ كردار و پراكتيك. تا نازادىي ژيان و نازادىي هەلبژاردن لە هۆشيارىي كۆمە لايە تيدا بنجداكوتن، كۆتكردنى ژنان و بەزۆر بە شوودان و هاوسەرگىرىي پېشووخت و هەموو جۆرە كانى توندوتىژى بنەبەر بگرېن، تا ئايىن و نەرىت نەبن بە بيانوويەك بۆ خۆدزىنە وە لە تاوانى كوشتنى ژنان. تا ژنكوشتن وەك تاوانىكى گەورە تەماشاشا بگرېت و بكوژەكە توندترىن سزا بدرېت. تا چىتر كانى سەعيدە كان نەكوژرېن.

• ناو و شوئى كەسايەتية كانى ئەم چىرۆكە خوازراو

تاریکی له نیو تاریکی

(۱)

خاتوو شاناز، كه پاريزهري كه يسى كوشتنى ”نيان رهمه زان غه فور“ بوو، په راوه كانى سهر ميژه كه ي پيچايه وه و ده ستي ”نازيم مه حه مه د“ ي گرت و گووتى: ”بابچينه ژوره كه ي خوم“. نازيم مه حه مه د، خويندكار يكي چالاكى دوا قوناعى زانكو بوو، له دادگادا راهينانى هه بوو، ده يو يست شاره زايى زياتر له سهر چونيتيى مامه له كردن له گه ل كه يسه كاندا په يدا بكات، نه و خواستى نه وه ي هه بوو له بواري پسورييه كه ي خويدا زانبارى و نه زموون كو بكات وه، تا هه رچى زياتر بتوانى له ريگه ي كه مكر دنه وه ي به كارهيئاننى توندوتيزى، له لايه ك خزمه تى كومه لگه كه ي بكات، له لايه كى تر نه مه نامنجى هه موو نه و كه سانه يه كه مامه له له گه ل كه يسدا ده كهن. نازيم هه ندى سهر چاوه ي له سهر توندوتيزى خيزانى و شيوه كانى ترى توندوتيزى خوئندبووه وه، تا نه دنازه يه كى باش ده يزانى سهر چاوه ده روونى و كومه لايه تيبه كانى به كارهيئاننى توندوتيزى له كومه لگه ي ئيمه دا چين. توئيزينه وه ي ده رچوونى له زانكو دا، كه هيشتا سهر قالى نووسينه وه ي بوو، له سهر هه مان بابته بوو: بنه ما ده روونى و كومه لايه تيبه كانى توندوتيزى له كومه لگه ي ئيمه دا. به لام نه م كه يسه، دوچارى حه په سان و سهر سوپمانى كردبوو.

نه مه يه كه م دانيشتنى دادگا بوو له سهر كوشتنى نيان رهمه زان كه نازيمى خوئندكار ناماده ي ببوو، پيشتر چه ندين دانيشتنى ديكه كرابوو، وته ي تاوانباره كه و كه سوكارى كوژراوه كه وه رگيرابوو. نازيم سهرى له وه سوپمابوو، چون ده شيت شتيكى له و چه شنه رووبدات، چون نه قلل ده يگريت مروفتيك تاوانيكى له و شيويه نه نجام بدات، ئاخى زور سهره كورنيك جورته تى نه وه بكات ده سترديزي سيكسى بكات ه سهر خوشكه كه ي،

چون توانوییه تی کاریکی قیزه ونی له و چه شنه ئه نجام بدات، دواجاریش ته نها خوشکه که ی ده بیّت به قوربانی.

نازیز به و ئه زموونه که مە ی ژیانیه وه، به چه په سانه وه سهیری شانازی ده کرد و هیشتا شوکی رووداوی نیو که یسه که ی کوشتنی نیان ره مه زان بهری نه دابوو، په له ی بوو له وه ی ورده کارییه کانی رووداوی نیو که یسه که بزانیّت، بویه به شپرزیه وه پرسى: ”ئه زانی خاتوو شاناز، سه رم سوپماوه چون ده بی شتی وا روویدات، له چه زه مان و زه مینیکدا تاوانی وا گه وره ئه نجام دراوه، له کام کومه لگه و له چه ژینگه و شارستانیه تیکدا ئاره زووی برا بو خوشک جوولّوه، به پراده یه ک ده ستریزیی سیکیسی بکاته سه ر، دواپیش ئه و کچه غه درلیکراوه به ده سستی برابه کی دیکه ی، له سه ر هه مان روودا، بکوژریت؟“.

شاناز کتربیه کاره باییه که ی داگیرساند و گووتی: ”په له مه که نازیز، با سه رو چاییه ک بخوینه وه، ئیستا ورده کارییه کانی کوشتنی نیان ره مه زانیت بو ده گپرمه وه“. هه ستا و بوکس فایلیکی گه وره ی له جامخانه که ده رهینا، بوکس فایله که ی کرده وه و ته ماشای دوسیه کانی ده کرد، دوسیه کی تری ده رهینا که ده رباره ی هه مان بابه تی کوشتنی ژنان بوو به بیانوی نامووس و شه ره ف، بو ئه وه ی له ماله وه له گه ل که یسی کوشتنی نیان ره مه زاندا لیکولینه وه یان له سه ر بکات. رووی کرده نازیز و گووتی: ”ئه زانی نازیز، ئه م بوکس فایله پره له که یسی جوړاو جوړی کوشتنی ژنان به بیانوی شهره ف؟ سالانیکى دوورودریژه سه رقالی ئه م جوړه که یسانه م و رووداوی سه یر و سه مه ره و سه رسورپهینه ری تیادایه“.

نازیز گووتی: ”شانازخان گیان، ده زانم کومه لگه ی تیمه پره له تاوانی له و چه شنه، بیناگا نیم له وه ی له کومه لگه ی تیمه دا به هوکاری جیاواز جیاواز ژنان ده کوژرین، ئاگاداری ئاستی هوشیاریی به شی هه ره زوری پیاوانم چون ده روانه ئه ئافره تان، چون به چاویکی نزمه وه سه یری خودی ئافره تان و جه سته ی ژن ده کهن، وه کو کالایه ک بو چیژی خویمان مامه له ی له گه لدا ده کهن، به لام ئه م که یسه سه رسورپهینه ره، دوچارى شوکی کردووم“.

(۲)

شاناز به دەم تىكردى دوو كووپ چاييه وه، ئاھىكى ھەلکيشا و كەمىك سەرى بادا و گووتى: "ئازىز گيان تۆ چىت بىنيوه، جارى له سەرەتادايت، دادگا پرە له كەيسى ھەمەجۆر و له تاوانى سەرسورھىنەرى لاقە كەردنى ژنان و پاشان كوشتىيان، پرە له كەيسى سىكىسى مەحرەم، كارى تۆ ئەو بە ئەزموون و شارەزايەكانى خۆت لەو بواردەدا دەولەمەند بکەيت، ئىتر خۆت بۆ كەيسى سەپرتر و شوکی زياتر ئامادە بکە، بەلام گىرنگ ئەو بە ئەو رووداوانە لەرووى دەروونىيە وه بە شىۆە بەكى خراب كارت تىنەكەن، بەلكو بە ھىمنى مامەلە لەگەل كەيسەكاندا بکە، تا بە شىۆە بەكى ئەقلانى بىريان ئىبکەيتە وه، لەدوايىدا خۆيشت لەگەل رووداوه شوکتامىزەكانى ناو كەيسەكان پادىت". ئازىز بە دەروونىكى خەمبارە وه قومىكى لە چايە كە دا و گووتى: "سەپر ئەو بوو تاوانبارە كە بە ئەسايىكى ساردە وه قسەى دەكرد، بەجۆرەك دەدوا وەك ئەو ھى تاوانى ئەنجام نەدايىت، پەشيمانبونە وهى پىو ھىار نەبوو".

شاناز گووتى: "ئەمە ھەست و ھۆشيارى بە شىك لە پياوانى ئىمە بە كە ھىشتا بە دىدىكى پر لە ھەلە و زۆر دواكە وتوووانە تەماشای ئافرەت و سىكىس و جەستەى ژن دەكەن، بە مىشكىكى چەقەستوو، بە شانازى و قەناعەتە وه ئەو جۆرە تاوانانە ئەنجام دەدەن".

ئازىز قسە كەى شانازى سەلماند و گووتى: "بەلام ئەمە پىويستى بە چاكسازى بە راستەقىنە ھەبە، كۆمەلگەى ئىمە لەسەرەتاي مۆدىرنە و مەدەنىيەتدايە، رىكخراو و ھۆبەكانى راگەياندن و شىۆازى ھەمەچەشن ھەن، بۆ چاكسازى و ھۆشياركردنە وهى

گه‌نجان له ئاستی مه‌سه‌له‌کانی سی‌کس و ئازادییه‌کانی تا‌ک و مافی ژنان“.

ئازیز کتییکی به‌ده‌سته‌وه بوو، پیشانی خاتوو شانازی دا، کتییی (شهره‌ف: تاوان، چه‌مک، توندوتیژی به‌ران‌به‌ر به ژن) که بریتیه له کۆمه‌لێ باب‌ه‌ت دهر‌بار‌ه‌ی توندوتیژی دژی ژنان و تاوانه‌کانی شهره‌ف، له‌لایه‌ن چه‌ندین نووسه‌ره‌وه ناماده‌ کراره و وه‌رگێرداره‌وه ته‌ سه‌ر زمان‌ی کوردی. شاناز سه‌پریکی کتیه‌که‌ی کرد، گووتی: “وه‌ختی خو‌ی ئه‌م کتیه‌م هه‌بوو، نازانم کۆ بردی، کتییکی گرن‌گه، چه‌ز ده‌که‌م له‌دوا‌یدا مه‌دیته‌ تا جارێکی دیکه‌ بیخوینمه‌وه”، ئازیز به‌ خو‌ش‌حالییه‌وه گووتی: “به‌چاوان، به‌لام ئیستا ئه‌م کتیه‌م وه‌ک سه‌رچاوه‌ی تو‌ژینه‌وه‌که‌م پێویسته، دوا‌ی ته‌واوکردنی تو‌ژینه‌وه‌که‌، بیگومان ده‌نده‌می. ئه‌م کتیه‌ سارا حسێن و لین ویلشمان سه‌رپه‌رشتیان کردووه، پاشان گرووپیکی وه‌ریانگێراوه، ئه‌م کتیه‌ به‌شیکه‌ له‌ سیاسه‌تی حکومه‌تی هه‌رێم بو‌ دروستکردنی هۆشیاری گشتی له‌باره‌ی ئه‌و کوشتن و تاوانه‌ی به‌ناوی شهره‌فه‌وه ئه‌نجام دراوان. بو‌ تو‌ژینه‌وه‌که‌م زۆرم سوود لیبنیه‌وه و هانی هاو‌پیکانیشم ده‌ده‌م بیخویننه‌وه. چه‌ز ده‌که‌م هه‌موو که‌سیک ئه‌م کتیه‌ بخوینته‌وه، به‌تایه‌تی گه‌نجانی ئیسه. چونکه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ی زانستی تیدایه‌ له‌سه‌ر تاوانه‌کانی کوشتنی ژنان به‌بیانووی پاراستنی شهره‌ف له‌ کوردستان و پاکستان و هیندستان و ئه‌فغانستان و میسر و ئوردن و زۆربه‌ی ولاتانی عه‌ره‌بی، هه‌روه‌ها باب‌ه‌تی تیدایه‌ له‌سه‌ر چاکسازی و هۆشیاری کۆمه‌لایه‌تی، پێش‌نیازی چاره‌سه‌ره‌کانیش کاروه‌.”

شاناز ده‌ستی ئازیزی گرت و گووتی: “ئافه‌رین ئازیز، دل‌خۆشم به‌وه‌ی که‌سانی وه‌کو ئیوه‌ هه‌ن و له‌ خه‌می ئه‌م مه‌سه‌له‌ گرن‌گ و چاره‌نوسه‌سازهدان، دل‌م خو‌شه‌ که‌ ده‌بینم که‌سانی وه‌کو تو‌ به‌ جدی هه‌ول بو‌ بنه‌برکردنی توندوتیژی دژی ژنان و کوشتن به‌بیانووی شهره‌ف ده‌ده‌ن، ده‌زانم و ئاگام لی‌ه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ پیاوان و گه‌نجانی ئیسه به‌ هۆشیارییه‌وه کار بو‌ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ ده‌که‌ن، به‌شیک زۆر له‌ گه‌نجانی ئیسه هۆشمه‌ندن و ده‌خویننه‌وه و ئاستیکی رو‌شنییری به‌زریان هه‌یه، تیده‌گه‌ن مافی مرۆف و مافی ژن و مافی مندال چییه، ئازیز گیان ئه‌م گه‌نجان هه‌ر له‌ناو زانکۆکاندا نین،

به لکو له هه موو شوپنیک و له هه موو ناوه نديکدا که سانی وا زورن که دژی تاوانی کوشتنی ژنان ده وه ستنه وه، سا ئه و کوشتنه به هه ر بیانوی به ک بیت، بویه که شینیم و ده زانم کومه لگه ی ئیمه هه نگاهی سه رکه وتوانه ده تیت به ره و کومه لگه به کی پیشکه وتوو، مودیرن و مه ده نی.

نازیز به دوو چاوی که شه وه سه یری شانازی کرد و گووتی: ”منیش زور که شینیم به ناینده ی خو مان، ناگام لیه روژ له دوای روژ ژماره ی ئه و که سانه زیاد ده کات که پالپشتی ئه م مه سه له یه ن. شانازخان گیان ئیستا بوم باس بکه، به سه رهاتی کوشتنی نیان ره مه زان چون بووه؟“

شاناز فایلی که یسه که ی کوشتنی نیان ره مه زانی کرده وه، سه یریکی لاپه ره کانی کرد، گووتی: ”باشه نازیز، گوئی بگره، با ئه م به سه رهاته ت بو بگپرمه وه، به لام بیرت نه چی ئه م که یسه نه یییه و ده بی جار ی له لای تو به نه یی می پنتیه وه“.

نازیز زیاتر لی نزیك بووه وه و به دلنیا ییه وه گووتی: ”بیگومان به خاتوو شاناز گیان، به مسوگه ری ئه م که یسه به نه یی ده می پنتیه وه. ئیمه له زانکودا وانه یه کمان هه یه ده رباره ی چو نیتی مامه له کردن له گه ل که یس، هه می شه ماموستا کاهان له پاراستنی نه یی که یسه کان ناگاداریان کردوینه ته وه، به تایبه تی له کاتی راهیناندا ناییت نه یییه کان به یه ده ره وه، مه به ستم ئه وه یه ده زانم مه رجه کانی چو نیتی مامه له کردن له گه ل که یس و چو نیتی هه ل سوکه وتکردن له گه ل خاوه ن که یسه که دا چیه“.

(۳)

شاناز چوری دانیشته که ی ری ک کرده وه و رووی له نازیز کرد و گووتی: ته مه نی نیان ره مه زان ۱۵ سالان بوو کاتیک هو زانی برای به چه قو په لاماری دا و کوشتی، ئه مه پاش ئه وه ی زانی برای، ده ستریزیی سیکسی کردبووه سه ری و

گوايه هۆزانیس به هۆی ئه و کرده وه به وه قینیکی زۆری له دلدا هه لگرتووه، ههستی به شهرمه زاری کردووه، له بری ئامۆژگاری و پیشاندانی ریگه ی راست، که چی چه ندین جار به شیوه یه کی زۆر خراپ له خوشکه که ی داوه، تا دوا جار کوشتوویه تی، مه سه له که که مینک ئالۆزه و جار ی له لیکۆلینه وه دایه، هیشتا هه ره هه مو سه ره داوه کان ئاشکرا نه بوون، به لام ئیستا هه ردوو برا که ده ستگیر کراون و له ژیر لیکۆلینه وه دان. واته برایه کی ده سترژیی سیکی کردۆته سه ری و برا که ی دیکه ی کوشتوویه تی، هه ردووکیان له زینداندان، سه یر ئه وه یه بکوژه که خۆی به تاوانبار نازانیت. تو له دوا ییدا له و هۆکارانه بکوژه ره وه که بوچی ئه و گه نجه، له دوا ی ئه نجامدانی تاوانیکی قیزه ون و گه وه، که چی خۆی به تاوانبار نازانیت، ئه و میشکه چییه و ئه و ئه قلله چۆن بیر ده کاته وه، بزانه ئه وه چۆن میشکیکه که به باوه ریکی ته وا وه به بیانووی پاراستنی شهره ف، دهستی ده چیته کوشتنی خوشکه که ی.

خیزانه که ی نیان ره مه زان هه شت که س بوون، دایک و باوک و سی برا و سی خوشک، خوشکه گه وه که ی شووی کردوو و له مالی خۆدایه، برا کایشی یه کیکیان بچووکه و دوانه که ی دیکه گه وه رهن، به لام هاوسه رگیریان نه کردوو، ئه م خیزانه له نیو خانوویه کی بچووکی دوو ژوو ریدا ده ژین، به کیری له و خانووه دا نیشه جین، واته خانووی خۆیان نییه، ده رامه تیان باش نه بوو، منداله کان هه موویان له یه ک ژووردا ده نووستن، به هۆی که مه ده رامه تیشه وه دوو کوره گه وه که قوتا بخانه یان ته وا و نه کردوو، خه ریکی کاسی نی ناو بازارن.

کیشه که ی نیان له و کاته وه دهستی پیکرد که یه کیک له برا گه وه ره کانی، به ناوی زانا، ده سترژیی سیکی کردۆته سه ری، نیایش له سه ره تای ته مه نی هه رزه کاریدا بوو، به لام زانا ته مه نی بیست و دوو سال بوو، واته زانا له رووی یاسایی و فسیؤلۆجی و میشک و ئه قلله وه، که سیکی هۆشیار و به ئاگایه و ده زانی چی ده کات، ده زانیت ئه و جوژه کارانه تاوان و قه ده غه و حه رامن، که چی تاوانیکی قیزه ونی ده ره هق به خوشکه که ی ئه نجام داوه، بویه هه مو سزایه ک ده یگریته وه، برا بکوژه که یشی، هۆزان

ئەویش بەهەمان شیۆه هەموو سزایەك دەبگرێتەوه، تا سزای لەسێدارەدان. دواى ئاشکراى بونى تاوانى دەستدریژی سیکسى بۆ سەر نیان لەلایەن زانای براهیوه، ژيانى نیان که وتۆتە مەترسییهوه، لەترسى کوشتن لەمآلهوه هەلاتوووه، لەرێگهى ناسیاوکیانوهه خوێ گەیاندۆتە یهکیک له سەنتەرەکانى دالدهدانى ژنانى هەرەشەلێکراو، بۆ ماوه یەك له شیتلەردا ماوه تەوه، بەلام لەدواىیدا، لەسەر قسەو بەلێنى که سوکاره کهى، که وتبوویان نیان هیچ کیشەیه کی نه ماوه و با بگەریتەوه بۆ مآلهوه، بەرپۆه بهرى شیتلەره کهش به بەلێننامەیه کی فهرمى رهوانه ی مآلهوه ی ده کاتهوه، که چى له دواى چەند رۆژیک، هۆزانى برای که زانیویهتى باوکى له مآلهوه نییه و چوووه بۆ نوێژ، دەرڤهتى هیناوه و به چه قۆ پەلامارى داوه، به پێى پشکینى پزیشکى و دانپیانانى تاوانبارەکه، دەرکه وتوووه هۆزان به دوو جوړ چه قۆ نیانى کوشتوووه، یهکیک له چه قۆکان له شان و ملی نیاندا شکاوه، که چى هۆزان وازی نه هیناوه و چه قۆیه کی گەرەترى هیناوه و به چوار لیدانى دیکه به شیۆه یه کی درندانه کوشتووویهتى.

له یه کیک له دانیشتنه کانى دادگادا، قسه ی مام ره مەزانى باوکى نیان وه گرپراوه، به خەمباریه وه باسى کوشتنه که ی کردوووه، وتووویهتى: ”بۆ نوێژى نیوه رۆ له مرگه وت بووم، دواتر زانیم هۆزان به چه قۆ نیانى کوشتوووه، دەرنگتیش هۆکارى کوشتنه کهم زانى، من له هه موویان دامواتر و ویرانتم، چونکه من باوکم، بکوژه که و کوژراوه کهش هەردووکیان رۆله ی منن، مندآله کانم بۆ وا ده کهن؟ بۆچی ئابرووم ده بن؟“، ئیتر ده ستى کردوووه به گریان، به فرمیسک و هەناسه برکپۆه خەم و ناسۆره کانى خوێ دەرده برى.

له کاتى وه رگرتنى قسه ی دایکى نیاندا، به شیکی تری له رووداوى تاوانى کوشتنه که ئاشکرا کردوووه، ئەو وتویهتى: ”کاتیک هۆزان به چه قۆ پەلامارى نیانى دا، من له مآلهوه بووم، گویم له دهمه قالیى هۆزان و قیژه ی نیان بوو، به هه له داوان خوّم گەبانده لایان، بینیم هۆزان چه قۆیه کی به دهسته وه یه و ده یه وى پەلامارى نیان بدات، خەریکبوو هه ناوم بیته دەرئى، فیژاندم و یه کسەر باوه شم به کورپه کهمدا کرد و گووتم ئامانه نه کهیت، بیکه به خاترى خوا وازی لێیننه و ئەم تاوانه ئەنجام مه ده، چۆن

دهستت دهچپته کوشتنی خوشکه کهت، من لهم قسانه دا بووم و هۆزانم گرتبوو، نیان به دهرهفتی زانی و هه لات، خوئی کرد به مایکی دراوسیماندا، لهوئی هاواری فریاکهوتنی کردبوو، به لام هۆزان خوئی راپسکاندو دواي نیان کهوت، زانی خوئی کردووو بهو ماله دا، ئیتر چۆته ژوووه و دیسان په لاماری نیانی داوه توه، ههر لهویدا چهند جهقویه کی پیا کیشاوه، ژنی ماله که ههرچهند ویستوویه تی ریگری لیبکات، نهیتوانیوه، نیان به خهستی بریندار بووه، دراوسیکان به په له که یاندوو یانه ته خهسته خانه، به لام به داخه وه، لهوئی گیانی له دهستدا“.

کاتیکیش له دادگادا قسه ی بکوژکه وه گیرا، ئه و زور به راشکاوی دانی به تاوانه کهیدا نابوو، به هیمنی و به ئه عساییکی سارده وه ته فاسیلی کوشتنه که ی ده گتیاوه، به لام دانی به وه شدا ناوه که له سه ره تادا نه یویستووو بیکوژیت، واته پلانی پیشوه ختی بو کوشتنی دانناوه، به لام ورده ورده و له دوایدا گه یشتوته ئه و قه ناعه ته ی پیوسته خوشکه که ی بکوژیت. بیگومان به هۆکاری دهره کی، واته له ژیر کاریگری قسه و قسه لۆکی خه لکی، تانه وته شه ر و پلاری ئه م و ئه و، تیروانیی خه لکی بو ئه و ده سترژییه ی کراوه ته سه ر خوشکه که ی، باسکردنی ئه م مه سه له یه له نیو که سوکار و دراوسی و خه لکیدا به راده یه کی زور و شه رمه پین وه ک خوئی ده لی، ئیتر ئه م قسانه کاریگریه کی زور خراپان له ده رووونیدا جه پشستوووه، جا له به ره وه ی خویشی هۆشیارییه کی نرمی هه یه و تیگه یشتنیکی هه له ی له سه ر چه مکی ”شه ره ف“ هه یه، پروای به شته وه ی ئابروو و به کومه لی نه ریتی دواکه وتوانه ی کومه لگه هه یه که پیی وایه به کوشتنی ئابروو چوو نه که ی نامینیت، ئیتر گه یشتوته ئه و قه ناعه ته ی تاوانه که ئه نجام بدات. بۆیه ده لیم به قه ناعه ته وه تاوانه که ی ئه نجام داوه، چونکه به ئاشکرا وتوویه تی خووم به تاوانبار نازانم، دابونه ریتی کومه لگه م جیه جی کردووو.

نازیز گیان، ئه م جوړه که سانه میشکیان قفل دراوه، دابونه ریتی دواکه وتوانه ی کومه لگه میشکی قفل داوان، به جوړیک پیان وایه تا که چاره سه ر بریتیه له کوشتنی ژنان، ئه و میشکه داخوا نه واده زانن ”شه ره ف“ له ریگه ی ژنانه وه له که دار ده بیت، بۆیه ده بیت

ئەو “شەرەفە” پارىزىت، سا ئەگەر “لەكەدار بوو”، ئەوا دەبىت تاوانى كوشتن ئەنجام بىرىت، واتە لايەنە گىرنگە كانى رەوشت فەرامۇش دەكرىن، تەنبا “شەرەف” دەبىتە جىي بايەخى كۆمەلگەى نىرسالارىي ئىمە. مەسەلە كانى ترى پەيوەست بە رەوشت، گىرنگ نىن، وەكو درۆ و فىلكردن و قۇلپرىن و چەوساندنەو، يان دووقاقى و دووروىي و دوو زمانى، خۆدزىنەو لە يارمەتىدانى ئەوانىدى، ئەم شتانە بەلای بەشىك لە پياوانى نەرىتخوазى ئىمەوە گىرنگ نىن، ئەوە گىرنگ نىيە كە بەناوى ئايىنەوە چەند فىل و بېرەوشتى ئەنجام دەدات، تەنبا بىرى لەلای پاكىزەيى ئافىرەت و “شەرەف”ى ژنانە. ئاخىر ئەمە ھۆكارىكى گىرنگ و سەرەكىي نەھامەتىي ئىمەيە، ئەمە ھۆكارىكى راستەوخۆى دواكەوتنى ئىنسان و كۆمەلگەى ئىمەيە.

دەزانى ئازىز، تا ئەم ساتەوەختەش، ھىچ سكالايەك لەلایەن كەسە نىكەكانى نىيان رەمەزانەوە لە دژى تاوانبارەكە نەدراوہتە دادگا، تەننەت دايك و باوكىشان، باوكى نىيان دەلى ھەردوو كىيان جەرگى منن و ناتوانم سكاللا لەدژى كورەكەم تۆمار بكەم. واتە بە سۆز بىر دەكاتەو، لەوانەيشە لەژىر فشارى قسەو قسەلۆك و نەرىتى دواكەوتوانەى كۆمەلگەدا ئەو قسانەى كىرەبى، دەنا لەراستىدا سۆزى باوك بۆ كچ سۆزىكى راستەقىنەيە، بەو ئەندازەيە سارد و بېپەروا نىيە. مەرچ نىيە بۆچوونەكەى منىش بە رەھايى راست بىت، ئەمانە ھەمووى بابەتى تويژىنەو، بابەتى تويژىنەوەى ھەمەجۆر و ھەمەلایەنن، بىيوستە بە زىاد لە رەھەندىكەو، تويژىنەوە لەسەر ئەم جۆرە كەيسە ھەستىارانەدا بكرىت.

شاناز و ئازىز، لە درىژەى قسەكانىندا، بىروراي جىجىيان ئالوگۆر كىر، سەبارەت بە ھۆكارەكانى سىكسى ھەرام و دەستدرىژىي سىكسىي لەنىو ئەندامانى يەك خىزاندا، كە لە عەرەبىدا بىدەوترىت: “زنا المحارم”، بە ئىنگىلىزى: Incest، چەندىن راستى مېژووويان خستەروو، ئازىز ھەولى دەدا لە ھۆكارە دەروونى و كۆمەلەيەتتەيە كانى ئەو رووداوە ناشىرىن و قىزەونە تىبگات.

شاناز، بەپىيى زانىارىيەكانى خۆى سەبارەت بە دەستدرىژى بۆ سەر كەسانى پلە يەك،

رووی کرده نازیز و گووتی: ”لهووتهی مروؤف لهسه زهوی دهژی، قیزی له سیکسی هه رام، واته سیکسکردن لهگه ل کهسانی نیو هه مان خیزان، بوتهوه، ئینسان هه ر له مندالییهوه فیر ده بیئت و بهو شیویه پهروهده ده کرپت و سایکولوجیای لهسه ر ئه و حالته راده هیترپت که سیکسی نیو ته نامانی یه که خیزان قیزه ون و هه رامه. سه رجه م ئایدیا، روت، فهلسه فه، حکمهت و ئایینه کانی دونیا، مروؤف لهسه ر ئه وه راده هپین که سیکسی هه رام فه دهغه و قیزه ونه، ته نانهت له نیو هؤزه دپینه کانی ئه فریقیا و ئاسیای دوور و له کاتی ئاههنگ و که رنه قاله پیروزه کانپاندا، که سالانه ئه نجامیان ده دا و تیر و می تیکه ل ده بوون، سیکسی نیو هه مان خیزان، قیزه و نترین جووری سیکسکردن بووه و ریگهی لیگراوه، هه موو فهلسه فه و ئایینه کان و هه موو کتیبه ئاسمانیه کان، نه فره تیان له م چه شنه سیکسه کردوو، ته نانهت ئایینه سه ره تاییه کانی بهر له سن ئایینه سه ره کییه یه کتاپه رستییه کانیش نه فره تیان لپکردوو و به تیکدانی ره وشت ژماردوو یانه. ته نانهت هؤزی (هیبارد) که وه کو مروؤفی سه ره تایی ده ژیان، سیکسی نیو یه که خیزانیان هه رام کردبوو.

کاریگه ریی ئه م تاوانه لهسه ر قوربانیه کاندا که لیک گه وره یه، شوپنه واری تاوانه که به درپژایی ژبان بهسه ر قوربانیه که دا ده مپیتته وه، هه ندی له قوربانیه کان هه وللی خووکوشتن ده دن، به رده وام دوچار ی هه مۆکی و ناره حه تی و شه رم و نا ئارامی ده بن، نه خووش ده که ون، به شیویه کی نا ئاسایی فه له و ده بن و جهسته ی خویمان فه رامووش ده که ن، بگره رقیان له جهسته ی خویمان ده بیته وه، نایانه وئی چیر جهسته یه کی سه رنچراکیشیان هه بیئت، نایانه ویت هیچ پیاویک ته ماشایان بکات. ئه و ژنانه ی به مندالی ده سترپژایی سیکسییان کراوه ته سه ر، دوچار ی زه بری ده روونی ده بن که به ”تراوما ی سیکسی“ ناوده برپت، دوچار ی شوکیکی قوول ده بن و هه ست به برینیکی ده روونی سه خت ده که ن، ئه مه ش به ”ستیگماتیه“ ناو ده برپت و هه میشه هه ست به دلته نگی و نامویی و مه لوولی ده که ن. له راستیدا ئه م جو ره تاوانانه ده رته نجامی ترسناکیان لیکه وتو ته وه، وه که: خه ماری، خه ونی ناخووش، شه رمی به رده وام، گو شه گیری،

پچرانی شیرازهی خیزان، ههولئی خو کوشتن، جیا بوونه وه، ههستکردن به که می، خو و تاوانبار زانین و چه ندین نه خو شیی دهروونی دیکه.

له شارستانیتهی نویدا و له ئەنجامی تیکه لبوونی کولتور و روشنبیری گه لان و نه ته وه جیا جیا کاند، په یوه ندیی ئیر و مئ کرانه وه یه کی گه وره تری به خو یه وه بنبیوه. چه ند پله یه کی په یوه ندیی خیزانی هه ن که په یوه ندیی سیکسی تیایدا هه رام و نه شیوا و قه ده غه یه، پله ی خیزانی بریتییه له چوار پله، له پله ی چواره مدا هاوسه رگیری ریگه پیدراوه، به لام له پله ی یه که م و دووه مدا و ههروه ها له سییه میشدا به هیچ جوریک ناییت هاوسه رگیری بکریت. پله کانیش به م شیوه یه ی خواره وه دهستیشان کراون:

پله ی یه که له خیزاندا: دایک، باوک، داپیره، باپیره، کور، کچ، خوشک و برا.

پله ی دوو له خیزاندا: دایک و باوکی میرد، کور و کچی کور، دایک و باوکی ژن، کور و کچی کچ، کوری کچی کچ، کچی کچی کچ، براکانی ژن و پیاو، داپیره و باپیره ی ژن و میرد.

پله ی سئ: پوور و مام و خال، خالوژن و ناموژن، کوره کانی برا، مام و ناموژنی ژن و میرد، خال و خالوژنی ژن و میرد، کوری براکانی ژن و میرد، باپیره و داپیره ی دایک و باوکی ژن و میرد.

پله ی چوار: کور و کوره زاکانی برا، کور و کچی مام، کور و کچی خال، کور و کچی پوور، مامی دایک و باوک، خال و پووری دایک و باوک، کوره کانی مام و پووری ژن و میرد، کوری کوری برای ژن و میرد، مام و پوور و خال و خالوژن و ناموژنی میرد، باپیر و داپیری ژن و میرد.

به لام له پله ی چواره مدا هاوسه رگیری له نیتوان کوران و کچانی مام و خال و پووردا ریگه پیدراوه.

نازیز هه لوه سته یه کی کرد و که میک کشایه دواوه، پشتی به کورسییه که وه گیر کرد، ئاراسته ی بابه ته که ی گوپی و گووتی: ”زۆربه ی تاوانه کانی کوشتنی ژنان له ماله وه له ناو خیزان، یان له دهروه له شوئیتیکی چۆل و دوور، ئەنجام دراون، له زۆربه ی

حاله ته كانيشدا ټه و پاساوهى له لايه نه نه جامده رانى تاوانه كه وه ده هېرېته وه، په يوه ندى به سيكس كردن له دهره وهى هاوسه رگيريه وه هه يه“.

شاناز سه رى له ئازيز نزيك كرده وه و گووتى: ”ده زانى ئازيز، ته نانه ت زوربه ي ټه و پياوانه ي به بيانووى پاراستنى شهره ف ژن ده كوژن، خويان له دهره وهى هاوسه رگيرى، په يوه ندى ديكه يان هه يه“.

شاناز كه ميك كشايه دواوه، هاته سه ر باس كردنى بابه تيک كه په يوه ندى به توپژينه وه كه ي ئازيز وه هه يه: ”به لام ئايا هوكارى دهره ونى و كوومه لايه تى ټه و چه شنه په يوه ندى له كوومه لگه ي داخراودا چييه كه ده گاته ئاستيک برا جورته تى ټه وه بکات و ئاره زوى بو خوشكه كه ي بجوليت و سيكسى له گه لدا بکات. ئاخو هوكاره كه ي ته نها ټه وه يه ټه و كوومه لگه يه كه ي داخراوه؟ په يوه ندى هه ردوو ره گه ز له ئاستيکى نزمدايه و تيکه لېوونيان لى فه ده غه كراوه؟ ئاخو له بهر ټه وه يه كچان و كوران تيکه ل نبن و بيه ش كراون له هه موو چه شنه كانى تيکه لېوون؟ ټه گه ر له دهره وهى خيزاندا بوار نه بيت ئاره زوى سيكسى به تال بکريته وه، ټه وا ئاراسته ي ئاره زوه كه پېچه وانه ده بيته وه و ده گه رپته وه بو نيو ټه ندامانى خيزانه كه؟“.

شاناز گووتى ټه م پرسيارانه پرسيارى جدين، به تايبه تى بو كوومه لگه ي ټيمه، پيوسته ليكولينه وه ي ورد و توپژينه وه ي زانستى له سه ر بکريت، پيوسته چا و له ټه زمونى گه لانى پيشكه وتوو بکه ين و سوود له ټه زموننه كانى ټه وان وه رگيرين.

(٤)

شاناز ده يو يست مه سه له ي كوشتنى ژنان به بيانووى شهره ف، گرى بداته وه به هه ندى هوكارى ديكه، يان ده يو يست سه رچاوه و ره گوپريشه كانى ټه م تاوانه بو ئازيز پتر روون بکاته وه. به حوكمى ټه وه ي شاناز وه كو پاريزه ريک، ټه زمون و شاره زاييه كى

زیاتری له و مه‌سه‌لانه‌دا هه‌یه و ئاگاداری تاوانی کوشتنی ژنان به بیانووی شهره‌ف له ولاتانی دیکه‌ی خوهره‌لاتیشدا هه‌بوو، گووتی: ”به‌داخه‌وه به‌شی هه‌ره زۆری ئه‌و چه‌شنه تاوانه، له ولاتانی عه‌ره‌بی-ئیسلامیدا، ئه‌نجام دراوان، به‌و پێیه‌ی تاوانی شهره‌ف بریتیه له کوشتنی ژنان له‌لایه‌ن باوک یان برا، یان می‌رد، له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی کاری سی‌کسی، یاخود گومان‌ی ئه‌نجامدانی کاری سی‌کسی پێش شووکردن، یان له‌ده‌ره‌وه‌ی هاوسه‌رگیریدا. سه‌یر ئه‌وه‌یه ئه‌و که‌سانه‌ی تاوانی کوشتنی ژنانیان به‌ بیانووی شهره‌ف ئه‌نجام داوه، ته‌مه‌نیان له‌نیوان ۱۸ بۆ ۲۵ سالی‌دا بووه، واته‌ گه‌نج بوون، بۆیه ده‌بی که‌سانی روناکبیر و ده‌سته‌بژیری رۆشن‌گه‌ر و ریک‌خراوه مه‌ده‌نییه‌کان و حکومه‌تیش کار بۆ ئه‌وه بکه‌ن گه‌نجان هۆشیار بکه‌نه‌وه.

شهره‌ف له‌و جووره‌ کۆمه‌لگه‌یانه‌دا بریتیه له‌و رۆله‌ سی‌کسییه‌ی به‌ ژن دراوه، ته‌نها ژن، نه‌ک پیاو، واته‌ پیاو له‌وه‌دا ئازاده که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی هاوسه‌رگیری، یان پێش هاوسه‌رگیری، سی‌کس بکات، به‌لام ئه‌م کاره بۆ ژن، به‌پێی نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی، سزای کوشتنی له‌سه‌ره. واته‌ ته‌نها سی‌کس ده‌بێته هۆی شکاندنێ شهره‌ف له‌لایه‌ن مێینه‌وه، نه‌ک ره‌فتار و ره‌وشت و به‌هاکانی دیکه، سا سی‌کسی فیعلی، یان گومان له‌وه‌ی که‌ سی‌کسی کردبێ. لێره‌وه به‌ ئاشکرا ده‌رده‌که‌وێت که‌ له‌و جووره‌ کۆمه‌لگه‌ دواکه‌وتوانه‌دا ”شهره‌ف” به‌کارهێنراوه بۆ تووندکردنی ده‌سه‌لاتی پیاو به‌سه‌ر ژنه‌وه. ئه‌مه چه‌مکیکی دیاریکراوی ره‌وشت و شهره‌فه له‌لای که‌سانی نه‌ریتخواز و دواکه‌وتووی ئیمه، واته‌ ره‌وشت و شهره‌ف له‌لای ئیمه ته‌نها سی‌کسی ژنان ده‌گریته‌وه.

نازیز قسه‌که‌ی به‌ شاناز بری و گووتی: ”باشه خاتوو شاناز گیان، ئه‌ی سه‌باره‌ت به‌و که‌سانه ده‌لێی چی که‌ له‌ ئه‌وره‌وپاشدا ده‌ژین و که‌چی له‌ویشدا له‌سه‌ر شهره‌ف ژنیان کوشتوو، هه‌ونه‌ی له‌م چه‌شنه که‌م نییه، ئه‌وانه‌ی به‌ره‌و ئه‌وروپا کۆچیان کردوووه سالاڤتیکی زۆره له‌ویدا ده‌ژین، که‌چی ئه‌و تاوانانه‌یان ئه‌نجام داوه.

شاناز جدیت درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا و گووتی: ”نازیز گیان ناخر ئه‌و که‌سانه به‌ هه‌مان ئه‌قڵیه‌ت و به‌ په‌یره‌وکردنی هه‌مان نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی چوونه‌ته ئه‌و ولاتانه، کولتوری

کراوهی ولاتانی پیشکەوتوو کاری تینه کردوون، ئەزانی به پێچهوانە ی ئەو حالە تانە شەو، ژمارە یەکی ئیجگار زۆری پیاوانی خۆرە لآت کە کۆچیان کردوو و تیکە ل بە کولتووری کۆمە لگە کانی تر بوون، گۆرانکارییەکی پۆزە تیقیان بە سەردا هاتوو، میشکیان بە رامبەر بە نازادییە کانی تاك و نازادییە کانی ژنان کراو تەو. ئینجا ئەو شە بزانە شەرە ف و رەوشت لە هەموو کۆمە لگە کاندایەمانا هەمان مانا هە لئاگرن، لای ئیمە شەرە ف و رەوشت مانایەکیان هە یە و لە کۆمە لگە ی پیشکەوتوو و کراو دا مانای دیکە یان هە یە.”

نازیز گووتی: ”چۆن؟“

شاناز وە لأمی دایەو: ”شەرە ف بە چە مکه کۆنە کە ی و لە کۆمە لگە کانی خۆرە لآتدا، واتە پیاو تە ی و نیرسالاری، ئەو پیاو تە ی شە لە جە ستە ی ژندا پارێزراو، بۆ یە بە شێکی زۆری پیاوی خۆرە لآتە ی بە مافی خۆی دە زانیت ئەو جە ستە یە، لە کاتی بە زانندی نەریتە کاندایە، لە ناو بە ریت. بە لأم شەرە ف لە کۆمە لگە ی مۆدێرن و پیشکەوتوودا، واتە کار و چالاکێ و راستگوویی، شەرە ف بریتییە لە متمانە ی خە لکی بە تاکە کە س لە رووی کار و کردووە کانیو، شەرە ف ئەو یە تۆ لە رووی کۆمە لایە تیەو خە نە دان بیت، خە نە دان واتە پالپشتی خە لکی هە ژار و لێقە ماو بکە ی و یارمە تی کە سانی لاواز و بێ دە سە لآت بە دیت و مرقۆدۆست بیت، ئەمە یە شەرە ف. شەرە ف ئەو یە تۆ راستگوو بیت و لە رووی ئابووری و کۆمە لایە تی و رامیاری و رە گە زییەو داکۆکی لە مافی مافخوراوان بکە ی، ئەو یە تۆ خە بات بۆ ژیا نیکێ نازاد و دادپەرە رانە بکە ی، لە پیناوی یە کسانێ و نازادییە کاندایە تیکۆشیت. شەرە ف ئەو یە باو پرت بە پرنسیپە کانی مافی مرقۆ هە ییت. لە مادە ی ۱ بە نە دە کانی جاپی گەردوونیی مافە کانی مرقۆدا هاتوو و دە لئ: هەموو مرقۆیک نازادانە لە دایک دە ییت، هەموو مرقۆکە کان لە کە رامە ت و مافە کاندایە کسان.

کە واتە شەرە ف بە پیتی کۆمە لگە کان و ژینگە جیاوازه کان، مانای جیاوازی هە یە، کۆمە لگە ی پیشکەوتوو مانایەکی مرقۆدۆستانە بۆ چە مکی شەرە ف و ئە خلاق بە رە هە م دە هی نیت کە تیایدایە ریز لە ماف و نازادییە کانی ژنان دە گریت، کۆمە لگە ی دواکەوتوو ش

مانایه کی مه رگدۆستانه بۆ شه رهف و ئه خلاق به ره هم ده هه یت، بۆیه به بیانووی شه رهف ژن ده کو ژیت.

نازیز، ئایا ده زانیت له ریک خراوی نه ته وه یه کگرتوو ه کاندایا نه ری تابه تی هیه بۆ توندوتیژی دژی ژنان و بۆ کوشتنی ژنان به بیانووی شه رهف؟ سالانه راپۆرتی کوشتن له سه ر شه رهف بۆ ده کاته وه و هۆکاره کانی ئه و تاوانه ده خاته روو، ئینجا هه ول ده دات ئه و کۆمه لگه یانه هۆشیار بکاته وه که به بیانووی شه رهف ژن ده کو ژن، بودجه ی تابه تی یان ته رخان کردوو ه بۆ هۆشیار کردنه وه ی گه نجان، به و پێیه ی هه م ده بیت ره خنه له کۆمه لگه و تاکه کان بگیری یت، هه م ره خنه له حکومه ت و یاسای دادگا کانی ش بگیری یت که ماده ی سووک بۆ تاوانی کوشتن به بیانووی شه رهف په پیره و ده که ن، واته تاوانبارانی کوشتنی ژنان، به ئاسانی له دادگا کاندایا ده رباز ده بن و سوود له هه لۆیستی نه رمی یاسا وه رده گرن. ئه مه ش هۆکاریکی تری هاندانی ئه و جوړه تاوانانه یه که له راستیدا حکومه تیش به شداره له و تاوانه دا.

نه ته وه یه کگرتوو ه کان پریارنامه ی تابه تی ده رکردوو ه بۆ کۆتایی هێنان به و تاوانانه ی به ناوی شه ره فه وه دژ به ژنان ده کری ن، داوا ده کات یاسای توند ده ربکری یت و سزای توندی ئه و که سانه ی ش بدری یت که ئه و تاوانه ئه نجام ده دن، له ته ک هه ولدان بۆ به رزکردنه وه ی هۆشیاریی دانشتوان، ئینجا دانانی کاریگه ری له سه ر که سایه تییه کۆمه لایه تییه کانی وه کو مامۆستایان و پیاوانی ئایین و سه رۆک هۆز و میدیا کان. ده زانی نازیز وه ک چۆن له ریفورمی ئایینیدا پێویسته پیاوانی ئایین هۆشیار بکری نه وه، رۆلی گرن گ بدری یت به که سانی رۆشن گه ری ئیو ئایینه کان، له مه سه له ی تیگه یشتن له چه مکی شه ره ف و کوشتن به بیانووی شه ره فیشدا پێویسته که سایه تییه دیاره کانی ئیو ئه و چه شنه کۆمه لگه یانه وریا بکری نه وه و رۆلیان بدری یت.

• ناو و شوینی که سایه تییه کانی ئه م چیرۆکه خوازاوه

رۆشناييهك له كۆتايى توئيلاه كهدا

(۱)

تا ئەم ساتهوه ختهيش، مهسه لهی کوشتنی ”نازه نین محسین عهبدوڤلا“، ته مومژاوییه، هیشتا دیار نییه به چ شیوازیڤک نازه نین بردراوه ته دهروهی مالهوه و پاشان کوژراوه، سه رباری هه نهدی دانپانان له لای پۆلیس و دادگادا و چهند وته به کی ئه و که سانهی په یوه ستن به تاوانی کوشتنه که، هیشتا زۆر لایه نی نادیار ماوه ته وه که له کوشتنی نازه نیندا یه کلا نه بوونه ته وه، ئەمه له بهر ئه وهی ژماره ی کاره کته ره کانی تاوانی کوشتنی نازه نین زۆرن، زۆرن ئه وانیه به شیوه یه کی راسته وخۆ یان ناراسته وخۆ له و تاوانی کوشتنه دا تیهو گلاون. سه رباری ئه وهی تاوانباره سه ره کییه که ده ستگیر نه کراوه و هه لاتووه، ئه وانیدیکه نکولی له وه ده که ن تاوانه که یان ئه نجام دا بێت. به پیی لیکدانه وه کانی لیکۆلینه وهی دادگایی، هه لاتنی تاوانباری سه ره کی له م مه سه له یه دا، بووه ته پاساویڤک بۆ ئه وانیدیکه تا خو یان له م تاوانی کوشتنه به بیانووی شهرهف، بیهه ری بکه ن.

به داخه وه ئەمه ش چیرۆکیکی تری کوشتنی ژنانه به بیانووی شهرهف، ئەم تاوانه ناینسانیه له کۆمه لگه ی ئیمه دا به رده وامه، مایه ی شووره یه کی گه وره یه که له سه رده می پیشکه وته گه وره کانی دنیا دا، هیشتا ئەم دیارده یه له کۆمه لگه ی ئیمه دا به رده وامه، له کاتیکدا له کۆمه لگه کانی تری دنیا ی پیشکه وتوودا، تا ک نازادیه کی پتری هیه، زیاتر سه ره قالی کاری دا هینان و خزمه تکردنی کۆمه لگه و ژیانیکی خو شگوزهرانه،

نهك چاودېړيكردى ژنان و خو به پاسهوان دانانى شهرفى ژنان، كه نهو كهسانه له بڼه پرتدا هه لگري مانايه كى هه له و خراپى چه مكى شهرفن.

ئىستا ههندي لايه نى گشتى رووداوى كوشتنه كه تان بو ده گېرمه وه، نه گهرچى سره داوه كان كه شف نه كراون و هيشتا ليكوژينه وه له ورده كاربيه كانى هم مه سه له يه دا به رده وامه، به لام به و پييهى به دوا داچوونم بو كردوه، ههندي دوكيومىنتى به رپوه به رايه تيبى پوليسم ده ست كه وتووه، له دادگاشدا زانبارى پترم كوكردوته وه، ده توانم سره تايه كى رووداوه كه تان بو بگېرمه وه، ئىنجا دواى نه وه گېرانه وهى نه و كه سانه تان بو ده خمه پروو كه له م مه سه له يه دا تيوه گلاون و له دادگادا وته يان ليوه رگيراه. پاشان شيكرنده وهى بو ده كه م و هوكاره كانى هم چه شنه تاوانه ده خمه پروو، بوته وهى تووى خوئنه ريش له گهل مندا بچيته قوولايى هم مه سه له يه وه و پيگه وه بير له شيوازي چاره سره كان بكه ينه وه، واته گفتوگووى به رده وامى له سره بكه ين، نه و ريگه چارانه ده شتنيشان بكه ين كه ده شيت بڼه هوى بڼه پر كړدى هم تاوانه قيزه ونه، يان لانيكه م بڼه هوى كه مكرنده وه و پاشان نه هيشتنى هم ديارديه.

(۲)

ته مهنى نازه نين محسین له كاتى كوشتنه كه يدا ۲۳ سال بوو، ژتيكى خو پنده وار و چاوكراوه بوو، نه گهرچى له نيو خيراتيكي ته قليدى و كونه پاريزدا په روه رده ببوو، به لام كه سيكى شهرمن و ترسنوك نه بوو، په يوه ندييه كى كومه لايه تيبى باشى هه بوو، په يوه نديى نيوان كوران و كچانى به لاهه ته ندروست بوو، هه ولى ده دا پشتگيريى له و كچانه بكات كه به هوى په يوه ندييه وه، له مال هوه نه شكه نجه ده دران، يان له قوتا بخانه ده رده هيتران و به زور ده دران به شوو، هم هه لوپست و هه لسوكه وتانهى نازه نين، ده ماري

کۆنه پهرستانه‌ی ههر دوو برا گه‌وره که‌ی وروو ژانده، ئه‌وان به‌پێچه‌وانه‌ی نازه‌نینه‌وه، دوو که‌سی توندپه‌رو و هه‌میشه‌ تووره‌ بوون، بۆچوونی خرایان له‌سه‌ر ئازادیی ژن هه‌بوو و به‌شپۆه‌یه‌کی خێله‌کیانه‌ بیریان ده‌کرده‌وه.

نازه‌نینه‌ له‌دوای ته‌واو کردنی قۆناغی ئاماده‌یی، چه‌زی ده‌کرد له‌ زانکۆ یاخود له‌ په‌یمانگه‌دا به‌رده‌وامی به‌ خوێندن بدات، نه‌یده‌ویست له‌ ته‌مه‌نیکی زوودا شوو بکات و بچێته‌ نێو پرۆسه‌ی هاوسه‌رگه‌رییه‌وه، به‌لام له‌ژێر فشاری قسه‌ و زۆر لێکردنی براکانیدا، وازیان له‌ خوێندن پێهێنا و دایان به‌ شوو، شووی به‌ که‌سیک کرد که‌ ۱۲ ساڵ له‌خۆی گه‌وره‌تره‌، ناوی فه‌ریق عه‌بدوڵلایه‌ و ئه‌و ئیستا به‌ تاوانی کوشتنی یه‌کیکی دیکه‌ له‌ زیندانیه‌، تاوانه‌که‌ی فه‌ریق عه‌بدوڵلائی می‌ردی نازه‌نینه‌، هه‌ر په‌یوه‌سته‌ به‌ تاوانی کوشتنی نازه‌نینه‌وه. فه‌ریق عه‌بدوڵلا وه‌ستای کاشی بوو، به‌رده‌وام ئیشی هه‌بوو و بارودۆخی داراییان خراپ نه‌بوو، به‌لام پیاویکی که‌لله‌ ره‌ق بوو، هه‌لسۆکه‌ گووتی له‌گه‌ڵ نازه‌نینه‌ باش نه‌بوو، سه‌باره‌ت به‌ ئازادیی ژنان عه‌شایه‌ری بی‌ری ده‌کرده‌وه، هه‌مان بۆچوونی دوو برا گه‌وره‌که‌ی نازه‌نینه‌ی هه‌بوو که‌ نابێ ژن له‌ ده‌ره‌وی ماله‌وه‌ ئیش بکات، پیاو له‌ ده‌ره‌وه‌ کار ده‌کات، ده‌بێ ژنیش له‌ ماله‌وه‌ خه‌ریکی خزمه‌تکردنی می‌رد و منداله‌کانی بی‌ت، خوێنده‌واریه‌کی که‌می هه‌بی‌ت به‌سه‌یه‌تی. واته‌ نازه‌نینه‌ که‌وتبووه‌ ناوه‌ندپه‌که‌وه‌، به‌ سێ پیاوی کۆنه‌په‌رسته‌ ده‌وره‌ درابوو، چاودێری هه‌موو جوولانه‌وه‌یه‌کی نازه‌نینه‌یان ده‌کرد، جوولانه‌وه‌ و هاتوچۆی ئه‌ویان زۆر سنووردار کردبوو، بی‌رکردنه‌وه‌ و چه‌ز و خواستی نازه‌نینه‌ش به‌ته‌واوی پێچه‌وانه‌ی ئه‌و سێ پیاوه‌ بوو، ئه‌مه‌ سه‌ره‌تای کیشه‌که‌ بوو، سه‌ره‌تای زنجیره‌یه‌ک فشار بۆ سه‌ر نازه‌نینه‌، ئه‌و فشارانه‌ هه‌ندێ جار ده‌گه‌یشته‌ ئاستی لێدان و ئه‌شکه‌نجه‌دان، نه‌ک ته‌نها به‌ ده‌ستی می‌رده‌که‌ی، به‌لکو به‌ ده‌ستی براکانیشه‌وه‌، تا گه‌یشته‌ راده‌ی ئه‌نجامدانی تاوانی کوشتن.

پێده‌چێ جیاوازیی ئاستی رۆشنی‌ری و بی‌رکردنه‌وه‌ی نازه‌نینه‌ و می‌رده‌که‌ی، هۆکارێکی راسته‌وخۆی کیشه‌کانی نێوانیان بوو بی‌ت، که‌ له‌ کۆتاییدا ده‌گاته‌ کاره‌ساتی تراژیدی.

(۳)

سه رچاوهی هه لسوکه وتی ناشایستهی وهستا فه ریق له گه ل نازه نیندا، ده گه رایه وه بو ئه وهی که پیاویکی زور گومانکار بوو، پیوابوو تاله موویه ک ژن و شهیتان له په کتر جیا ده کاته وه، پیی وابوو شهیتان ئه وه ننده نزیکه له ژنه وه، ده توانی به ئاسانی فریوی بدات، به رده وام گومانه کانی ده خسته سه ر نازه نین و ته فسیری هه له ی بو هه موو ره فتاریکی ده کرد، به م گومانکردنانه میشکی خوئی ماندوو کردبوو، ته نانه ت له کاتی کارکردندا کاتیگ کاشییه کانی له ته نیشتی په کتره وه دادنا و به چه کوشه پلاستیکیه که پیایدا ده کیشان، به هوی بیرکردنه وهی گوماناوی له نازه نین، هه له ی ده کرد و ئیتر له کریکاره که ی به رده ستی تووره ده بوو.

جاریکیان، هه ر به هوی بیرکردنه وهی گوماناوی له نازه نین که ناخو ئیستا به ته نها له ماله وه چی ده کات و له گه ل کیدایه، زور به توندی چه کوشیک ده کیشیت به په نجه ی خویدا، دوو نینوکی خوئی شین و مور ده کاته وه. جاریکیان گومان وای لیکردبوو خه یالی ناخوش به میشکیدا ده هات و واید زانی نازه نین ئیستا له ماله وه له گه ل پیاویکی دیکه دایه، ته له فونی بو کردبوو وه لامی نه دابوو وه، وازی له کاره که هینا و سلفیکی له پیکابه که ی دا و به بیده نگی گه رابوو ماله وه، به هیواشی کلپه که ی خسته بوو کونی ده گاکه وه و به بی خوست ده رگای کردبوو وه، دلی به خیرایی لئیده دا و وینای ئه وهی ده کرد که ئیستا نازه نین به سه ر ناپاکیه وه ده گریت، به لام هه موو ژورره کان گه را که سی نه دپته وه، ته نانه ت نازه نینیش له ماله وه نه بوو، به تووره بیه وه ته له فونی بو مالی نازه نین کردوو و وتوو یه تی: ”ئه و کچه ی ئیوه له کوئییه و بو چ بیته خلاقیه ک رویشتوو، بوچی به بی ئیزنی من ماله وهی به جیه پشستوو“، دایکیشی لئی تووره بووه

و وتووويه تى: ”تۆ بۆ ئەوه نده پياوڤكى گومانكاريت، ئەوه تا نازەنين لە مالى ئيمه يه و خۆم هيناومه، گوتم بۆچى به تهنه ها له ماله وه بيت و با نيوه رۆ له مالى ئيمه نان بخوات، رۆله گيان تۆيش كه ئيشه كهت تهواو بوو وه ره وه بۆ مالى ئيمه، نان بخۆ و نازەنينيش به ره وه“. زۆر جار وه ستا فه ريق ئەه و گومانه به تال و پووچانه ي ده گواسته وه بۆ براكانى نازەنين، ئەمه ش كارى گه ريه كه نه رينى زۆرى لاي دوو براكه ي نازەنين، (عه باس) و (سه لاج)، دروست كر دبوو، ته نانه ت كه سه لاج له گه ل خيزانه كه يدا به ريگه ي قاچاغ خويان ده گه يه ننه ئەه وروپا و له ئەلمانيدا وهك په نابەر وه رده گيرين، له ويوه ته له فون بۆ ماله وه يان ده كات و نازەنينيش ئاگادار ده كاته وه كه سنوورى خۆى بزائيت.

(٤)

وه ستا فه ريق، گومانى له كورپك هه بوو، گوايه په يوه ندييه كى نااسايى له گه ل نازەنيندا هه يه، ئەه و كورپه ناوى دلاوه ر قادر بوو، بيته وه ي هيج به لگه يه كى هه بيت، رۆژ له دواى رۆژ گومانه كانى گه وه تر ده بوونه وه، ئەه هه سته شيواوه ي خۆى گواستبووه وه بۆ براكانى نازەنين، تا جار پكيان سه لاج، كه له ئەه وروپا ده گه رپته وه، دلاوه رى بانگ كر دبووه ماله وه و ئاگادارى كر دبووه وه كه له نازەنين نزيك نه بيته وه، بگره هه رپه شيشى ليكر دبوو، دلاوه ريش نكوئى له وه كر دبوو هيج په يوه ندييه كى ناشايسته ي له گه ل نازەنيندا هه بيت، نازەنينى به ئافره تىكى ره وشت به رز وه سف كر دبوو. وه ستا فه ريق به مه ده زائيت و خۆى ده گه يه تپته مالى سه لاج، ئيتر وه ستا فه ريق له وى به ميشكىكى پر له گومانه وه قسه ده كات و تووره ده بيت، دلاوه ريش به رنكارى ده بيته وه و جنيوه كانى لى قبول ناكات، ده بيت به ده مه قالييان، وه ستا فه ريق به ئەه ساپكى زۆر توونده وه ده مانچه كه ي درده هينيت، گوايه سه لاج هه و لداوه ه يورى بكا ته وه و نه هينيت ته قه بكات، به لام وه ستا فه ريق ميشكى قفل ده بيت و دوو فيشهك به دلاوه ره وه ده تپت،

هەر له ویدا ده بکوژیت، ئینجا بیر له وه ده کاته وه نازه نینیش بکوژیت، به لام نازه نین به رده ستدا ناییت، کاتیکیش نازه نین به م مه سه له به ده زانیت و ده شرانی براکانی چه نده که له ره قن و لایه نی زاواکه یان ده گرن، ناچار ده بییت له ماله وه هه لبیت، به هەر شیوه یه که بووه خوئی که یاندوته یه کیک له سه نته ره کانی دالده دانی ژنان.

واته وه ستا فه ریق به گومانی په یوه ندی له تیوان نازه نین و دلاوه، له کاتی تووره بوندا ئه و تاوانه ی ئه نجام داوه، نازه نینیش ناچار بووه په نا بانه بهر یه کیک له شیلته ره کان که بو ماوه ی دوو مانگ له وئی ماوه ته وه. وه ستا فه ریق به هوئی تاوانی کوشتنه وه زیندانی کراوه، به لام خوئی و براکانی هه میشه هه ره شه ی تو له سه ندنه وه یان له نازه نین و مالی باوکی نازه نین ده کرد، که ئه گه ره ئه وان نازه نین نه کوژن، ئه وا ده بییت به شه ری دوژمنایه تی و عه شایه ری و هه موویان له ژیر مه ترسی کوشتندا ده بن.

به پیی گێرانه وه گشتیه کان، ئه وه ی که له بهر یوه به رایه تی پۆلیسدا تو مار کراوه، سه لآح که بو جاری دووه م له ئه وروپاوه گه راوه ته وه، بو ئه وه بووه خوشکه که ی بکوژیت. پلانی بو دارشتوو و به هاوکاری عه باسی برای، که پۆلیسه، تاوانه که یان ئه نجام داوه، پلانه که ش به و جو ره بووه قه ناعت به باوکیان بهینن بچیت نازه نین له شیلته ره دهر بهینیت و بهینیت وه بو ماله وه به گه ره نیتی پاراستن و سه لامه تی نازه نین، باوکیان باوه ر به به لینه کانیان ده کات، نازه نین به گه ره نیه وه له شیلته ره دهر ده هینیت، دوا ی دوو روژ، تاوانه که ئه نجام ده دریت.

به لام ورده کاری زیاتر و راستی رووداوه که به و شیوه یی رویداوه، هیشتا یه کلا نه بوته وه، وه گرنتی وته ی تاوانباره کان به رده وامه، نازه نینیش له ژیاندا نه ماوه تا راستی رووداوه که یان بو بگێرته وه، سه لآحی برایشیان، دوا ی ئه نجامدانی تاوانه که، هه لاتوو و گه راوه ته وه بو هه نده ران. به لام له ریگه ی دادگاوه ئینته ره پۆل ئاگادار کراوه ته وه و داوایان له پۆلیسی نیوده وه له تی کردوو سه لآح موحسین محمه د له هەر شوینی کدا بیت ده ستگیر بکه ن و ره وانه ی دادگای بکه ن. وام پیا شه، به پیی ئه و دوکیومیتانه ی ده ستم که وتوون، هه ندی لایه نی ئه و تاوانه تان، له زاری ئه و که سانه ی له رووداوه که وه

نزیکن، بو بگوازمه وه، بیگو مان رووداوه که ش له دادگادا وه ک تاوانی کوشتن به بیانوی شهره ف ناسی تراوه.

(0)

وته ی باوکی نازهنین:

هیچ سکا لایه کم له سه ر عه باسی کوپم نییه، چونکه ئه و روژی نازهنینم له شیلته ر هینایه وه، بو شه وه که ی، خو ی و ژنه که ی هاتن بو مالمان بو به خیرهینانه وه ی نازهنین، بو به یانی رویشتنه وه بو مآلی خو یان، من بیئاگام له هه موو پلانیك که بو نازهنین دانراوه، هه ر ئه وه نده م زانی وتیان نازهنین کوژراوه، ئیتر نازانم ک کوشتوو به تی، به لام گومانم له سه لآحی کوپم هه به، چونکه له کاتی گه رانه وه ی ئه و له ئه وروپا، ئه و تاوانه ئه نجام درا. سه لآح و له یلای ژنی، تاوانه که یان ئه نجام داوه، له یلا ته حسین ژنی سه لآح به شداره له تاوانه که. من له شه وی رووداوه که و له کاتی ئه نجامدانی تاوانه که دا، له تاوا بوورابوومه وه و ناگام له خو م نه بوو. ئه وه نده ده زانم نازهنین بو ماوه ی دوو مانگ له سه نته ری دآله دانی ژنان مایه وه، وه سته فه ریقی میردی که چه کم که سیکی کوشتوو به ناوی دلاوه ر قادر، گوایه په یوه ندیی له گه ل نازهنیندا هه بووه، سه لآحی کوپیشم له ئه وروپاوه گه راوته وه بو کوشتنی نازهنین، من ده زانم نازهنین کاری و ناکات، سه لآح زوری لیده کردم که نازهنین به ییمه وه. من نازهنینم به ره زامه ندیی خو ی له سه نته ره وه هینایه وه بو مآله وه، شه وی په که م هیچ کیشه یه ک نه بوو، به لام شه وی دووم، دوی نانی ئیواره، سه لآح و عه باس به هاوکاری شی زادی ئاموزایان، به فرتوفیل نازهنینان برده ده ره وه، به بیانوی ئه وه ی براکانی وه سته فه ریق زانیویانه نازهنین گه راوته وه بو مآله وه و له وانیه رومانیه ک فریبه نه مآله وه، به لام دواتر هینایانه وه، سه لآح ده می منی به سته وه و منی خسته ژوور پکه وه و ده رگا که ی له سه ر داخستم،

ژنه که م و هیمنی کورمیان خسته ژووریکي ترهوه و دهرگیان لهسه ر نهوانیش داخست، من دهمزانی کچه که م ده کوژن، چونکه گویم له نازهنین بوو ده گریا و ده یووت: بو دهمکوژن من هیچم نه کردووه بیتاوانم. ئیتر بوورامهوه و لههوش خۆم چووم. کاتیکیش هوشم هاتهوه، دهرگی ژووره که کرابووهوه، هاتمه دهرهوه و دهرگی ژووره که ی تریشم کردهوه، ژنه که م و هیمنی کورم هاتنه دهرهوه و کهس له مالهوه نه مابوو، دواتر بویمان دهرکهوت کچه که میان کوشتووه و له دهرهوه ی شار فرییان داوه. من بیتاوانم و به شدار نه بووم له و تاوانه. نازهنینیش به رهزامه ندیی خوی له سهنتر هاته دهرهوه و گه پرایهوه بو مالهوه.

وته ی دایکی نازهنین:

ئه و شهوه مه رگی خۆم به چاوی خۆم بینی، که بینیم نازهنین خنکیترهوه و رۆحی به بهردا نه ماوه، مردم و ئاگام له خۆم نه ما. ئه و شهوه ههردوو کوره که م، سه لآح و عهباس، هاتن بو مالممان، شیرزادی ئاموزاشیان لای ئیمه مایهوه، که ئیستا ئه ویش دهست به سهره، شه و درهنگ له دهنگه دهنگ و هاوارو قیژه ی نازهنین گیان خه بهرم بووهوه، هاواری ده کرد توخوا مه مکوژن من بیتاوانم. کاتیک به هه له داوان به قارمه کانداهاتینه خوارهوه، بینیم نازهنین راکشابوو، به تانییه کی به سهرهوه بوو، وامزانی خه وتووه، کاتیک هیمنی کورم به تانییه که ی لهسه ر لابرده، بینیم گهردنی سوور بیووهوه و دهموچاویشی مۆر هه لگه پرابوو، گیانی سپاردبوو، دهستم کرد به گریان و زانیم که کچه که میان خنکاندووه. من بوورامهوه و هیمن په یوه ندیی به پۆلیسهوه کردبوو، دوو کوره گه وره که شم له مالهوه نه مابوون. تاوانباری سه ره کی، سه لآحی کورم و له یلای ژنتیتی که ئیستا هه ردووکیان هه لاتوون.

وته ی عهباسی برای نازهنین:

من له و رووداوه دا بیتاوانم، ئه و شهوه ی که زانیم نازهنینان له سهنترهوه هیناوه ته وه بو

مالهوه، له گه ل شه هلاي خيزانم و مناله كانم روشتين بو مالي باوكم بو به خيره پنهانه وهی نازهنين، بو به يانی هاتينه وه بو مالي خو مان، سه لآحي برايشم له گه ل بوو كه له نه وروپاوه گه رابوو وه، به لام سه لآح بو روژی دوايی داواي ئوتومبيله كه ی ليكردم، مينيش دام پيی و نهو رويشته وه بو مالي باوكم، پاش ماويه كه كه من چووم بو دهوام، له ووی پييان راگه ياندم كه خوشكه كه م كوژراوه و ئيتر ده ست به سه ر كرام، من بيتاوانم.

وته ی شه هلا تاهيري هاوسه ري عه باس مو حسي نيش وه رگيراوه، به لام من نهو دو كيومي تته م ده ست نه كه وت، گوايه شه هلا ناماژه ی بو له يلا ته حسي ني هاوسه ري سه لآح مو حسي ن كرووه و نهو ی به وه تاوانبار كرووه كه ده ورپكي زور خراپی له ناو زران دن ي نازهنين دا هه بووه، گوايه له يلا زوري رق له نازهنين ده بووه وه و قسه ی نا جو ري له لای مي رده كه ی، كه براي نازهنينه، گي رپاوه ته وه و برا كه ی له دژی نازهنين هان داوه. نه مه ش نه وه درده خات هه ندي چار ژنان خو پشيان رو ليان له و تاوانه دا هه يه، وا ته له كو مه لگه ته قلي دي به پيا و سالاره كاندا ته نيا پيا وان تاوانباري ”شه ر هف“ نين، بگره نافر ته تيش تيا يدا به شداره، به وه ی چاو دي ري ده خاته سه ر نافر ته تاني دي كه و له دو اييدا به قسه ی ناراست و بي بنه ما ناويان ده زريني ت، كه زور جار به بي بنه ما ژتيك ده كو ژري ت. قسه و قسه لو ك له و كو مه لگه دوا كه و تووانه دا زي اني كي زوري به نافر ته تان گه بان دووه و هاني كو شتن ي داون، سا نه و قسه و قسه لو كانه راست بن يان نا.

(٦)

نه مانه به شيك بوون له وته ی وه رگيراوي كه سو كاري نازهنين له لايه ن پوليسه وه، كه ساني دي كه ش هه ن كه ده سته سه رن و وته يان وه رگيراوه و گومان يان له سه ره، وه كو (شي رزاد وه لی محه مه د) ی نامو زای نازهنين، (شه هلا تاهير) ی ژنی عه باس. به لام هه مو و ته كان

له ده ووروبه رى ئه و بابه ت و قسانه ده خولپنه وه.

ئىستا توۆ خوينهر، دواى ئاگادار بوون له رووداويكى ديكه ي تاوانى كوشتن به بيانوى شهرهف، له گه ل مندا بير بكه ره وه، هوكارى سهره كى ئه م جوړه تاوانانه ده گه رپنه وه بوچ هوكارىك؟ كومه لايه تى يان سياسى؟ ئه قلى عه شايه رى يان ئايين؟ ده سه لات يان نه رمى برىارى لايه نه په يوه نديداره كان؟ بيرى كوڤه په رستانه يان نه زانى و گه مژه يى؟ تينه گه پشتن له موډرنه و قبولنه كردنى نازادى تاك و نازادى ژنان؟ يان هه موو ئه و هوكارانه پيكه وه؟

واى بو ده چم هه موو ئه م هوكارانه و چه ندين هوكارى ديكه، پيكه وه و به كوكراره يى، زه مينه يه كى گونجاو بو تاوانى كوشتنى ژنان به بيانوى شهرهف، ده خولپنين. كه واته بو چاره سهرى ئه م كيشه يه و بو بنه بر كردنى ئه م ديارده يه، پيوسته له زياد له بواريك و له زياد له كه نالپكه وه كارى بو بكرت.

كيشه كه ئه وه يه ژماره يه ك پياوى خوړه لاتى و كومه لگه ي ئيمه به گشتى، به هه له له چه مكى "شهره ف" تىگه يشتوون، به چاويكى نزم ته ماشاى ئافره ت ده كن، تو پروانه زوربه ي پياوى كورد، به هاوسهر و هاوژينى خوڤان ده لپن (ماله وه) و ناوى ناهينن، يان له هه ندى ناوچه دا ده لپن (مندا له كان) كه مه به ستيان هاوسهره كه يانه، ئه وان پييان شهرمه پياوى غه يره ناوى ژنه كانيان بزانيه ت، گوپت لى بووه ده لپن: ماله وم له گه ل نييه، سه لام بكه له ماله وه، ماله وه مان نه خو شه... تاد. به و جوړه ناو لپنانه دا پياوى كورد له كوڤه وه تاكو ئىستايش كونجى مالى به شوينى شياو بو هاوسهرى خو ي داناوه.

يان زورجار گوپت لپووه خه لكى له كومه لگه ي ئيمه دا، كاتيك بيانه وئ كه سيك بشكىننه وه، ده لپن: حه يا و ناموسيم برد، شهره فيم شكاند، يان حه يا و نامووسم چوو. يان جنيو به كه سيك بدن ده لپن: شهره ف و ئه خلاقى نييه. جا ئه و كه سه هه رچه نده كه سيكى دلپاك و مروڤدوستيش بيت.

مروڤ تير بيت يان مئ، نازاده، نازادى مافى هه موو مروڤيكه، كومه لگه ي ئيمه كومه لگه يه كى پاشكه وتوو و تيرسالاره. ئافره ت له و چه شنه كومه لگه يانه دا هيمايه بو

جهسته، بۆ ئه خلاق، بۆ شهرهف، نهك بۆ ئه قَل و رۆح و ماف و مروّقبون، كۆمه لگه‌ی ئيمه به‌های ئافره‌تی له جهسته‌دا كورت كردۆته‌وه. ئه‌وجا جهسته‌ی ئافره‌تیش به سه‌رچاوه‌ی چيژو له‌زه‌ته‌وه گریدراوه. چونكه تير ته‌نها چيژ له جهسته‌ی ده‌بينيت نهك له رۆح و جوانی و سۆز و ميهره‌بانى و ئه‌قَل و ئاوه‌زى. باس له په‌نج و توانا و ژيرى و داهيان و ئه‌قَلی ژن ناکریت، به‌لكو په‌كسه‌ر باسى جوانیى روخسار و جوانیى جهسته‌ی ده‌كریت، نه‌وه‌ك جوانیى ئاكار و ره‌فتار.

(V)

كۆمه‌لگه‌ی كوردی، وه‌ك هه‌ر كۆمه‌لگه‌یه‌كى تری نه‌ریتخواز، پشتی به كۆمه‌لیك داب و نه‌ریت به‌ستوه، بۆیه تاكه‌كانى پيیان وایه شهره‌ف چه‌مكېكه ده‌بیت پارێزگاری لى بكریت، ئه‌م چه‌مكه په‌یوه‌ست كراوه به ژنه‌وه، په‌گه‌زى نيريش كه پیاوه‌كه‌یه خۆی به‌خواه‌نى ژنه‌كه‌ی و خوشكه‌كه‌ی و كچه‌كه‌ی ده‌زانیت و مامه‌له‌یان پيوه‌ده‌كات، لیره‌دا پیاو خۆی به‌كه‌سیكى ژير و خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌توانا ده‌زانیت، ژنیش كه‌سیكى نه‌زان و ئه‌قَل نوقستانه و زوو هه‌له‌ده‌هه‌له‌تیت، بۆیه ئه‌وه پیاوه‌ خۆی كردوو به‌چاودێر به‌سه‌ریانه‌وه و پارێزگاری له‌شهره‌فیان ده‌كات، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پیاو خۆی شهره‌فى خۆی نا‌پارێزیت كه‌ خۆی ئه‌و كارانه له‌گه‌ل ژندا ده‌كات، خو ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ی شهره‌ف مه‌سه‌له‌یه‌كى كولتورى و نه‌ریتی بێت و پارێزگاری بێت له‌ پيرۆزیه‌كان، بۆچی هه‌م ژن و هه‌م پیاو له‌ سزادا هاوبه‌ش نابن، ته‌نیا ژن به‌توانبار سه‌یرده‌كریت و ده‌كریته‌ قوربانى، كه‌ خودی پیاوه‌كه‌ش له‌گه‌لیدا به‌شداره، له‌ كۆتايیشدا سزای كوشتن به‌سه‌ر ژن به‌ناوى شهره‌فه‌وه ده‌سه‌پێزیت، ئه‌مه‌ش له‌ په‌یوه‌ستیدا به‌جوانی و ناشرینییه‌وه ره‌فتاریكى ناشرین و قێزه‌ونه كه‌ به‌رامبه‌ر به‌ ژن ده‌كریت.

له‌زه‌ینى خێلدا، شهره‌ف، غیره‌ت، پاكیزه‌یى، داوینپاكی و پیاوه‌تى، زنجیره‌یه‌ك بنه‌مای به‌رز و زیندوون، هه‌میشه‌ به‌سه‌رزاره‌وه‌ن و زه‌ینى به‌شيك له‌ كورانى ئيمه‌یان داگیر

کردووو و ئاراسته‌ی ده‌که‌ن. ئەم بنه‌مایانه ته‌واوی ئاکار و مۆرالە‌کان بو پیاوی نهریتخواز دیاری ده‌که‌ن، له کولتووری خێڵدا به‌شی هه‌ره‌زۆری ژن بو مه‌به‌ستی سێکس و وه‌چه‌ خستنه‌وه و خزمه‌تکردنی پیاوه. پیاو ته‌واوی ده‌سه‌لاتی خاوه‌نداریی له‌ مستدایه. ژن له کۆمه‌لگه‌ی خێڵه‌ کیدا خاوه‌نی هه‌چ داراییه‌ک نییه، بۆیه پیاو بو‌ی هه‌یه‌ چه‌ند دلی ده‌خوازێت ژن به‌یئیت، له‌م حاله‌ته‌دا ئاینیشی له‌ بشته، یان بابلیین سوود له‌ ئاین وه‌رده‌گریت، که‌چی له‌ مه‌سه‌له‌ مروّفايه‌تیه‌کاندا پشت له‌ ئاین ده‌کات. پیاو خۆی به‌ خاوه‌نی جه‌سته‌ی ژن ده‌زانیت، له‌و جه‌سته‌یه‌دا هه‌ر له‌ قژیوه‌ هه‌تا ده‌گاته‌ په‌نجه‌کانی پێی، به‌عه‌وره‌ت بو‌ی حیساب کردووو، چه‌مکی شه‌ره‌ف لای پیاوانی بنه‌ماله‌ و خێڵ چر بۆوه‌ته‌وه، چونکه‌ جه‌سته‌ی ژن مۆلکی پیاوه و ده‌بی‌ت ئەو پارێزگاریی لێ بکات، لای خێڵ شه‌ره‌ف ته‌نکه، وه‌ک بالی مێش و له‌ په‌رده‌ی کچینیدا چر بۆته‌وه، خێڵ ئەو په‌رده‌ ته‌نکه‌ی لێ بووه‌ته‌ شووره‌ی چین و له‌و پوه‌ کورانی خێڵ سه‌نگه‌ره‌کانی پاراستنی شه‌ره‌فیان قایم کردووو و به‌رگری لێ ده‌که‌ن، بۆیه ده‌بی‌ت ئەو په‌رده‌یه‌ هه‌رده‌م سه‌ر مۆر و پارێزراو بی‌ت و ته‌نیا به‌فه‌رمی، واته‌ به‌حه‌لالی، له‌ به‌ین بچیت، چونکه‌ مێینه‌ تووشی هه‌ر گوناھیک بی‌ت، ئەوا تیرینه‌کانی پێ دوچار یه‌ عیب و شووره‌ی ده‌بن.

کوشتن به‌ بیانوی شه‌ره‌ف، ئاکاریکی دزیو و ناشرینه‌ له‌ لایه‌ن په‌گه‌زی تیره‌وه‌ پیاده‌ ده‌کریت، کۆمه‌لگه‌ی کوردیش مێژوو به‌کی دوور و درێژی هه‌یه، که‌ به‌داخه‌وه‌ تا ئەمرویش به‌دی ده‌کریت و هه‌ر ماوه.

(A)

به‌لام، لیره‌دا با راستیه‌کی پێچه‌وانه‌ی ئەم قسانه‌ و پێچه‌وانه‌ی ئەو دیاردانه‌ش بخه‌ینه‌روو، به‌و مانایه‌ی هه‌موو کوران و کچانی کۆمه‌لگه‌ی ئیمه، به‌و شیوه‌ نهرینیه‌ له‌ چه‌مکی شه‌ره‌ف بیه‌ر ناکه‌نه‌وه، واته‌ گه‌نجایکی زۆریش له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌دا هه‌ن، که‌سانی ئازادبخواز و کراوه‌ن و باوه‌ریان به‌ ئازادیی تا‌ک و ئازادیی ژن و مافه‌کانی

مروّف هه یه، کهم نین ئه و که سانه ی به هه موو شیوازیک له پیناوی پهره پیدانی ئه و ئازادییه دا خه بات ده کهن، هه وڵ ده دن سنووری ئازادییه کان به رینتر بکه نه وه، له نیو ژیانى کۆمه لایه تیماندا پراکتیزه ی بکه ن، دژی هه موو جوړه پیتشیلکردنیکى مافى ژنانن، که سانی و امان زوړن به هه موو ریگه یه ک ئازادیی ژنان ده سته بهر ده کهن و ده پیاریژن، دژی کوشتنی ژنانن سا به هه ر بیانوویه ک بیت. واته کۆمه لگه ی ئیمه به و ئەندازه یه تاریک و پاشکه وتوو نییه که هه رچی پیای کورد هه یه خو ی بو ژن مه لاس دابیت، به پیچه وانوهه پیاو ده وری زوړه له فراوانکردن و گه وره کردنه وه ی په راویژه کانى ئازادیی ژنان.

جاران له کۆمه لگه ی نه ریتخواز و کۆندا، هه موو که سیك بو ی هه بوو به بیانووی شهره ف ژن بکوژیت، واته نه ک ته نها باوک یان برا، به لکو مام و خال و ئاموژا و خزمی دووریش به مافی خو یان ده زانی، به و تیکه یشتنه سه قه ته وه له سه ر ”شهره ف“، ژن بکوژن، ئەمروۆ ئه و رووبه ره ی پیاو زوړ که متر بوته وه، ئیستا ئاموژا و خالوژا و پوورزا، ته نانه ت مام و خالیش هه قیان به سه ر ئه و مه سه لانه وه نییه و پرکیشی ئه وه نا کهن به بیانووی شهره ف ژنان بکوژن، ئەمروۆ ته نانه ت به شیکی زوړی باوک و براکانیش په نا بو چه ک و کوشتن نابهن، به لکو پتر په نا بو ئاموژگاری و پیشاندانی ریگه ی راست ده بن، پتر بیر له هوکار و چاره سه ره کان ده که نه وه.

له ئاستی زوړبه ی وڵاتانی خوړه لاتیشتدا، گوړانکارییه کی گه وره به قازانجی ئازادیی ژنان روویداوه، بو هونوه وڵاتی میسر، یه کهم ده وڵه تی عه ره بییه که له سالی ۱۹۸۱ه وه ریککه وتننامه ی بنه برکردنی هه موو شیوازه کانى جیاکاریى دژی ژنانى په سه ند کردوو، بگره کوشتنی ژنان به بیانووی شهره ف به تاوانیکى گه وره هه ژمار ده کریت و توندترین سزای له سه ره، ته نانه ت له هه ردوو وڵاتی پاشکه وتوو ی پاکستان و ئەفغانستانیشدا هه ندی گوړانکاری له یاساکاندا به قازانجی ژنان کراوه، ته نانه ت خه ریکه هاوسه رگیریی پیشوه خت و به شوودانی مندال قه ده غه ده کهن، که پیشت به ئاشکرا دادگا هاوسوژیی له گه ل تاوانباری ژنکوژدا هه بوو، له یاسای ئه و دوو وڵته دا پاراستنی ”شهره ف“ له

ئەستۆي پياوواپە، ليرەدا شەرەف تەنھا ماناي سېكسى ژن دەگرېتەو، نەك بەھا مروفايەتییە گرنگەكانى وەكو: راستگوویی و لیکبوردن و قبولکردنی جیاوازی و باوەرپهینان بە بندهكانی مافی مروّف.

سەیر ئەو یە سەرەرای ئەو هەموو پشكەوتنە گەورانەى بواری زانستی و تیکنۆلۆجی و ئابووری و كۆمەلایەتی و ئەقلى، كەچى هېشتا نەتوانراو نەرىتی كۆنى پياوسالاری لەو چەشنە كۆمەلگەیانەدا بنەبەر بكریت، بەلام وا خەریكە لەو دوو ولاتەشدا، واتە پاكستان و ئەفغانستان، ژمارەى كەسانى ئازادىخواز زیاد دەكات و لە میدیاكاندا باسى پشكەوتنى كۆمەلایەتی و ئازادیی ژنان دەكەن، هەول دەدەن لە چەندین رینگەو گەنجان هۆشیار بكەنەو، بەتایبەتی لە رینگەى میدیا و بەرنامەكانى رادیۆ و كەنألە تەلەفیزیۆنیەكانەو، یان لە رینگەى سیمینار و ئاھەنگ و گووانى، ناوەرۆكى ئینسانییانەى ئەو شیعرانەى دەكرین بە گووانى لەلایەن گووانییژاننى ناودارەو، وتاری مزگەوتەكان، خویندى فەرمى و پروگرامەكانى خویندى قوتابخانەكان، كەرنەو یە چەندین یانەى وەرزشى بو نەجانی كچ و كوړ، كەرنەو یە یانەى سینەما و كافیتیریا و مەلەوانگە و پارك و...هتد. بگرە نەتەو یە كگرتووەكان ئەو ولاتانە دەخاتە ژیر چاودیرییەو كە تاوانى كوشتنى ژنانیان تیا دا روو دەدات، چونكە لە بارى یاسایى و ئەخلاقییەو، هیچ كەسێك مافی ئەو یە نییە و مۆلەتی پینەدراو بەناوى ”شەرەف“ەو ژيان لە كەسێك بسپینتەو. نە یاسا زەمینییەكان و نە یاسا ئاسمانییەكان و نە هیچ ئابنێكیش مۆلەتی كوشتنیا بە ناوى شەرەفەو بە كەس نەداو. نەتەو یە كگرتووەكان بەردەوام ئەو ولاتە پاشكەوتوووانە ئاگادار دەكاتەو كە تیاياندا كوشتن بە ناوى شەرەفەو ئەنجام دەدریت. كوشتن بە ناوى شەرەفەو تەنیا لەناوبردى ژنێك یان پیاوێك نییە، بەلكو ئەو كەردە یە لەرووی كۆمەلایەتی و مەدەنى و سیاسییەو، بریتییە لە لەناوبردى چەمكى كۆمەلگەى ئازاد، پشپیلکردنى مافی مروّف و مافی تاك و مافی ژيان.

لیرەدا دەسەلآت بەرپرسی یەكەمە لە رووبەر و رووبوونەو یە تاوانى شەرەفدا، دەبێ بەرەنگاریی نەرىتە كوۆ و دواكەوتووەكان ببیتەو و سزای توند دابنیت و جییه جیپ

بكات، چونكه حكومت ئهركى ياسايى لهسهره، ئهم ئهركهش برىتييه له پاراستنى شكۆى جهستهى ژنان و سزادانى تاوانبارانى كوشتن به بيانووى شهرهف، خو ئهگهر حكومت خوۆى لهم ئهركه بدزىتهوه، ئهوا رىگه بوۆ زيادبوونى ئهه و ديارده نامرؤفانهيه دهكاتوه، ئهوسا حكومهتيش لهو تاوانانهدا بهشدار دهبيت.

مهسهلهى شهرهف له كۆمهلگه خيّلگى و دواكهوتوووهكاندا، ئهوهندهى پهيوهنديى به قسه و قسهلۆك و (گووتى..گووتى) و ناوزراندنهوه ههيه، ئهوهنده پهيوهنديى بهپراستىيهوه نيه، دهشيت گومانكردن و قسه و قسهلۆك، نوابانگى كچ لهكهدار بكات، لهوانهيه ئهه و كچه به فيعلى هيج شتىكى نهكرديت، بهلام ههر به قسه بوّهلهبهستن و گومان و ناوزراندن، دوچارى فشارى كۆمهلايهتى و خيزانى گهوره بووبىتهوه، چهندنين ئافرهت ههر به قسه و قسهلۆك سيفهتى بيّشهرفييان دراوته پال و دواچار پياوانى نهزانيش كوشتوووانن، بوۆ نموونه كوشتنى نازهنين موحسين محمهده.

له كوتايى تونيله تاريخهكهدا رۆشنايهكى بههيز ههيه، ههموو ئوميددهكان له ئاميز دهگرىت، له ئاسؤدا دهلاقهيهك كراوتهوه و ههروا بهرين دهبيتهوه. تهماشاي ئاسؤ بكه، لهویدا رۆشنايهكه ههيه، ئهه و رۆشنايه دهچپته تيو رۆحى كراوه و بهرينى تووه، دلنبايى و ئاسوودهبيت پيڤدهبهخشيت. ههميشه بهه و هيوايهوه بير بكهروه كه: خهونيك دپته دى، دهشيت ئهمرؤ بيت، يان سبهى. خهونى كرانهوه و گهيشتنى ئيمه به كۆمهلگه خوۆگوزههرانهكانى ديكه.

دهتوانين بلين، خهريكه له كۆمهلگهى ئيمهدها ژمارهى ئهه و گهجانهى دان به ئازادىيهكاندا دهتين و باوهريان پيى ههيه و كارى بوۆ دهكهن، زؤر زياتره له ژمارهى ئهه و كهسانهى له نهزانين و دواكهوتووويهوه، پهنا دهبهنه بهر بوۆ كوشتنى ژنان به بيانووى شهرهف. ئهمرؤ ژمارهى زانكؤكان، پهيمانگهكان، ناوهنده رۆشنبريهكان، دهزگاكانى چاپمهنى، خويندهواران، رۆشنيران، كهئاله ئاسمانيه بيّشكهوتوووهكان و ريكخراوهكانى كۆمهلگهى مهدهنى، به ئهنازهيهكى گهوره زياديان كردهوه و ژنان رۆلئيكى چالاكى

تیادا ده‌بینن. ئەمانه به‌سه‌ریه‌که‌وه روژئیکی ئەرئینی گه‌وره‌یان هه‌یه له گوپینی چه‌مکی ”شه‌ره‌ف“ له زه‌ین و بیرکردنه‌وه‌ی گه‌نجان‌ی ئیمه‌دا.

شه‌ره‌ف، واته‌: کارکردن، تیکۆشان له‌پیناوی ئازادیدا، جیبه‌جیکردنی یاسا، دادپه‌روه‌ری، ده‌ستپاکی، پابه‌ندبوون به‌ به‌ها مرۆییه‌کان، ریزگرتن و یارمه‌تیدانی ئەوانیدی، قبولکردنی جیاوازی و ریزگرتن له‌ ئەویدیکه‌ی جیاواز.

بیشه‌ره‌فی، واته‌: گه‌نده‌لی، فرتوفیل، کوشتن، درۆکردن، زولم و سته‌مکاری، ناهه‌قی، دزی، شه‌ره‌نگیزی، دووفاقی، به‌رتیل.

• ناو و شوینی که‌سایه‌تیه‌کانی ئەم چیرۆکه‌ خوازاوه

